శ్రీమదచలగురుభ్యోన్నమః

శుద్ధనిర్గుణ కందార్థ దర్పణము

కురాకురోపాధ్యయ దోషరహిత

పరమతత్త్వ కందములు.

ఇవి

నంబి - నాథమునిగారు

S. సుబ్బరావుగారు

K. సీతారామయ్యగారు

వి ర[illegible] చే

శ్రీనికేతన ముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రించి ప్రకటింపబడెను.

MADRAS.

1917.

[దీనివెల అణాలు 8.

శ్రీమదచలగురుభ్యోన్నమః.

శుద్ధనిర్గుణ కందార్థ దర్ప్వాలు

తృ.రాతురోపాధిద్వయ దోషరహిత

పరమతత్వ కందములు.

ఇది

స[illegible] - నాథమునిగారు

S. సుబ్బరావుగారు

K. సీతారామయ్యగారు

వీరలచే

శ్రీనికేతన ముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపించి ప్రకటింపంబడిరెు.

MADRAS.

1917.

Price As. 8.] [దీనివెల అణాలు 8.

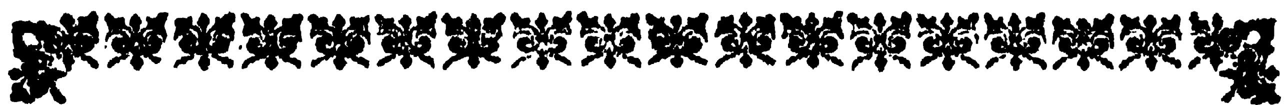

విషయసూచిక.

శుద్ధాశుద్ధపత్రిక.

పుటసంఖ్య.	పద్యము.	పంక్తి.	తప్పు.	ఒప్పు.
7	16	1	ప్పూ	ప్పూ
20	50	2	వ	స
32	77	4	ఆ	అ
42	104	3	వె	నె
45	111	6	సిల్పకు &c.	మనుసూ
55	135	5	మూ	యూ
58	145	3	యి	మొ
59	145	5	మొయిరు	మొరు
87	214	4	యూ	యూ
87	215	3	ఢీ	ష్టీ
87	215	4	పి	బి
101	249	1	వ	స
101	249	2	డి	రి
104	257	2	యతన &c.	(లేదు)
107	264	5	ద్రో	డ్రో

116	287	2	శై	వై
125	27	1	వ	స
125	28	2	షు	ష్యు
129	44	2	మా	యా
130	51	1	లా	శ
138	89	1	త	వె
144	121	1	ము	ను
145	126	2	ప్రు	వ్రు
146	133	3	వ	ప
153	167	1	వృ	పృ
154	171	1	సం	సం
154	171	2	సు	ను
154	173	2	త్తా	తా
159	197	2	వ	ప
159	197	3	ని	(లేదు)
159	197	3	యూ	మూ
166	230	3	ను	సు

శ్రీసీతారామాయనమః.

శక్తిద్వయ నిరాసకంబైన

శుద్ధనిర్గుణతత్వ కందార్థ దరువులు.

1. సభావిజ్ఞాపన॥ ప॥ 21॥

1. జనులార జననమరణము। లను తొలగఁ। బ్రోయజాలు లక్షణయుక్తమై। వినువారికి। కనువారికి। తనలావెఱిగించుదీన్ని। తప్పాకవింటే। అప్పుడేవార। లెప్పుడుగంటే। కనుకావినబుద్ధైతే వినుడీచదివెదమీారె। కనుగొనమనస్సైతే కనుడీపుస్తకమంత। తప్పాకవింటే। అప్పుడేవార లెప్పుడుగంటే॥ 1

2 వినవలెననికనవలెనని। మనసుదునకోర్కెగల్గు మనుజులెవినుడీ। వినజేశెద కనజేశెద। ఘనమగుయీబోధవిన। కననొల్లనట్టి। మనుజులుచనుతొచ్చిన త్రోవబట్టి।

తినుమంటె పులివల్లదనిలోకులనవింటి। గనుకానెవినవాలె
నన నోరాడదువిస। కననెల్లానట్టీ। మనుజులుచనుడొచ్చి
నత్రోవబట్టీ॥ 2

3. ననుమీము నేగని పుస్తక। మును జేశితి దీన్ని మీరు
ముదమున వినుడం। చనుటయు మిమునను మీరలు। గను
గొనివినిపించుమనుట। కలయిట్టిమాట। బోధను మేల్క।
గన లేదొచ్చొట। ఘనులారయిటువంటి కలలో ముచ్చట
లాడి। గనుకోనిమీరు మేల్కొని। మేల్కొల్పడినన్ను।
కలయిట్టిమాట। బోధను మేల్క గన లేదెచ్చొట॥ 3

4. వారులోరులు నేను నేనని।మొదలనుతెన నెన్నడు
గకున్న బయలులో। నరుదెంచితననుతాగని।। పరులనుగని
లెన్స నేను పరులానియనుచూ। మెరిగేమెరుకే। బయ
లుండగనుచూ నిరతాముతానెందు నిలువాకుండుటకూ
నై। విరచి స్తిదీన్నెరుకావి నెనానిల్వదు నేను। పరులానియ
నుచూ। మెరిగేమెరికె। బయలుండగనుచూ॥ 4

5 యొకనుకలలో పలసేనరు దెంచితిమీరలట్ల యను దెంచితిరీ । యొకజన సేనుమీరలు । యొకతో జనువార మనుచు । యెరిగేటికొరకూ । గ్రంథముజేస్తి నెరిగియీ వరకూ । గురుబోధించను మేల్క । నరులార చేకొంటె । యొకానెకలజోలి నెరిగున్న సిల్వాదం । చెరిగేటికొరకూ । గ్రంథముజేస్తి । నెరిగీయీవరకూ ॥ 5

6 శ్రీమించునచలబోధను । యేమహానియ్యొండు జేసి । యగజెల్లెనో యీ । భూమికై సుజనులకొరకా । రాముడుగన్వ యజశివ । రామదీక్షితులకై తలచియుప్పారావ్ । గుణ తతులన్ । ప్రేమతో బాగడినే భూమినిజరుపరశు । రామాసీతా రామస్వామికి మొక్కి శివరామదీక్షితులకై । తలచియుప్పారావ్ గుణతతులకై ॥ 6

7. శ్రీమత్సీతా రామస్వామికృపకై జెప్పనయ్యో । సదసద్ర హితం । బేమిపదార్థమొ దానిని । యీమహికంద్దార్థ ములుగా । యివివినరయ్యా । వో జనులార యిటుగనరయ్యా ।

వేమారునేమిమ్ము వేడెదింతియసుమ్మి । నామీఁదకృపజేసి
నను జదువుమనిమీర । లిపివినరయ్యా । ఓజనులార ।
యిటుగనరయ్యా ॥ 7

8. శివరామదీక్షితుల । శిష్యవరుండప్పయ్యమంత్రి ।
యతనిశిష్యుఁడ । భువిపరశురామవంశో । ద్భవసీతారాము
లతని ! భక్తుండసుమ్మి । తద్బోధప్ర । యుక్తుండసుమీ ।
స్తవనీయులగుమీరు । తాఁపహముతోయీగాద । వినుం
డీనే కందార్థములచేవినిపింతు । భక్తుండసుమ్మీ । తద్బో
ధప్ర । యుక్తుండసుమీ ॥ 8

9. మనసిచ్చివినుడీయికనుక । మనవిదినాపాలిగురుని
మదిలోపలనేనునుచుకొని పెద్దలాజ్ఞనుపనిబూనుకచేస్తి
నిట్టి పద్యములిన్ని తప్పొప్పులేప్పుడ దిద్దుండన్ని । ఘన
మతిమంతులు గనుకానే ప్రార్థిస్తి । ననుమీకటాక్షేక్షణ
ములవీక్షింపుచు । పద్యములిన్ని । తప్పొప్పులే । ర్పుడది
ద్దుండన్ని ॥ 9

10. వినిమీరివిడిద్దుండని, పనిబడి ప్రార్థించనేల, పరు
సమునినుమి । ట్లనునె స్వర్ణముజై మని । తనకై తానొను
సన్ని । ధానామందుంటే। తెల్పుడియను।మానామిందుంటే।
మనవీక్షసునె పాలిమ్మనిలేగతల్లికి, తనకై తానిచ్చానుద
యజేసితా । సన్నిధానమందుంటే। తెల్పుడియను। మానా
మిందుంటే ॥ 10

11. అప్పకవియ్యాద్యాంధ్రిము।లొప్పగుమాఘాదికా
వ్యమొగిజదివికృతిః, తప్పనికవులకుసమముగ, తప్పులులే
కుండజెప్ప తరమానకృతినీ । ఊహానుజేస్తి । మరినేనికృతి
నీ।గొప్పాపక్షులతోటి। కొదువాపక్షులుసాటి। కుప్పారవీథి
సికూడ్యాశెటుందూకు, తరమానకృతినీ। ఊహానుజేస్తి ।
మరినేనికృతినీ ॥ 11

12. చెందంబెరుగకపద్యము । లెందుకుజేశెదవటంచు
యొందరనిననే । సందేహింపకచేసితి। నిందులతప్పంటెమీ
రాలివిదిద్దేరనుచూ । నేజదివితె । చెవియొగ్గివినుచూ। అంద

ముగా । చిత్తమందిట్లుతలపోశి । కందార్థములనువిూ। ముందారబెట్టితి । యివిదిద్దేదరనుచూ । నేజతివితే । చెవి యొగ్గివినుచూ ॥ 12

13. పునరుక్తిగలిగియుండిన । వినికోపముశాయవల ను। వేడుకొనియెదర । వినువారుదూరపథము। గనవలెద గ్గరనటంచు। గల్పించినానూ । తెలియకకాదీ। గ్రంధ్ధాము లోనూ । జననీజనకులు । తమతీసయూలపునరుక్తి। వినగో రుదురుతప్పంచ్చునకానేనదిదెలశి । కల్పించినానూ । తెలి యకకాదీ । గ్రంధ్ధాములోనూ ॥ 13

14 యిశియూంద్రికవితలంబని । మాకిగోయుండగదుదీ

సిం

ల్పెట్టెనుంచముట్టాకుండుదురాలోకులుచాల। బట్టాకుండు దురా। యిదిగాకకులహీనుడిచ్చినద్రవ్యాము । విదితాము గాయంతవేత్తలైననుదాన్ని। ముట్టాకుండుదురా । లోకు లుచాల । బట్టకుండుదురా॥ 14

15. ఆసాంతముయీగ్రంథము। ప్రాసయతుల్ శబ్దగణముభావముయుక్తుల్। జూచిసరిపడనిచోటను। యీసభలో పెద్దలెల్లా । యిదిదిద్దవలెనూ । దిద్దియిదేనా । మదికద్దవలెనూ । మీసాటివారికివ్వాసాటలేమంటే । నాసాటివారి బ్రతేక్కసాటిగాకుండు । నిదిదిద్దవలెనూ । దిద్దియిదేనామది కద్దవలెనూ ॥ 15

16. తప్పొప్పులురెంట్నెరుగని। తప్పుతనంమండిదీన్ని। తప్పనికూశే। తప్పొమనరునకుజెప్పెద। చప్పుడుచాలించు మనుచు । సభవారువినగా। సరెసరెనాని । సభవారిట్లనగా। చెప్పినవినకుంటె తప్పువానిదెసుమ్మి । తప్పొగలిగినవెనక। గొప్పవాడెల్లాను । సభవారువినగా । సరెసరెనాని। సభ వారిట్లనగా ॥ 16

17. యిలుజొచ్చిగ్రామసింహము।కలదొంతులగూల్చి నింటిగరితలోరుగువాం। తులుచక్కజేతురట్లనె । యిలసుక విజనోక్తి తప్పలెంచూమజ్జనుమూ । తప్పొప్పుగావించూ

సజ్జనుడూ । తులలేనిబుద్ధిమంతులు సర్వజ్ఞులుమీాగ । తెలుసూనాతలపునే దెలిపె దేమికతప్పు । లెంచూదుర్జనుడూ। తప్పొప్పుగా । వించూసజ్జనుడూ ॥ 17

18. తనగొప్ప నెంచకేమో।జనులనితలపోశిసాధు। జనకృతకవితల్ ।వినడితరులువినగోరిన। వినకనరాదనుచుమనసు విరుచూదుర్జనుడూ। వినివినిపించు వేడ్క సజ్జనుడూ। తనవొచ్చెముంజేతికంకాణాలకువేరే । ఘుననిల్పుటద్దాముగా వాలెనామనుసు । విరుచూదుర్జనుడూ । వినివినిపించు । వేడ్కసజ్జనుడూ ॥ 18

19. ఆగామికథయట్లన। బాగుగవివరింతు చెవుల।పండువుగాగా । ఆగమనిగమోపనిషత్సాగరమథితార్థమువల । సాంగోపాంగముగాగా । దయతోవినుడి । సాంగోపాంగముగాగా । ప్రాగర్థచరమార్థయోగాములకునుసం । యోగాముగావించినేగుర్తెరిగినదంత । సాంగోపాంగముగాగా । దయతోవినుడిసాంగోపాంగముగాగా ॥ 19

20. మోదమున ప్రొద్దుబోకకు। వాది ప్రతివాదులగుచు వరగురుశిష్యుల్। వాదించిరను మనోకసం। వాదముగల్పి స్తి కలగావదలాకవినుడీ । మొదటినుంచితుద వెళ్లాగనుడీ । వే దాంతార్థతీత వేత్త్రాలుమీారిందు। యేదేదినవరించుడిదెనా విజ్ఞాపాన । వదలాకవినుడీ । మొదటినుంచి । తుద వెళ్లాగ నుడీ ॥ 20

21. కొంచములోసరిపుచ్చక । పెంచినపీగ్రంధమనుచు పెద్దలలుకగక ।మించినవేడ్కతోవినుడీ। పెంచినయర్థంబు నెదె । ల్పెదలోకులెల్లా। అర్థముదెలశి । మదినుల్లాసిల్లా। పెంచీతి పెంచీతికొంచాము వెడలూపు । వుంచుండెనిదిలో తంచెంచీనామదినిదె । ల్పెదలోకులెల్లా । అర్థముదెలశి మదినుల్లాసిల్లా ॥ 21

2. గురుశిష్యాన్యోన్యదర్శనం॥ 10

22. సాధనసంపత్తియుగల । సాధకుడొకనరుడు ఘోర సంసారమునన్ । బాధపడలేక తనపుణ్యోదయమునగురు

నిగాంచి । యురుతరభక్తిన । శరణని మొక్కి । మరిమారి
యుక్తిన । బోధాశే । యుముపుణ్యాపురుషామాబోగ్నాకు।
సాదించదగుముఖ్య । సాధనానిపల్కి । నురుతరభక్తిన।
శరణనిమొక్కిమరిమారియుక్తిన ॥ 1

23. శరణాగతుడగుశిష్యుని । కరుణామృతదృష్టిచాత
గవిమోదము।ముప్పిరిగొనమృదువాక్యములను । పరమద
మాంళుండుగురుడు । భక్తావినుమనెనూ । సంసయమిక। బా
ధింపదనెనూ । పరిపూర్ణమొకటిలేనెరుకానెదొకడు।పరి
పూర్ణమెరుకాలనెరిగియెరుకనుమూను । భక్తావినుమనె
నూ । సంశయమిక బాధింపదనెనూ ॥ 2

24 యేసాధనసేకెందుకు। పీసానికిబనికిరాదువినుమా
యయ్యా। నేసాధులచేవిన్నది । యేసాధనలేనిబోధ । నెరి
గింతుపోకూ। సాధనలందుమరిగీతేరాకూ । యేసాధనలజో
లియేనొల్లననినీస్ప । బాసాక్షితిపేనిపరిపూర్ణబోధనే। నె
రిగింతుపోకూ । సాధనలంము । మరిగీతెరాకూ॥ 3

25. గురువరపరిపూర్ణాంబను। నెరుకననివిరెండుయెట్టి। వెరుకోద్భవమెం। దెరుకజనుచోటుయెయ్యది। యెరుకను నేనెట్లువిడిచే। దెరిగించుమనెనూ। అట్లనెగురు। డెరిగింతుననెనూ। చరణాభూళిని రెండు కరమూలగొనితన। శిరమూనధరియించిశరణానియూశిష్యు। డెరిగించుమనెనూ। అట్లనెగురు। డెరిగింతుననెనూ ॥ 4

26. మొదలచలమునెరిగించెత। విదితముగా లేనియెరుక వివరింతుపయిక। తుదకెరుకనువిడిపించెద। మదిలోనా మాటనమ్మిమరివింటివేసి। చంచలబుద్ధి। మానుంటివేని। పదుగూరునినుజూచి భళిశాబాస్త్రోవ। కెరుకూలేదనెట్లు యినగోనేజేశేద। మరివింటివేని। చంచలబుద్ధిమానుంటివేని ॥ 5

27. మీరంత్తవారుగనుకనె। చేరితిమీపాదశేవసిద్ధించుటకె। యేరింతవారుజగమున। లేరనినామదికివోచి। తెస్సాగవినుడీ ఆజ్ఞకుమీర। లేమాకనుగొనుడీ। యేరీతివిను

మం తెనారీతివినియేడ। మిరాసతిన్వాండితో రామాయాబో
ధ। తెస్సాగవినుఁడీ । ఆజ్ఞకుమీర లేదూకనుగొనుఁడీ ॥ 6

28. మొద్దులనై ననుదోల్తురు। బద్ధులబద్ధత్వమడవిపా
ట్లేతురుమీ । వద్దికివచ్చినగని। పరిశుద్ధప్రబోధోక్తమైన। సూ
క్తాలుగుప్పి। అందుకుతగిన।యుక్తాలుజెప్పి। పెద్దాలచేమీా
ప్రసిద్ధినిపినివస్తి । దిద్ధూడీనేవట్టి బుద్ధిహీనుడనన్ను। సూ
క్తాలుగుప్పి । అందుకుతగిన । యుక్తాలుజెప్పి ॥ 7

29. సూటిగనుబోధనామది। నాటినదికచాలుచాలున
నిన్నికైనీ। నోటనీప్రబల్కుదాకను।సాటువలనుజెప్పచుందు।
సరేనానామాట్లా। రాగోరూచు। మరినేనీమాట్లా। సూటి
కొక్కుటశేలుమాటాని తెలియూాము । మాటిమాటికివట్టి
పాటాలేమిటికింక। సరేనానామాటా। రాగోరూచు। మరి
నేనీమాటా ॥ 8

30. తానేసనకనునిండిన। దానికిపేరేమిబయలు। తా
నేననుచుంనేననియదనేనెవ్వరు। లేనెనుకవు-వుంటివుంటే ।

లేనే లేననుమీ అంటిని, అంటె। లేనే లేవుసుమీ। లేనే లేనని
నేను లేకాపోయిన వెనక। తానుండుగదవుంటె। దాన్నెల్లె
రిగదవీవు। లేనే లేననుమీ అంటిని అంటె। లేనే లేవుసుమీ॥ 9

31. మీరాజ్ఞ యిచ్చివుంటిరి। నేరుపుతో బయలు నెరుక
నెరిగించిపయిక పేరణతుమెరుకననింయి। ట్లారీతిన మెరుక
పరమమయ్యా మొక్కేనూ। అనుమానాము। జెయ్యాకి
మ్యోడనూ। సారెకుమీ పాదజలజాయుగ్మము నాహృ। త్సా
రాసముననిల్పిసల్పాచుపూజానో। యయ్యా మొక్కేనూ।
అనుమానాము। జెయ్యాకిమ్యోడనూ॥ 10

3. అచలలక్షణం॥ 13॥

32. పుట్టుటగిట్టుట లేకను। పుట్టెగిట్టెటి మెరుక పోడిమె
రుగకర। చట్టువలెకదలకుండును। బట్టబయల్ యిట్టిదెరిగి।
భావింపదగునూ। మెరుక లేక సేవింపదగునూ। వట్టియాశల
చాతపట్టూబడకనుయీ। గుట్టూదేశికునోట ఘుట్టిగ దెలుసూ
క। భావింపదగునూ మెరుక లేక। సేవింపదగునూ॥ 1

33. మెరుపైనరీతినుండును। మెరుగనశఖ్యంబటంచు యెన్నినయెరుకన్ । యెరుగుమనినను యెరుకకె। యెరుగుటమల్లన్ భయముపుట్టి। యీవృత్తబైలూ। యెరుగనెయెరుగ। దెరుకాన్నీబైలూ। పెరుగాదువిరుగాదువారుగాదుతిరుగాదు। అరుగాదుకరుగాదుతిరగాదు మొరుగాదప। యీవృత్త బైలూ। యెరుగనెయెరుగ। దెరుకాసీబైలూ॥ 2

34. పలుకునబలుకగరాకను।తలపోయుదమనినమదికి దగులకయెప్రుడున్ । ములుగ్గృచ్చసంధిలేకను। కలిగున్నది బట్టబయలు। గదరా మాయన్నా। యిదిగోచూడు। కదులాదోయన్నా । పలుకన్నబలుకాకతలపన్నదెరుగాక । చలియుండవానాలనలయాకనిలచుండుగదరామాయన్నా। యిదిగోచూడు। కదులాదోయన్నా ॥ 3

35. సామర్థ్యన్ మేమిబూపదు। కామక్రోధాదికముల గలయదనిశమే। బాములెరుంగదుయితరులు। యేమనినను మారుబల్కదీబట్టబైలూ। దీనికిమొక్కే।రతరాజేజేలూ।

నామరూపక్రియనటనాలన్ని యమిూరి। యేమానియనరా
కయేకామైయున్నాది । యీాబట్టబైలూ।దీనికి మొ్రెక్కే।
ంతరాజేజేలూ ॥ 4

36. దానముధర్మముసగుణ । ధ్యానముప్రతిమాచఞ
నంబుతజ్జపతీర్థ । స్నానములివిముక్తిదమని। మానవులొాన
రించబయలు । మాటాడదేమి। మొరకేలేమ । మాటాడె
దేమి। ఔనూకాదనకానీననకనేసనకొాక్క । మేనైనతా
గాకమితిమిారియున్నాది । మాటాడదేమి। మొరకేలేమ
మాటాడెదేమి ॥ 5

37. యింతంతనియనరానిది। వింతలుశాయనిది । య
న్ని విధములగనిన। చింత లెరుంగనికీబయ । లెంతనివినిపిం
తునేనీ కేమిరపృథుకా। తెల్పుటవినుట । మిక పెద్దకథకా।
సంతాతమొకరీతిసకలాదేశములాయం । దంతాటనింపు
న్నదటంగోపరిపూర్ణము। యేమిరపృథుకా । తెల్పుటవి
నుట।మిక పెద్దకథకా ॥ 6

38. ఆకాశాదికభూతా।సికాత్మకమగుచుమెరుకయీ
జగమయ్యె। రాకడపోకడదీనికి ప్రాకటముగదేనిలోనో।
బట్టబయలదిరా। కాదనియంటె।పట్టిపల్కదిరా। లోక
త్రయముతనలోపాలదిరుగాగ। జోకాతోడుతదానిజోలెను
గనిదియేనో। బట్టబయలదిరా।కాదనియంటె। పట్టిపల్క
దిరా ॥ 7

39. తండోపతండములుగా। దండిరుషాదికములన్నితన
నంగోపలను। దండతనుండినపోయిన। నుండుసముద్రంబు
యపుగా। కుండమానెప్పటికీ।పరిపూర్ణమి। ట్లుండమానెప్ప
టికీ। యండామావులరీతినుండేటిబ్రహ్మాండ। ముండినపో
యీనరెండమాను ర్తెగాసిదుండమానెప్పటికీ। పరిపూర్ణమి।
ట్లుండమానెప్పటికీ ॥ 8

40. మెరుకతోవచ్చినవిశ్వము।మెరుకతోజనుగానిని
ల్వదీబయలైతే। మెరుకతోరాదెరుకతోబోదెరుకతనందే
మిలేమ।యిదినిశ్చయమురా। వుండుమంటెయీ।మెరుకెతా

నా రా । యెఱుకా యెఱిగినవస్తు వెఱుకాని తెలియూము। యె
ఱుకా యెఱుగదుబయలునిట్టిదట్టిదియన। నీదినిశ్చయమురా।
పుంఖుంబయిగా యెఱుకేతానా రా ॥ 9

41. రవితమసమున్న దెఱుగునె। ప్రమిలదా వాగ్నిచద
లుబట్టుచెఱుగునా । దివమునురాత్రిరాత్రిని । దివమెఱుగు
నెలేమి । లక్ష్మీదేవి యెఱుగునా। అన్నమునూభూదేవియెఱు
గునా । భవనాశస్థితులు రాపాడేటియెఱుకాను। భవనాశస్థి
తిలేనిబయలల్లెఱుగదు । లక్ష్మీదేవియెఱుగునా। అన్నమునూ
భూ । దేవియెఱుగునా ॥ 10

42. యెఱుకైనభూతపంచక । మెఱుకకుచరణములు
కటియు హృదయముగళముః । శిరమునవ్యోమక్రమ
మున । ధరణిమొదల్జేశియిట్లు । తనయాంగుర్తెరుగూ ।
గగనముబయలం । చనరాదీమరుగూ। యెఱుగాకాకాశా
మెపరిపూర్ణమనుచుకొం।దరుబల్కిరిదివినిగురిదప్పియుం
డేవు । తనయాంగుర్తెరుగూ । గగనముబయలం । చనరాదీ
మరుగూ ॥ 11

43. విత్తే చెట్టై పుట్టును । విత్తే విత్తనము రీతి వెలయును ధరపై । విత్తుకు చెట్టుకు వేరే । విత్తన మొక్కటున్న దనిన । వినగూడదోయీ । తనకుదా బుట్టును వినవోయీ । విత్తూ చెట్టుల రెంటి విధమీ భూ మెరుగాన । ట్లిత్తూ బయ లెరుగాదు। సత్తూ చిత్తుల రెంట్ని । వినగూడదోయీ తనకు దా । బుట్టును వినవోయీ ॥ 12

44. చెట్టే మూలము విత్తుకు । చెట్టుకు మూలంబు విత్తు క్షితిపై రెండును । పుట్టిన చచ్చిన రెంటిని । ఘట్టిగ తా నెరుగకుండు । గదరా యీ నేలా । నీపీరీతి, గనుగొన వేలా । పుట్టూచు గిట్టూచు పాలు పొందు తను వెరుక । లిట్టి విచిత్రాము లెన్నా డెరుగదు బయలు । గదరా యీ నేలా । నీపీరీతి కనుగొన వేలా ॥ 13

4. యెరుకలక్షణం॥ 20.

45. యెరుకే దేహేంద్రియములు । యెరుకే వర్ణాశ్రమములు యెరుకే శ్రుతులున్ । యెరుకే నీవును నేనును ।

యెరుకేసతిసోదరాదులెరుగుముపత్చా। నేదీర్చేద।నిమగో
నీయిచ్చా। హరిహరబ్రహ్మాదిసురనరగిరిసరి। తరుమృగ
ముఖచరాచరమూలుయెరుకాని। యెరుగుముపత్చా। నే
దీర్చేద। నిమగోనీయిచ్చా॥ 1

46. యెరుకేవిద్యావిద్యలు। యెరుకేప్రణవంబునాద
మెరుకేకళయుం। మెరుకేబిందువృచిత్చ। త్రైరుకే ఆనంద
మివిసీవెరుగూసద్బుద్దీ। నీనామాట। లెరుకేనిబద్ధీ। యె
రుకేనిగుణాణసగుణాలెరుకే యెరుకకుయంత। యెరుకో నే
నిదియంత యెరుకాజేసితినీవిల్లెరుగూసద్బుద్ధీ। నీనామాట।
లెరుకేనిబద్ధీ॥ 2

47. యెరుకేఇహాపరసౌఖ్యము। లెరుకేజ్ఞానంబుజ్ఞేయ
మెరుకేమోక్షం। బెరుకేభక్తివిరక్తులు। యెరుకేసంక
ల్పమని నీవెరుగూసంతృప్తి। యెక్కడికౌరా।యెరుకాసం
పూర్తి యెరుకేజీవుండీశు లెరుకేత దేకత। యెరుకేసర్వ
మునేగుత్తరిగిచెప్పితియీూకీ। లెరుగూసతృప్తి। యెక్క
డికౌర। యెరుకాసంపూర్తి॥ 3

48. చింతలతోటననెరుకే । వింతలపుట్టిల్లనంగ వెలశినదెరుకె । తంతులపేటనయెరుకె । పంతములకుచూడ । మూలబలమన్న నెరుకె । జగజ్జనన । స్థలమన్న నెరుకే । భ్రాంతులకెల్లానుపట్టాణమనజెల్లి । కాంతాదిరూపాలు గల్పించుటకు । మూల । బలమన్న నెరుకే । జగజ్జననస్థలమన్న నెరుకే ॥ 4

49. అన్నియుతానై తనకవి । పన్నుగవేంనుచు నోట బలుకుచుమరితా। నన్నిటినెరిగేయెరుకై। యున్నానసియెరుకేయరుకనూహింపుచుంటూ । తనలోతానె। మోహింపుచుంటూ । యెన్నోవిచిత్రాలీయెరుకాశాతలువింకు । పున్నాదిలేకులేకున్నాదికలదాని । పూహింపుచుంటూ । తనలోతానె । మోహింపుచుంటూ ॥ 5

50. వినుమూణ్ణానాభితా । బుట్టినమీాదట । సృజన జేయుదినముహరించుర । ఘటముగుపటశతకోట్లను । తనలోపలిధారమునను । తానట్టేచనునూ । అట్లనెయెరుక ।

తాఁబుట్టికనునూ । పనిబూని బ్రహ్మాండభాండనంతములా
ను । క్షణములో పలదృంచి । కనరాక వేవేగ । తానట్టైచ
నునూ । అట్లనే యెరుక । తాఁబుట్టికనునూ ॥ 6

51. తలిదండ్రులుజీవేశులు । యిలవ్యోమము లేను
మేను లెరుకమరుపులుక । కలమేల్కలుశుక్లాశ్రం । బులు
నీరాన్నములు ప్రకృతి। పురుషూడాల్మగడూ। గానై యెరుక।
కెరుకే కానబడూ। తెలశీబయలున్నాదిదెలశీయీ తెలివిని।
తెలివిచాతనెపట్టి । తీశివెయ్యుము ప్రకృతి। పురుషూడాల్మ
గడూ । గానై యెరుక । కెరుకే కానబడూ ॥ 7

52. వాక దేహధారితనువున । సకలావస్థలుజనించిచ
నినవిధమునం । అకలంకమైనబయలులో । ప్రకటంబై లేని
యెరుక । బయలుండజూచీ । తనముచ్చట । పరికించి లేచీ।
వాకకొంత శ్రైపైన వుండేటందుకు లేక । సకలాముతనవెం
టజను దేరజనుబట్టి । బయలుండజూచీ । తనముచ్చటపరి
కించి లేచీ ॥ 8

౫౩. మేలుకసుషుప్తిలోపల । నేలీలంతనకుదానుయే
తెంచునోగు । ర్తాలీలబయలులోపల। వాలాయముతనకు
దానే । వొచ్చునోయన్నా । వొచ్చిపొచ్చి । చచ్చునో
యన్నా । యీాలోపలనేబట్టబయలున్నదెరిగితే । యేలో
కమునసిల్వజాలదెరుగకుంటవొచ్చునోయన్నా । వొచ్చి
పొచ్చి । చచ్చునోయన్నా ॥ 9

౫౪. ఆటాడియాడకుండును। ఆటాడినమేనిబొమ్మయా
టాడకనే । ఆటాడునెవుకయనిమెషియాటాడించేటివాడు।
యతడేరకర్తా । అంతటికీయీా । యచలామకర్తా। చేటూ
పాటులరెంటిచేవొచ్చుఫలము । ముమ్మాటికనుభవించి పు
రజాజననములొంద। సతడేరకర్తా । అంతటికీయీా । యచ
లామకర్తా ॥ 10

౫౫, దేహమునుజూచుకన్నులు । దేహమునకు వేరులె
సితీరుసమెరుకే , కోహంకర్త్వంతవదా , సోహంసోహం
బటంచు । చూచుచుండుసుమీా । తనకుతాన । తోచూ

చుండుసుమీ। దేహిదేహములానితెరగూనప్రసరించి। దేహముగానివి।దేహిగతిననూతా। జూచూచుండుసుమీ। తనకుతానెతో చూచుండుసుమీ॥ 11

56. పిండబ్రహ్మాండంబులు। రెండునుయూరెంటిలోని రెండహములుయీ। ఖండములునాల్గుగూడియు। ఖండంబగు మెరుకయూపుగనరామాతండ్రీ। యిదిదెల్పిన। ఘనుడేతలిదండ్రీ।ఖండాఖండములూగ గనిపించెమెరుకానె। దండిదనెటియుద్ధంమూలకలనైన। గనరామాతండ్రీ। యిదెల్పిన। ఘనుడెతలిదండ్రీ॥ 12

57. పరిపూర్ణమొకటిదక్కని।తరమైనప్రపంచమెల్ల తగదెలియుమునీ। వెరుకేననిమదిలోపల। మెరుకేపరిపూర్ణమెరిగే। దెరుకానెరిగేది। యింకొకటిలే। దీరెంట్నెరిగేదీ। మెరుకాపుట్టపుమూలమెరుగానిదీమెరుకే। మెరుకతాబుట్టినదెరుగాబోయితేలేదం। చ్చెరుకానెరిగేదీ। యింకొకటిలేదీ। రెంట్నెరిగేదీ॥ 13

58. పాపములుపుణ్యములుభువి। బ్రాపించునుమెరుక చాత బ్రమసినవారికి బ్రాపింపవెరుకనెడశిన। తాపసులను చిత్తమందు। తగదెల్సుకొనుమిా। ఆగామిబో। ధనుతె స్నావినుమిా। పాపాలలోశుద్ధస్ఫటికాసన్నిభమైన। ఆపో జ్యోతినిప్రత్యగాత్మానీమదిలోన। తగదెల్సుకొనుమిా। ఆ గామిబో। ధనుతెస్నావినుమిా॥ 14

59. మెరుకన్ననుమరుపన్నను। మెరుకకుమెరుకన్న దేహాయనమాయయనగ గురుతనసా। క్ష్యనజ్ఞత్తృ్యన। స్ఫురణయనంద్రష్టయనిన। చూడూమొక్కటిగా। యిది లేకుంటె। చూడామొక్కటిగా। మరిచలాచలమూలమ ర్మామెరిగేటిదన్నా। మెరిగితాలేనాని। మెగిరిపామ్యోటి దన్న। చూడూమొక్కటిగాయిదిలేకుంటె। చూడామొ క్కటిగా॥ 15

60. అనుమానముమదినుంచక। వినుమింకనుమెరుక పేర్మిగ। వివరించెదబు। ధ్యానచిత్తంబనమానవ। మనిన

హంకారమనిననంతఃకరణనిర్ణ। సంకల్పముంచని। నాయి
చ్చసిర్ణ తననితరులనేతాననిగుర్తెరిగెటిదన్న। తననేకానిత
రూలతననూదెలిశెటిదన్ననంతఃకరణనిర్ణసంకల్ప। ముంచ
నినాయిచ్చనిర్ణ ॥ 16

61. వినుమితరులుమొఱకను। సాక్ష్యవిపల్కిరినేను
సాక్షినహామనినీతో। వినజెప్పితినింతియొవే। రనగూడదు
రెంటినొక్క। టనితెలుసుకోరా। మాటలభేద। మనిక
నుకోర్కరా। అనరానివినరాని కనరానిబయలందు। తన
కై తానరుదెంచితనకై తాజనునీ। సాక్ష్యనితెలుసుకోరా।
మాటలభేద। మనికనుకోర్కరా॥ 17

62. వన్నియకై దాకచోటను। పన్నుగగలశినదిహ్మొ
దయుపద్మంబనుచుర్ణ। మెన్నుదురుజనులుమొఱకం। దున్నా
దనిశ్రుతులుబల్కు। చున్నావినుమిన్నా। తెలుసుకొమోక్ష।
మన్నావినుమన్న। వానన్నిలన్నియుమీరివున్నావస్తువజాడ।
నెన్నడెరుంగాకయనేక రీతులబల్కుచున్నావినుమన్న। తెలు
సుకొమోక్ష। మన్నావినుమన్నా॥ 18

63. చులకనియుక్తిగనెక్కటి। తెలిపిదవినుసందియుం బుదీరునుదీనం । పలుకునగలిగినయర్థము। పలుకునువిడ నాడినిల్వ । బహుచోటింకేది । రెండుగ । వాక్కుపలుకె అయినాది । తెలియుమీలాగూన తెలివిదేహములయ్యె । తెలివెతనువును బాసి తెలివిస్థిరముగనిల్వ।బహుచోటింకేది। రెండుగ । వృక్కుపలుకేఅయినాది ॥ 19

64. మెరుకైనభూతములనీ । వెరుగుము ఆకసముగా ప్పుయింగలమునునీ । స్థిరవంద నేలయని నే । నెరిగినపద్ధతిని నీకు । నెరిగించినానూ।ముజ్జగమూలయ్యేను। వీట్లతోనూ। పరిపూర్ణమందుకన్పుచుతముకుదావె । మరికాన।రావిట్టి మూగార్గముకలవీటి నెరిగించినానూ । ముజ్జగమూలయ్యె ను । వీట్లతోనూ ॥ 20

5. మెరుకోత్పత్తిలక్షణం॥ 19.

65. మెరుకోత్పత్తినిదెలియగ । సరసిజగర్భాదుత్తైన చాలరనెటిచో । నరుడెంతవాడునాడది । మెరుగుదునన

వట్టిమాట । లిపివింతగాకాత । ప్పదువాని । కికరాకపో
కా । అరమర లేకసద్గురుమూర్తిచరణాపం । క్కరుహ
ద్వయాంచానెన నెరుగానినరుమాట । లిపివింతగాకా। తప్ప
దువాని । కికరాకపోకా ॥ 1

66. లేనెరుకబయలులోపల । తానెట్లుజనించెననిన
తగవినువంధ్యా । సూనునిగతివియదబ్జవి । ధానంబునయ
ఓ రాజ । ధానీవిధమునన్ । రజ్జువుసర్పమైనావిధమునం ।
స్థాణుపూరుషునిచందానమృగజల । శశవిషాణముస్వప్నా
నందమూాగ । రాజధానీవిధమునం । రజ్జువుసర్ప । మైనా
విధమునన్ ॥ 2

67. లేనెరుకనుమెరుకనియన । లేనెరుకెట్లా । యనని
సలెన్నగవినుమా । లేనిమృగజలమువంధ్యాసూనులుగలి
గుండివెదకి । చూడాలేనట్లా । యీాలేనెరుక । యాడాలే
దిట్లా । స్థాణుపూరుషూను శశవిషాణము । గగనసూనా
మునరుసీస్వప్నానందమివివెదకిచూడా । లేనట్లా । యీా
లేనెరుక । యాడాలేదిట్లా ॥ 3

68. మెరుకోద్భవమెట్లన్నను। సరళంబగునారికేశసలిలముభంగిఁ । మెరుకెట్లబోవునన్నను । కరిమ్రింగినవెలగపండు । కరణిగనెరుగూ । తిరిగిరానికరణింకోలుకుగూ పరిపూర్ణఁ మున్నాదిమెరుకాతానెఱిగితే । మెరుకెమ్రిగ్గను। భస్మాసురుడుమ్రిగ్గిననాఁటి । కరణిగనెరుగూతిరిగిరాని। కరణింకోలుకుగూ ॥ 4

69. సంతోషాసంతోషము । లంతలోఁగనవచ్చిపిదపసరుగునెచటికోవింత్తై య్యున్నదిచూచితే। యింతియెసుమిమెరుకపుట్టు। విక దెల్సుకోరా। సంశయమేల। యిదినమ్ముకోరా । యంతానిదెలుపూదుయీ దేవమాగాఁమం। దంత్రాటబహుఁవృన్నెలగుపడీయగుపడ । వికదెల్సుకోరా । సంశయమేల । యిదినమ్ముకోరా ॥ 5

70. రాకడపోకడలేకను । యేకస్థితినుండునట్టియీబయలంఁటిపం। రాకడపోకడగలిగియనేకముగాదోచులేని। మెరుకాసుసీలా । ప్రతిమలోలేని । పెరుమాళ్లలీలా । లేకా

తోచినమెరుక లేనె లేదనుచునీ। కీకీలుగురునీ చెయెరుకై తె। జాలుళ్లక్కెరుకాసుసీలా । ప్రతిమలోలేని। పెరుమాళ్ల లీలా ॥ 6

71. వనిగల్లుదకములోపల । తనకై తావచ్చి తనకు తానేగువిధం । బునపరిపూర్ణములోపలతనకై తావచ్చి యెరుక। తనకై తాజనునూ । అచలంబున్న దని। తానెరిగిన నూ । తన లేమినిజమాని తన కే తోచునుతోచి। తనకల్మి మృషగాథా । వన జేసినిలువాక। తనకై తాజనునూ । అచ లంబున్న దని । తానెరిగిననూ ॥ 7

72. పరిపూర్ణములోదోచుచు , యెరుకేచనుతనకు దానెయేర్పడవినుమీ । తొరటలుత్తొమ్మిదిగలదై । తరి తీపులనెందుచుండి। తనువానదగుచూ , అచలంబున్నా। దనితా లేననుచూ । మరుగిల్లెరుకకుదెలియయెరుకెనిల్వాదు గాని। పరిపూర్ణముండుదాన్నెరిగేదెట్లికగుర్తు। తనువా నదగుచూ । అచలంబున్న దని । తా లేననుచూ ॥ 8

73. తొలుకారుమెరుపుకై వడి। పొలుపుగనీళ్లందుదో
చుబుగ్గలరీతిం। అలసూర్యకిరణమందున । గలనీళ్లంబలెన
మెరుక । గనిపించునయ్యా । అంతలోయచట । గనిపించ
దయ్యా । కలకాలమొకరీతిగలిగుండదీమెరుక । తిలకింప
పవలురాత్రిరిదిరుగునిఘమూన । గనిపించునయ్యా । అంత
లోమెచట । గనిపించదయ్యా ॥ 9

74. కట్టెందునిప్పులేకనె । కట్టియనొకసమయమందు
గనుపడిబహుగా । మిట్టిపడితుదకుగనుపడ। దట్టిదెసుమిమె
రుకపుట్టు । వమలవిచారా । తనకుదానె । మెరుదెంచె
నారా । పుట్టుగిట్టుటలానెనట్టెటనిలచుండి । బట్టాబయలు
పొడగట్టినగనుపాడ । దమలావిచారా। తనకుదానె। యరు
దెంచెనారా ॥ 10

75 తనమూలముతలిదండ్రులు , తనవలెనెవానివారి
తలిదండ్రులకుఁ । తనవలెనెగానియన్యము। గనజననస్థాన
మొకటి । గలదానతరమా । బ్రహ్మాదుల । కదిదెలియ

తరమా । వినుముయీబ్రాహ్మాండజననాముసినాయం।దున
నైనదిదియుగాదనివేరేయింకోట్టి । గలదనతరమాబ్రం
హ్మాదూల । కదిదెలియతరమా ॥ 11

76. కనరానిదాన్నిశూన్యా । బనియనదగుగానిబయ
లుననద।గదుసుమీ । కనవచ్చుచున్నదిందులో । కనుగొను
టకుమెరుక లేదు । కనుగొనరాదా, మెరుకనెశూన్యమని।
యనరాదా । కనవొచ్చెనా లేదకనుగొంటిలేదాని , మెన
రాదభయమేమియనుమానించకుమిదుగొ । కనుగొనరా
దా । మెరుకనెశూన్యమని । యనరాదా ॥ 12

77. మెరుకబయలందులేమిని । మెరుకనుశూన్యంబ
టంచుమెరిగించబడెఁ । మెరుగుమిదెఆకసం । బిల్లిరిగితె
మెరుకాకసములు । యేకామాగదరా । ఆకసమూబయు।
లేకమెల్లారా। పరిపూణమిదుగొకన్పడుశూన్యమనరాదు।
మెరిగుండుమెదిరిస్తె । యికనాచైజూచేవు । యేకమాగ
దరా । ఆకసముబయ । లేకామెల్లారా ॥ 13

78. కనుపడెడిబయలులోపల। కనుగొనలేదయ్యోమెరుకగావునశూన్యం। బనవలెశెదీన్నిఆకస। మనవలశెనుదీన। విశ్వమాయనోయప్పా। యింతకువేరె। మాయయేదప్పా। కనుకానెయీవిశ్వమునులేనిదనిలెస్స। విన జెప్పనాయనుకనబోకుండనిపోసి। మాయనోయప్పా। యింతకువేరె। మాయయేదప్పా ॥ 14

79. అహామనసుగదా అచలము। అహాము న్నదో లేదోచూడదదినిజమెకదా। అహాముచుబుట్టించదుగద। అహాముదయించేటివరకె। అదివున్నదిగదా। అహామెవిశ్వమై। నిల్చిందిగదా। ఆహామెయీముచ్చట్లనన్నింటెన్నిరుగునుగద। అహామెతాలేనానియరిగీతెసరిగద। అదివున్నదిగదా। అహామెవిశ్వమైనిల్చిందిగదా ॥ 15

80. ఆవరణమునాకసము। నిరావరణమునచలమనుచుఅనిరిమహాత్ముల్। ఆవరణముమితిగలిగిన। దావరణములేందు। యమితమనితెలుసుకోరా। యీరెంట్నివే। రని

కనుకో్కరా । ఆవరణమున నేనిరావరణము రుజూవి। యూ
వరణమెడలీసనావాలమూట లేదనికనుకో్కరా । యీరెం
ట్కి । వేరనికనుకో్కరా ॥ 16

81. ఆకాశముశూన్యంబని। లోకులు మొరబెట్టిదాని
లోపవనాకల్ । ప్రాకటముగబుట్టినవని । చీకాకుగజెప్పి
నారు । చీవినరాదూ । వంధ్యాసంత్రీ । క్షితిలోస లేదూ।
కాపుంటవినుచోద్యమా కుం దేటికికొమ్ము । లీకాలమున
నెమెమేకంటిమనుమాటచీ । వినరాదూ । వంధ్యాసంతీ
క్షితిలోన లేదూ ॥ 17

82. లేనెరుకనుబయులంమున । లేనే లేదనక యితరు
లేలపలికిరో । లేనిదికలదనిపిదపను । లేనే లేదనుచుశిగ్గు ।
లేకాయీలీలా । ఛీవినకీ । చీకాకునీ కేలా । మేనందశు
ద్ధాముతానల్గుకొనిమళ్ళి। పూనికడిగినరీతినొనుశిగ్గాకయిం
త । లేకాయీలీలా । ఛీవినకీ । చీకానునీ కేలా ॥ 18

83. అన్నపునూత్నాంశముమను । సెన్నగనీరంబు

ప్రాణమెుసుగుముయీారె। ఔన్నడుదెలియవో నాడే।సున్న
సుమీా మెరుకమాట। సుగుణసంపన్నా । కలసుకొమెుసుక।
సుమీయింతకన్నా।పున్న దెరుకమూాలమన్న దిహిసలేదు। య
న్నాడుయీాభ్రాంతినిన్నంటనివ్వకు । సుగుణసంపన్నా ।
కలసుకొమెరుక । సుమీయింతకన్నా ॥ 19

6. మెరుకనువిడిపించుట॥ 22.

84. పిల్లలుతాట్యాకులతో । పిల్లలగావించిపెండ్లిసే
రంటుంబుల్ । కొల్లలుగ జేయువారల । తల్లులుగనిసత్యమ
నుచు । తలచేరామదినీ । నినుసీవిట్లు । దలుచరామదినీ।
కల్లాసంసారాముగని మానవులుసంత । శిల్లాగగురుమంత్ర
సిద్ధాలునిజమాని । తలచేరామదినీ । నినుసీవిట్లు । దలు
చారమదినీ ॥ 1

85. మేనెరుకలరెండింటిలో । దానినియిదిదీనినదియు
తగసృజియించుక । మేనెరుకలిపియుమూాలము । లేనిదె
సృజనయ్యేనసుచు । లేనేలేపంటి । అంటుతప్పు । లేనేలే

దంటి । మేనెరుకలిప్పుడు దేనందున్నవో చూచి । లేనిమో
నెరుకలలేనివనుచున్నమ్ను లేనె లేవంటివి । అంకెతప్పు । లేనే
లేదంటి ॥ 2

86. యెఱుకపనిజేయుదనకుము । యెఱుగుటమరుపు
టలురెండు యవ్వారిపనులో । యెంగింపుమునామోములను।
వెఱవనుతప్పితివె దెబ్బ । వేశేనుచూడు । అట్లనకుండ
జేశేను నేడు । వెంపించుదె దెబ్బవేశేననాతంత్రి । యెరి
గించిపై మర్మమెరుకాను నేదిశి । వేశేనుచూడు । అట్లన
కుండ । జేశేను నేడు ॥ 3

87. లేనికలగలిగినప్పుడు। దానికిదశదిశలయందుతగ
మొదటకొనక । తానంటకున్న మేల్కను । లేనిక లేచూ
చెనేని । లేకాపోవుగదా। కలలో మేల్క లేకాపోవుగదా।
లేనెరుకబయలులీలీలాగని కెవ్వుడు । గానవచ్చితెబోధగా
వాలెసనవప్పుడు । లేకాపోవుగదా । కలలో మేల్క లేకా
పోవుగదా ॥ 4

88 వొంటుకుదాపలబిందర్వా । ట్లంటించినకొలది లెక్ఖఅధికంబగునా । వొంటుకుపలపలబిందర్వాక । టంటించినలెఖ్కప్రుళ్లక్యగదనోయీ । వొంటుండిలేం । దాగదనోయీ । తంటాదీసునుమాపుదాసవలెనెయెుక । కంటు బయలునుతానుగలిగుండితనకుళ్లక్యగదనోయీ । వొంటుండిలేందాగదనోయీ ॥ 5

89. యెురుకొక్కటుండెనేనియు । యెరుకేయీవిశ్వరూపమేపఞ్చదాల్చెం । యెురుకొక్కటిలేకుండిన । యెురుకైనప్రపంచమున్న । దెవరెరిగేరికనూ । లేదనన్నైన । నెవరుండేరికనూ । పరిపూర్ణమైనట్టిబయలుండగనిపెట్టిగురు నీవాక్యముబట్టి గురుతూబోగొట్టితె । యెవరెరిగేరికనూ । లేదనన్నైన । నెవరుండేరికనూ ॥ 6

90. తెలుపుమ్మదత్వముఘనము । గలవస్తుప్రచక్కారనుచు గనుగొన్నట్టి । తెలివిశరీరజగంబులు । గలవను ప్రబంధమనుచు । గనుగొనరాదా । నేచెప్పితె । వినవమ్మ

రాదా । తెలిపిచేబయులుండదెలశియీ తెలివిని । తెలివి
చాతనెపట్టితీశివెయ్యరపోని। కనుగొనరాదా। నేదెల్పితే।
వినిసమ్మరాదా ॥ 7

91. తేనెరుకబయులులోపల । తానై తన కేరుపడినతన
మూలమునే । తానెనుగదలచినప్పుడు । తానే। లేకుండు।
దృష్టాంత్తమువినుమిచెలీ । కలదోచాదె । తనకె తానె
చెలీ । తానై తోచినకలతనమేల్కగనబోతె। తానేతనకు
తేమతగియున్నదీ।దృష్టాంత్తమువినుమిచెలీ।కలదోచాదె।
తనకె తానెచెలీ ॥ 8

92. చచ్చుటపుట్టుటమేలుక। వచ్చుటగాడాసుషుప్తివ
చ్చుటలీనా । లగ్చముగ సహజమెరుకకు।పొచ్చముయీ।
యెరుకనిల్వబోదుమాయప్పా । అచలముకిల్లు । తేమగ
దప్పా । మచ్చికతోరెంటిమర్మామునీకిప్పు । డెచ్చాగదె
ల్పితినెనుగు । మెరుకనిల్వబోదూమాయప్పా । అచలము
కిల్లు । తేమగదప్పా ॥ 9

93. యెరుకనుకలలో పురుషుని । కెరుకేయీవిశ్వము గుచుమేప్పడుకలగా । యెరుకబయలుగనితాలేం। దెరిగి న నెరుకకదిమెల్క-యిదినమ్ము లెన్నా । యెరుకతో పొందు। వదులాదెపిన్నా । యెరుకానెకలనీకుయప్పుడుదో చిరె । యెరుకాలేందను । మేల్క-నెరుగునుప్పడెచాలు । యిది నమ్ము లెన్నా । యెరుకతో పొందు । వదులాదెపిన్నా॥ 10

94. చిత్తరువురంగుగోడల । • నిత్తెరగున జెలశినావా సీవిష్ణుపుసీ । చిత్తమునజగము నెరుకను । వృత్తిబయల్ నట్లదెలియు । మూహాతో మతనూ। తెలిసివినుప్ర।మూహా జగములనూ । అత్తెరగున జేస్తె ఆవాలిమాటాను । యిత్తె రగని తెలియ నెవరుండేరటుమీాద । నూహాతో మతనూ । తెలసివినువు । మూహాజగములనూ ॥ 11

95. పరిపూర్ణముల్లో లేనిదె । యెరుకొక్కటిదోచి తననుయెరిగినమ్మృషగా । యెరుకేవినుచునదెట్లన । కరిము లుతమపనులుతామెగడుపూసట్లగనూ । యిదిగాకుండు ।

కలదింకో్కటివినూ। మరికానిదామాటమంచీదీమాటాని।
పరిపారివిధమూలపలుకెపలుకులపని । గఘపూసట్లుగనూ।
యిదిగాకుంటె । కలదింకో్కటివినూ ॥ 12

96. తలమొత్రిజూడజాలునె । అలచీకటియెమటనిల్చి
యజ్ఞాప్రగళం । కలవచ్చిమొల్కయానున । గలచేష్టలు
మోాలనిల్చి । గనుగొనగలదా। అట్లనెమొదక। కనుగొన
గలదా ।యిలలోనస్గురుబోధనెరిగీననరుసిచే । ష్టలుగంటె
నుళ్లక్కి । సద్గురుబోధాట । కనుగొనగలదా । అట్లనె
మొదక । కనుగొనగలదా ॥ 13

97. అంటుదుకలమొల్కనుమొ । ల్కంటుదుకలనెన్నటి
కీని కఘనిశ్చయమిా । రెంటిక్రియగుత్రుబయలుల । రెంటి
నిరెండంటకుంపు । రెండ్రెంటిలోనూ । కలమొదకాలి ।
రెండూామిధ్యేనూ । దంటాగమేల్కబయలుంటావెప్పటికె
రిగి । గెంటూామపైరెంటరెంటీ । కలమొదకాల। రెండ్రెల
టిలోనూ । కలమొదకాలీ । రెండూామిధ్యేనూ ॥ 14

98. మెరుగదుసుషుప్తి నిజాగ్రత । నిరవందసుషుప్తి
రెంటినెరుగును మెల్క- । ట్లరయగ బయలెరుకల రెంట్నెరు
గదు బయలెరుక । రెంటి నెరుగు చునుంటూ। గురుముఖమూ
న । నెరిగియీ రెంటూ । తిరమూగ మెరుకానుతీశి వేశితె
జాలు । పరులూ నేసని యేటిపలుకే లేకుంటుని । క్లెరుగూ
చునుంటూ । గురుముఖమూన । నెరిగీయీ రెంటూ ॥ 15

99. సంకల్పము లేని దెని।స్సంకల్పములోనదోచు చను
దోచు చనుఁ । సంకల్పముతప్పనిః । సంకల్పము నెరిగ
నేని । చనుతా లేననుచూ । నిస్సంకల్ప । మునునిల్చెదను
చూ । సంకల్పించుటకింక్క-సంకల్పమొదినిః। సంకల్పమంచి
ట్లుసంకల్పమెరిగితె । చనుతా లేననుచూ। నిస్సంకల్ప। ము
నునిల్చెదనుచూ ॥ 16

100. మెరుకతనకుదావిడిపో। దెరుకనువిడిపించలేరు
యువ్వరుథాత్రిం । గురుడొకడుదప్పగునరు । పరిచర్య
దొమునచీఁబోధ । పద్ధాతివినినఁ । తిరిగిరాని । పద్ధతిగని

నఁ । పరిపూర్ణఁ మెఱుక యేర్పరుచ నెఱుక లేక। హరినిస్వ
ప్నముగన్న కరిమ్రిగ్గినట్లాయీా । పద్ధతివినినఁ । తిరిగిరా
ని।పద్ధతిగనినఁ ॥ 17

101. అపరోక్షమానుమనుజుల । కుపరోక్షుంబై నబ
యులుగురుకృప లేకఁ । అపరోక్షమానుమనుజుల । కుప
రోక్షుంబై నబయులు । గురుకృపగలుగా । కీలిదెలేని। మొ
రుకా తాతోలుగా । విపరీతమాబుద్ధివిడచిసి వెప్పూ్పడు।శేప
చారములు జేయుచుండుమానుగుపనీకి । గురుకృపగలుగా।
కీలిదెలేని । మొఱకాతాతోలుగా ॥ 18

102. నేనెన్వడననుజీవుడు । నేనే నేననుచుశివుడుయీా
రెండనకఁ । తానుండునచలమిపీటిని । నేనెరిగరిగినను పై
ది । నేనెట్లనీనీ । నేననకున్న । తానెట్లనీనీ । నేనన్న దాం
ట్లోదెనీనాప్రసంగాము । తానన్న దాంట్లో నేతలపోయువతె
నిట్లు । నేనెట్లనీనీ । నేననకున్న । తానెట్లనీనీ ॥ 19

103. తొర్రలుతొమ్మిదిగలమే । న్నారికిమొక రెంటిలో

న । ముత్రలునాల్గుం । జైత్రది తెల్ల దినల్లదికత్రెది । దానత్రగ
మాదు । గలదొక్క తూటూ । అదిమొదకాన। పులుగుం
డెచోటూ । కుత్రాగురుబోధా నెగొడ్డాలిచేబూసి । మత్రి
పులుగుల రెంట్నిమలచికొట్టరపోని । కలదొక్క తూటూ ।
అదిమొదకాన । పులుగుండెచోటూ ॥ 20

104. తనుపుతోవుచ్చినమొదకే । తనువునుతనువను
చుతననుతానని మెరుగుక । తెనుపునుబాసినమీదట। తన
నాదేహామును రెంట్ని । తావెరుగదపుడూ। అధిగనుకతా
లేనలేదెపుడూ । అనుమానరహితామిందచలాయున్నది
కంటె । తనమాటతలపోయతనకెకైగ్గెతనను। తానెరుగద
పుడూ । అదిగనుకాతా । లేనలేదెపుడూ ॥ 21

105. ఉప్పినచేజెపుతరువువా । కప్పామవిత్తనముబు
చ్చినా రెంటికియూ । తిప్పలుదప్పవుధరయే । తిప్పలుతాని
రుగదిల్లు । తెలుసుగకోయీూ । తనువెరుకాబయు । లుల
వల్లెదుగోయీూ। నొప్పైనగురుబోధచొప్పాననెరిగియూ।

తిప్పాలుగలవాట్ని । తప్పాదీశితెచ్చాలు । తెలుసూగదో
యీ॥తనువెరుకాబయలుల । నస్లైరుగోయీ ॥ 22

7. మతాలలక్షణం॥ 29.

106, మతములవారలుతమసం । మ్మతమైనటువంటి । శాస్త్రమర్యాదలచే । మితమేనుపరచుకొనిబహు । గతుల నుకలహింతురట్టి । గతిని కేమిటికి । చెపలతజెందె । స్థితి ని కేమిటికీ । ప్రతిలేనియీబట్టబయలుండజూదిసం । తతము లేనెనుక లేదనినమ్ము మిక । నారిగతినీ । కేమిటికీ । చెపల తజెందె । స్థితినికేమిటికీ ॥ 1

107. ద్వైతాద్వైతవిసిష్టులు । సైతురువినిసైనకెపు డునైనకపిదపకా । సైతురుక్రమముగవేరన । నాతతమతి జీవసిప్రల । నవివినబోకూ । నేబోధించి । నదివిడబోకూ । పూతామాబయలూనుపొడజూదిగురునీచె । ద్వైతాద్వైత విసిష్టద్వైతాములనుమాను । మనివినబోకూ । నేబోధించినదివిడబోకూ ॥ 2

108. కొందరుదశవిధనాదము । లందుననభపంచకం బునందునచక్రా । లందునలక్ష్యధ్యానం । బాదునహం సందుబుద్ధి । నాటింతురోయీ । యోగములందు । నటి యింతురోయీ । అందిశిద్ధులచాతనానందింతురుకొంద । రంద్దారిమనుసీబోధం దెసీప్పుండూము । నాటింతురోయీ । యోగములందు । నటింయింతురోయీ ॥ 3

109. కొందరుముద్రలుగనవలెనందురు । మరికొంద రధికమందురుద్రష్టక । కొందరుభజనలెస్సని। యందురు యువియున్ని । యెరుకె। సని తెలుసుకొనుమీ, సీకివియాల। పనిలేదువినుమీ । ముందూగపరిపూర్ణముస్నాదిగనిగు ప్తు । నెందుండకుండదాన్నగరాగొట్టికజాలు । సని తెలు సుకొనుమీసీకివియాల । పనిలేదువినుమీ ॥ 4

110. దేవుణ్ణినిన్ను యెరుగవు । సీవిప్పటికెట్టివారొనే దెల్పెదనీ । కేవ్రబోధలెందుకు । కావున దేవుణ్ణి యిదు గొ । కనుగొనవోయీ । నామరూప । కర్తాలేవోయీ।

నీవాదేవునిలోననినుతెన్న వెదకినం । న్నావాలినుచ్చాట
నమగోయితెల్పెద । కనుగొనవ్రాయీ । నామరూపకర్తా
లేవ్రాయీ ॥ 5

111. పూనవృక్షచేయబూనిన। దానినిలో తెరిగిచేయ
దగుననిమదిలో । నేనెరిగినీకు జెప్పితి। పూనుమునుచిబుట్ట
దేని । పోసినిమనుసూ । రుచిబుట్టితే । పూనునిమనుసూ।
నేనేమియునబో తెసకేమిదోచూనో। లేనినిష్టూరాము లేకుం
డుటలెన్న । పోసీసీమనుసూ । రుచిబుట్టితే । పూనూనీ
సిల్పకుమొరుక । నచలామనుస్వా ॥ 6

112. పంచాశదక్షరముల్ప్ర । పంచముతానుద్భవిం
చెప్రణవాక్షరమం । దంచుశృతులెన్నె దాన్నెరుకంచనినీ
వెరిగియెరుగు । మచలాముదీనర । నిల్పకుమొరుక । నచ
లాములోనర । చెంచాలమతిచాత చెతురాక్షరెమ్యాన్వం ।
చెంచేద వెందుకుయిదినంమ కెరుగూమి। యచలాముదీనర।
నిల్పకుమొరుక । నచలాములోనర ॥ 7

113. యొకజడమజడమీాజగ । మరయుగపరి । పూ
ర్ణ మేమియనరానిదియా। యొరుకజగములస్థిరములు। పరి
పూర్ణముశాశ్వితపుది । పాటించికనరా । కావారెండీ ।
పాటీవివినరా । గురుముఖమునవిఖ్నెనరుడూగు త్తిరుగూ
నో । తిరిగిపుట్టుచువాడీధర పై మునుపటివలె । పాటించికన
రా । కావారెండిపాటీవివినరా ॥ 8

114. కొందరుభూతముల్తైదిటి । యుంచునచిత్తంబు
నుంతురధికములనుచుర్ణ । కొందరుయేమియులేదనియుం।
దురుగుత్తేరుగుమున్ని । యుపశబ్దముతెరా । యువినిలువా
సి।వసితెలియవలెరా।యుందారెంన్నంనాసీకెందూకుబయు
లూను। ముందూగగనిగుత్తనెందుండనివకవ్వి । యుపశబ్ద
ముతెరా । యువినిలువాని ! వనితెలియవలెరా ॥ 9

115. కొందరుకర్మముసేబా । గంచుమురికొందరె
క్కువందురుతనువుర్ణ । కొందరుప్రాణములధికము । లం
దురుసీకిట్టెవట్టీ। యాశాలేమిటికీ। వారిలోాపాంచు । జేశవే

మిటికీ। యెందారిమాటాలనెంన్నినయీాబోధ। కిందీవెకాని
పైకెక్కెవిగావిట్టి। యాశాలేమిటికీ। వారితోపొందుజేశె
వేమిటికీ ॥ 10

116. తనువెరుకలురెండొక్కటి। యనియనరాదను
చుకొందరందురుభువిలో। తనువెరుకలలోనొక్కటి। గన
రాకుంటేనురెండు। గనరావోయన్నా। రెండొక్కటై।
వినరామాయన్నా। అనుమానమికయాలఅందారిమాటా
లు।వినబోకనేభోధించినరీతినెప్పాను। గనరావ్రోయన్నా।
రెండొక్కటె। వినరామాయన్నా ॥ 11

117. కన్నులప్రక్కలవేళ్లిడి। తిన్నగభ్రూమధ్యమం
దుదృష్టినిలిపియుం। దున్నదివెన్నెలలోబయలన్నా కను
ముందురెరుకె। అదినిలువదోయీ। తనువుతోబాయ్యేద
ని। దెలియుమోయీ। యన్నితనువులువచ్చియరిగీనఝుణ
కాక। వున్నబయలిదిజూచివుళ్లెక్కరుకనుమాను। మది
నిలువదోయీ। తనువుతోబాయ్యేదని। తెలియుమోయీ॥

118. జనులాత్మానుభవంబై । ననుముక్త్యనిపల్కెరిక్కు
నమ్మనుమొను కె । కనరాదెచ్చటగునుకృప । ననుభవమెవ్వ
రికిపైన । ఆమాటనిజమో । అనుభవముళ్ల । క్కిమాటని
జమో । వినజెప్పమీరెంను వివరించి పైమాట। వినినేము
దరిబోధవినిపింతువేవేగ । ఆమాటనిజమో। అనుభవముళ్ల।
క్కిమాటనిజమో ॥ 13

119. తననుతాగనినమోక్షు । బనిపల్కెరిగానిజనులు
అదినమ్మకుమీ। తననుతాబట్టిపైటను। గనబోయితెతనకు
దానె । కానరాదోయీ। విశ్వముతనకు। కానరాదోయీ।
తననుంచైనదిగనుకె తానువిశ్వమురెంను । గనిపించుటుళ్ల
క్కి । గాపునతనకుదా । కానారాదోయీ । విశ్వము
తనకు। గానరాదోయీ ॥ 14

120. మాయగదాలేనియమా । బాయగాతన్ను దానె
అచలముయేప్పా । మాయగదామాయనలేం । దాయ
గదామాయచిత్ర । మామాగదోయీ । సంశయమంత।

పాయగదోయీ । మాయాసములామునూయజాస్తుం డంగ । మాయమైపాయను । మాయాకెయివిచిత్ర। మాయగదోయీ । సంశయమంత । పాయగదోయీ ॥ 15

121. లేనియహాము న్నబయలును । లేనిప్రపంచము నుతనను లెస్సగతనలోతానువిమర్శించినయా । లేనివిలే కుండునవల । లేదూయేమాటా । యిట్లననైన। లేదుయే మాట । లేనియహామీబైట లేనెలేదిదిజూచి । లేనిదికల దానిలేనిమాటాడేవు । లేమయేమాటా । యిట్లననైన । లేమయేమాటా ॥ 16

122. పరిపూర్ణమెరుకలెట్టివో । గురుముఖమునరెం ట్ని లెస్సగురుతెరిగెరుకణ । సరిపుచ్చుకొన్నమృషయని । పరిశుద్ధపుబోధయీాది । పాటించికనరా। శివరామూల । ప ద్ధాతియిదెరా । నరులుకొందరుబల్కి రెరుకానుమిగ్రింగి యీా । పరిపూర్ణమవ్యోమం । చెరుగాక । చెమటాకై । పాటించికనరా । శివరామూల । పద్ధాతియిదెరా ॥ 17

123. బిందువుతనువునబుట్టును । బిందువుతనువింద్రియముల । బృందంబసువుల్ । అందముగగలుగునివి దే । నందునబుట్టినవౌ తెలియ। నజునికితరమా। మూలములేని । వని తెలుసుకొనుమా । అందూకెబయలున్న దరశిమూలము లేని । బింద్వాదికంబూల పేరూదల్వాకు తెలియ। నజునికితరమా । మూలములేని । వని తెలుసుకొనుమా॥ 18

124. జనులనిరిదేవుడెవరికి । కనరాడనినామరూపకర్మ జననముల్ । గననతనికిలేవనియా। జనవాక్యముబయలు కెవుడు సహజమావినరా । అనుమానము । చాలించి కనరా । కనినామరూపాదికములున్న యెరుకను । వినబోక కనబోక విడచిపెట్టరపోని । సహజమావినరా। అనుమానాము చాలించికనరా ॥ 19

125. అంతటగలదీయెరుకని । యంతోవాదింపుచుందు రెరుగనివారల్। అంతటనింతటగనుపడునంతటిదేకానియెరుక । అంత టగలదా । అదినిజమైతె । యగుపడవలదా।

అంతాటగలదొక్క అచలా[illegible]నెరుక । నంతాటగలు
దానియనరాదు । వినరాదు । అంత[illegible]డినిజ[illegible]
తె । యగుపడవలదా ॥ 20

126. బయలాకసమునికొందరు । భయపెట్టెదరందు
వలన భయపడకుసుమీ । బయలందుశబ్దమున్నను । బ
యలాకసమనుచునంమ బడనినీచాతా । శబ్దములేదీ । భ్రి
మయందుచాతా। బయలాకాశముగాదు పరిపూర్ణమని
నమ్మి। నయమూగయెరుకానునమ్మకవిడచిపో । బడనినీ
చాతా । శబ్ధములేదీ । భ్రిమయందుచాతా ॥ 21

127. కలమేల్క తెరుకబయులుల । కిలసామ్యము జేశి
చూడమీభ్రిమదొలగుక । ఫలమేమిపెక్కుచదువుల ।
వలననుజపయోగయోగ । వ్రతములవలనక । శమదమ
మఖ । శతమూలకలనక । తలక్రిందుగాబడ్డతనువునాగా
నన్న । కలమేల్కగనితానెక్కడనిల్వనల్లాని । వ్రతముల
వలనక । శమదమమఖ । శతములకలనక ॥ 22

128. నీకలలోనినువన్నును । లోకులలోకములజూచిలోపలిభ్రమచే। నాకరుణబడసిమేలుక । చేకొనికలకల్లజేశి । చేరెదవెటకో । సర్వమునీతోచేరినియటకో । ప్రాకటముగబట్టబయలెరుకలీరీతి । నీకుదెలశినమీదనిలువాకవెవేగ। చేరెదవెటకో। సర్వమునీతోచేరినియటకో॥ 23

129. హరికరనఖముఖవిదళిత । కరిమస్తకగళితమైనఘనమౌక్తికములట । దొరికిననెరుకులుగురిజలె। ధరియింతురురెంటివిలువ । తమరెరుగకనెకా । అట్లనెబోధ । క్రమమెరుగకనెకా । పరిపూర్ణబోధానుయెరిగింపుచుండీన। యెరుకాకెకొందారుమరిగేరీనమార్గము । తమరెరుగకనెకా । అట్లనెబోధ । క్రమమెరుగకనెకా ॥ 24

130. తనువోబహిరింద్రయములో। మనుసో ప్రాణములోవిషయమమతోనేనం । చనినీవనియననిదియని । యనుమానించెదవదేల । అదిత్రోవగాదు । నీవెన్నాడు।యిదివినలేదూ । వినుమీపరిపూర్ణముగనిలేనియామీది।

తనువాదికమును । లేందనిగురునిచేదెలియు । మదిత్రోవ
గాదూ । నీవెన్నాడు । యిదివినలేదూ ॥ 25

131. నినుననుప్రపంచమునుజగ । మనియెరిగేయెరుక
చాతనచలమునుగను౦ । గొనినినుననుజగముసుజగ। మని
యెరిగెయెరుకమాను। మమలావివేకా । చాలునీవి। క్రమ
మెరిగినాన్నా । నినున్నపై రెండింటినివిశ్వ। మనకబయ।
లనకుండెదుం । న్నాదంచనగుర్తులేకుండు । మమలావివే
కా । చాలునీవి । క్రమమెరిగినాన్నా ॥ 26

132. పొద్దుననిద్దురమేల్కొని । వద్దికీయేతెంచిగురుని
వక్త్రజనితమౌ । సుద్దులుమొక్కివినుముయే । ప్రొద్దిది
బహుముద్దుసుంమ్మి । పుట్టినందులకూ । గురుచరణాము ।
పట్టినందులకూ । నిద్రామాభక్తి చేసివిల్లుజేసీతె। దిద్దీతీరిచి
బోధతెరువుజూపునునీవు। పుట్టినందులకూ । గురుచరణా
ము । పట్టినందులకూ ॥ 27

133. గురుడుపరిపూర్ణ మునుజూ । పెరుకను లేంద నుచు దెల్పియిక దల్చకుమ౦। చెరిగించక విడిపోవునె। యెరుకనరుల్ సాధనములు। యన్ని జేసినను । లక్ష్యముద్ర। లెన్ని జూచినను । హరహరి బ్రహ్మామరాసుర ముఖులైన । ధరణీసురాద్యష్టదశజాత్యుద్భవులాను । యెన్ని జేసినను । లక్ష్యముద్ర। లెన్ని జూచినను ॥ 28

134. బలధనవిద్యాధైర్య౦। బులు చక్కదనంబుసత్వబుద్ధ్యాద్యతులక । కలలో యివి లేనిమను । ష్యులజగము నుతెనసుతాను । జూచిమానవుడూ । మేల్కొనె నేని। చూడా లేదాకడూ। కలమేల్కొ లెరుక బయలులకట్లజతగూచిర। కలమెరుకలను దేశకులచె । వీడి తైజాలు । చూచిమానవుడూ । మేల్కొనెనేని । చూడా లేదాకడూ ॥ 29

8. పరిపూర్ణబోధ॥ 26.

135. యీావృత్తబట్టబయలును। నీవిప్పుడువుండజూచి నిజముగ మెరుక । నీవని నేననిజగమని। భావింపుముపిదప

దీన్ని । బాయుమనిశముః । నిజముగదీన్ని । బాయక నిశముః । శ్రీవని తెళ రాజీవసంభవభవ । దేవేంద్రాదుల నింక సేవించుతలుపేల । పామూమనిశముః । నిజముగ దీన్ని । బాయకనిశముః ॥ 1

136. లేదనకుమున్న దదుగో । నే దెలశితిననకుదీన్ని నీ వెరిగేవా । కాదదిని చేదెలియను । యేదిరతంత్రాత్రసమితి । యీాబట్టబైటా । దీనికిసాటి । దేదియెచ్చోటా । వాదేల లే నెరుకతో దీన్నిగని పెట్టి । పోదాట్టుమెరుకనిం । కేకాది బట్టదుచాలు । యీాబట్టబైటా । దీనికిసాటి । దేదీయె చ్చోటా ॥ 2

137. కనవచ్చియిట్టిదట్టిది । యనియనరాకుంచు బయ లున దెకనుగొనుమిా । కనరాక పో తెశూన్యం । బనుమిట్టి దియట్టిదనుచు । పలుకవచ్చిననూ । యెరుక దాంట్లో । పల కీజొచ్చిననూ । వినుమాబయలుసునీ వేమునినానొప్పెదగ । నొప్పనుసీమాటను నే । జెప్పినరీతిగనవస్తైపలుకవచ్చిననూ । యెరుక । దాంట్లోపలికీజొచ్చిననూ ॥ 3

138. కనవొచ్చుబయలు లేదని । యనవచ్చునెయిట్టిద
ట్టిదనవచ్చునెఘీ। యనరాదుయెరుక కెన్నడు। కనుక నెయీ
బయలు । యల్లకాలాముంచుంది । దీనందెరుకే । కా
లాము లేందీ వినుమీ లెనెరుకాను వివరించశూన్యామా। అ
నుమాన మేమెరుకగను। విశ్వమిట్టిదె । కాలాముంచూంది ।
దీనందెరుకే । కాలాము లేంది ॥ 4

139. పరిపూర్ణమనివయిట్టిదా। యెరిగెదనని యెరుక
బైటికేగినయెరుకె, యెరుకకుశూన్యంబయ్యెను । యెరుక
నుజన్మించినట్టి । యీవిశ్వమంత్త । యెరుకవలెనె । యే
మీ లేదంత్తా । యెరుకావుండంగానె యెరుకావిశ్వములు
లే । వెరుకాకెయిదిజూడ యొంత్త్రోవింత్తై తోచె । యీవి
శ్వమంత్తా । యెరుకవలెనె । యేమీ లేదంత్తా ॥ 5

140. గురుమూర్త్తిజూపకున్నను। పరిపూర్ణంబెల్ల
తనకుప్రత్యేకుమగునె । గురుమూర్త్తిజూపెనేనియు । పరి
పూర్ణముతనకు లెస్స । ప్రత్యేకమౌరా। చూస్తునెయె

రుక । పారిపోవునురా । మెరుకాబోయిన వెనకయవరా
ప్రత్యేకాన్ని । మెరిగిట్టిదట్టి । దంచెరిగెవారటుమీద ।
ప్రత్యేకుమారా । చూస్తునె। మెరుక । పారిపోవునురా॥6

141. పరమపదమనినబయలన । గురుగుహ్యామనం త్త
మనినగోప్యంబనినఁ । పరిపూర్ణమచలమనినను । తిర
మనగాబట్టబయలు । తెలియుమాయప్పా । యీతెలశిన।
తెలివిమానప్పా। మెరుకానెరుగనిదన్న నెరుకమీరినదన్న।
మెరుకామరుపులు లేనిపరవస్తువనబయలె । తెలియుమా
యప్పా । యీతెలశిన । తెలివిమానప్పా ॥ 7

142 బట్టబయలనుచుదీనికి మొట్టమొదల్ పేరులేదు
ముదమున నెరుకె । పుట్టిపేర్బెట్టిదీనిని । పట్టకలవ్వాడలేక।
పారిపోవునురా । కనరాదిందు । దూరానేరదురా । పుట్టి
చచ్చుచుమళ్లి బుట్టిగిట్టుచుబుట్టు । నిట్టితిప్పలనొందుమె
రుకెబయలునుజూసె । పారిపోవునురా । కనరాదిందు ।
దూరానేరదురా ॥ 8

143. వినుము నేననుచు మెరిగే। తనువందున లేకబయ
లుతానిండినదా। కనుగొనుమదికనుగొని । యీ। తనువు
నువిడనాడుమింత్తె। తడువేలనోయీ । యీపనికింక్కగ
డువేలనోయీ । అనుమానముంటె నీవరయూముశివరా
ము । లనుభీకుతులు జేశెనచలాగ్రంధ్ధమునంత్త । తడువే
లనోయీ । యీపనికింక్కగడువేలనోయీ ॥ 9

144. దేహాకారముగానిది । యాహంభావంబులేనిద
ఖిలజనులుదా । సోహంసోహంబనినను । మోహముజంద
నిద్బైలు । మొదలెరుగవలెరా । మెరిగినమెరుక । తుద
కరుగవలెరా । కోహంకస్త్యంబానికూతాలుగూశేటి ।
దేహీ దేహములాను తెలియానియీబైలు । మొదలెరుగ
వలెరా । మెరిగినమెరుక । తుదకరుగవలెరా ॥ 10

145. యేవస్తువుచాతనుదా । నావిభ్ఞవమొందు దే
హమనుతరువరయుం । ఆవస్తువెదానికివి త్తై వెలయునుదా
న్నిసాక్షి । ద్రష్టానికనుమీ । యిరుకయిదె । స్పష్ఠాము

వినుమీ । భావించిచూడుమీబట్టబయలనుభూమి। యూ
విత్తుచెట్టున్న దరయాదవిత్తానే । ద్రష్టానికనుమీ । మొ
యిరుకయిదె । స్పష్టామువినుమీ ॥ 11

146. యేపరిపూర్ణము మేనికి। లోపల వెలినిండియుం
డులోపము లేకన । ఆపరిపూర్ణమే జగతికి । లోపల వెలి
నుండుదాని। లోనెవ్వున్న విరా । పై రెండెవ్వి । లేని వెన్న
కురా । యీపూర్ణబోధ చెప్పై ప్రపంచశరీర । రూపము
లెడబాపుమీవట్ల నెదాని। లోనెవ్వున్న విరా। పై రెండెవ్వి ।
లేని వెన్నకురా ॥ 12

147. మెరుకనగా మెరిగేటిది । మరుపవగా మెరుకతన
నుమరచుటమీరెం । శ్మరుగనిదెబయలిదినీ। వెరిగెరుకను
మరుపునిప్ప। డెరుకా చెవిడరా। విడితెపైమా। ఒరిగదెవ్వ
డురా । మెరుకెపరిపూర్ణమం । చెదిరించివదిరేవు । పరి
పూర్ణమై తెచూపరబయలంలందునదాన్ని । మెరుకా చె
విడరా। విడితెపైమా। ఒరిగదెవ్వడురా ॥ 13

148 లేదన్ననుకనుపడుగద । నేదెలశితినినబైటనే నిల్వగదా । నేదీనివెనకగదనా। కేదోమూలంబుయిదిగా। దిక లేదెచ్చోటా । కనుక నెవుళ్ల । క్కీ నేనన్నాటా । యేది లేదిదిదప్పు నేదెలియనిదియని । తాదెలుసుకొనియెరుకె । తననువిడితెజాలు । యిక లేదెచ్చోటా । కనుక నెవుళ్ల।క్కీ నేనన్నాట్రా ॥ 14

149. సత్యమగుబట్టబయలున । సత్యంబగుయెరుక నెరిగిసద్గురుకృపచే । సత్యముగాదనియెరుకను । సత్యముగా నమ్మివుంట్టె । చాలుచాలన్నా । వానితోటి । సాటెవ్వరెన్నా। నిత్యానిత్యములా నెనిర్నాయమెరుగాక । నిత్యాహై య్యుండేటినిజబోధగలిగితె । చాలుచాలన్నా । వాని తోటి । సాటెవ్వరెన్నా ॥ 15

150. పరిపూర్ణముల్లోదోచిన । యెరుకేకలలేనియరుక నెరిగిమృషనియీ। మరుగెరుకెరుకదెల్పిన । యెరుగుటమె । మేల్కసుమ్మి । యిదియామారకుమీ । సద్గురు

వాజ్ఞ । కెదిరీమీారకుమీా । యెరుకయీారీతిగ యెగిరీపో
యిన వెనక । పరిపూర్ణఁమొకటుండు । పలుకారాదెట్లిం
దు । నిదియామారకుమీా । సద్గురువాజ్ఞ । కెదిరిమీార
కుమీా ॥ 16

151. తిప్పలగురాకపోకల । నెప్పుడు తానెరుగ
నట్టియీాబయలందుఁ । తప్పకతనకై తానై। తప్పనగనవచ్చి
యెరుక । తాగానరాదూ । బయలున్నాది । తనకెరుక
లేదూ । యెప్పుడుబయలున్న దెరిగితాలేనట్టి । చొప్పు
సద్గురుబోద । చొప్పునదెలశీతె । తాగానరాదూ ।
బయలున్నది । తనకెరుకలేదూ ॥ 17

152. అన్నముశుక్లంబగురస । మున్నతిగారక్తమగు
నునొకచోరెండుఁ । పన్నగగలశినమేనని । యన్నబడుం
యెరుకగల్గి । యిదెమాయసుమ్మీ । మూలము లేని । దిదె
నీవునమ్మీ । యున్నావుపరిపూర్ణఁమున్నదిగనిలేని । దెన్న
డు లేదనియెరిగితెచాలు । గుర్తదెమాయసుమ్మీ । మూ
లములేని । దిదెనీవునమ్మీ ॥ 18

153 కనకమనభూషణంబులు । యినుమనశస్త్రాదికం బులిత్తడియనినా । గనుగొనపాత్రలుగనుపడు । తనువన నవయవములన్ని । తగదొం త్తియనినా । కుండలుభూత । తతిజగత్తనినా । వినుమట్లయెరుకన్న వివరించతత్వాలు । మనుసందుఘుంట్టీగమరువాకుమీామాట । తగదొం త్తియ నినా । కుండలుభూత । తతిజగత్తనినా ॥ 19

154 పారలరటిదుంపయనినను । తరుపులువనమనిన రవలు । ధారుణియనినా గిరియనినరాళ్లుబట్టలు । ధరముల్లి యననినతత్వ । తతియరుకంచనినా । లేనిదెయెరుక । స్థితి లెస్సకనినా । యెరుకాజేశినవిశ్వమెరుకవంటిదెబయలు । నెరుకాగుర్తెరిగితానేగీతెసరి । తత్వతతియెరుకంచనినా । లేనిదెయెరుక । స్థితిలెస్సకనినా ॥ 20

155. పెనుమాయెనుజూడుమయిదె । జనకునిజఠరం బువలనజననీగర్భం । బునజొచ్చిమారురూపున । జనియిం చునునవయవములు । జనితామెభువినీ । వినుకనుతిను ।

మూర్ఖునువచ్చునుచనీ । దినదినమభివృద్ధ్యాదీనిచేబయలును । గనియామాయలమల్లికథమాయించుముపోని । జనితామైభువినీ । వినుకనుతిను । మూర్ఖునువచ్చును చనీ ॥ 21

156. పెట్టియలోపలిగేరడీ । చెట్టుపయిగానవచ్చి చెట్టునజూడక । గట్టుపయిదోచునిది । కనుకట్టుసుమీదీని వలనె । గనుపించునెరుకా । అంత్తలోమెచట । గనిపించ దెరుకా । దిట్టామాబోధాచేపట్టి । యెరుకనుతిరిగి । పుట్టాకుండగదాని । పుట్టీముంచుములేందె। గనుపిచ్చునెరుకా। అంత్తలోమెచట । గనిపించదెరుకా ॥ 22

157. నేననని బ్రహ్మలోపల । లేనిదెసంభవమునొంది లీలతనకుదా । మేనుజగముల్లై వెలశెను । నేనదిమృగజలమురీతి । నిజముగాదనుచూ । లోకులనేటి । గజిబిజివినుచూ । మానాసమునవారిమాటకామోదించి । దాసీకీబోధామతగునంచువినజేస్తి । నిజముగాదనుచూ । లోకులనేటి । గజిబిజివినుచూ ॥ 23

158. కలనెడబాసినమనుజులు।కలలోపలిపనులు శేయు కలవారననా। కలవాడుగారు వారల। వలెయెరుకనుగురుని చాత। వదలెరుకలోనా। గలపని శేయు। వలదెరుకలోనా। కలవారంచనినోటపలుకూటమరయాక। పలికీవారికిత్రోల గాదుపాపాము। వలదెరుకలోనా। గలపని శేయు। వదలెరుకలోనా ॥ 24

159. గుడమేమధురముమురమె। గుడమూగుడమధురముగానకొనితోలుతఁ। బాడమినదేదనసరిగా। బొడమిందాక లేగ।రెండుపోయినట్టికదరా।తనువెరుకాలి। ట్టినట్టికదరా। పొడజూచిబయులునిప్పుడె మే నెరుకలజోలి। విడరాలేనివెరెండు। పెడచొబెట్టకవిను। పోయినట్టికదరా। తనువెరుక।లిట్టినట్టికదరా ॥ 25

160. యిదివున్నదియిదివున్నది। యిదివున్నదియనుచుబయలునెరిగియరుకచే। యిదిలేనిదియిదిలేనిది। యిది లేనిదియనుచునెరుక। నెరిగీతెసరిరా। ఆపైనుండె। చెట్లుదు

వినరా । వృదయా స్తమూ నామములుడుగాక యిదినీ నెం। మది లోనవనంమునామాటనిశ్చయమిట్లు। యెరిగి తెసరిరా। ఆప్తై నుండా। దెట్లుండుమినరా ॥ 26

9. గురుమంత్ర ప్రతాపం॥ 27.

161. యెరుగవనేటివియెరుకె । యెరుగుమనవితనను పరులనెరిగేదెరుకె । యెరుగనెరుంగుదుననుదా । న్నెరు గుచునుండేటిదెరుకె । నిరుపామబుద్ధీ । నీవెరుగిది । నిగ మప్రసిద్ధీ । గురుమంత్రమనియేటిగృద్దాలితోటియీ। యె రుకాకూకుమవేరు । నెరిగిత్రవ్వితెచాలు। నిరుపామబుద్ధీ। నీవెరుగిది । నిగమప్రశిద్ధీ ॥ 1

162. యెరుకేచదువులజేసును । యెరుకేవినుచదువు నెరుకనెరుకేతిరమం । చెరిగించునుశంక్కించును । యెరు కేకొనకేమిలేక । యేమూనోయన్నా । బయలేచదువు । యెరుగాదోయన్నా। యెరుకెయెన్నటికైనపరిపూర్ణము

న్నాదం । చెరిగీతాలేనానిమెఱిగీతెనిలువాక । మేగునో యన్నా । బయలెచదువు । మెఱుగాదోయన్నా ॥ 2

163. చూపులలోగలవస్తువు । చూపులగనువస్తువులు నుచూపులుగూడఁ । తేపకుమెఱుకని తెలియుము । చూపులు లేనట్టిబయల । చూచెదిం కేమి। మెఱుకెలేదు। తోచెదిం కేమీ। దీపామువలెకనుపాపాలోగలవస్తువె। పరమాత్మానిచూపీతేమెఱుకాయ। చూచెదిం క్కేమీ । మెఱుకె లేదు । తోచెదిం క్కేమి ॥ 3

164. శతపత్రాప్తునిపోడగని । యతిరయమునతిమిర మణగియగుపడదెట్ల । ట్లతులితగురుకృపగలిగిన । మతిమంత్రులజూచిమెఱుక । మఱినిల్వబోదూ । సంశయమునీ। మదినిల్పరాదూ । శృతులందుస్మృతులందుయితిహాసములయందు । సతతామ్ముశ్రమపడివెతకీసయీ। మెఱుక। మదినిల్వబోదూ । సంశయమునీ । మదినిల్పరాదూ ॥ 4

165. మెఱుకేకోశముతైదెరు । గెరుకేభూతములనె

రుగు నెరుగునుసర్వం। బెరుకేమెరుక నెరుంగును। మెరుకను
గుర్తెరుగ వేరె । మెరుకావున్నాదా । వున్న దంట్లె । సర
కామెకాదా । నిరతాముగురుసేవపరతంత్రులగుచుతాత్క
రుణాకుపాత్రులై । మెరుకమాలినవారి । కెరుకావున్నా
దా । వున్న దంట్లె । సరకామెకాదా ॥ 5

166. గురుమంత్రముచేనిలువని। మెరుకనుపరిపూర్ణ
మనుచు నెరిగినితరముం । మెరుకై యుండినవారల ।, తెరు
వికనీకేల । పట్టిదీక్షోలిమానూ । మెరుక లేని । యాజో'లి
బూనూ । గురునీచెపరిపూర్ణమరసియా తెలిసిన । మెరు
క నెన్న టికీని వెరుగాకుమిదిపట్టి । దీజోలిమానూ । మెరుక
లేనియాజోలిబూనూ ॥ 6

167. లేనికలదోచినప్పుడు। లేనివిచిత్రంబులెన్ని లేక నె
త్తోచుగ । లేనికల మేలుకొన్నను। లేనివిచిత్రములుతాను।
లేకాపోవుగదా । అనుమానాము । లేదించవినరా । లేన
రుకయీరీతిగా నెబరులునుజూసై । తానుతనచిత్రములు।

పూనెందునిలచుండ । లేకాపోవుగదా । అనుమానాము
లేదిందువినరా ॥ 7

168. మరణసుషుప్తులజెందిన । పురుషుడుమేల్కొనిన
వాడు భువితదితరుడో । పురుషుడుకలగనువాడని । మరి
గుంటుము! మొదటియతడెరుగాడిరెంట్ని । రెండో పురుషు
డెరుగునీరెంట్ని । యిరువురొక్కడనుచుత్తిరిగిపురుషుడురుపిరా
గురునిచెమేల్కొంటు । తిరిగిపుట్టు । డెరుగాడిరెంట్ని । రెం
డోపురుషు । డెరుగూసిరెంట్ని ॥ 8

169. మెరుకేమెరుకకుకొనుకులు । మెరుకేతలిదండ్రి
మెరుక కెరుకేయింతరుల్ । మెరుకే మెరుకకుమూలము! మె
రుకకుమూలంబుబయలం । చెట్లుందునోయీ । మెరుకె మె
రక । కేమీలేదోయీ । మెరుకలేనిప్రత్తపరిపూర్ణమును
జూచి । మెరుకెతాలేనాని । మరిగిపోయిత్తైపై । మా
టెట్లుందునోయీ । మెరుకేమెరుకి । కేమీంలేదోయీ ॥ 9

170. గురుతనుకలలోనారీ । నరులూరికేవచ్చిపొంది
నయముగసుతులకై । వరకన్నియలనుగాంచ్చియు । గురు
వరుచేమేలుకొంటె । గురుతుండదన్నా । ఆపైమాట ।
నెరిగదేదన్నా । యెరుకొక్కటుంటెనేయేప్పాటులుం
డును । యెరుకొక్కటేకేతె । యేప్పాటుజేశెటి । గురు
తుండదన్నా । ఆపైమాట । నెరిగదెదన్నా ॥ 10

171. నినునన్నునివుకలగాంత్తువు । నినునన్నుకలలోన ।
గాంతునేనొక వేళ్లం। నినునన్నునివు నేనన్నువిను। గనుగొనగా
గలమె । మేలుకనినామీదటనూ । గురుబోధట్ల । విని
నావిూదటనూ । మునుపుగలిగినయెరుక మొదటికెనిలువా
దు । నినునన్ను నేనన్ను నినుసి వెరుగుటయెట్లు । కనినామీ
దటనూ । గురుబోధట్లు । వినినామీదటనూ ॥ 11

172. నినునీవునన్ను నేనును । ననునివు నేనిన్ను మెరిగి
సదెకలయిుదితా । తననెరుగనిదానినిగని। తనకలిమిమృష
నుచుదెలసి । తానేగనేసి । అదిమేల్కవలి। దాంన్నె వ్వా

జరిగినీ । ననునీవు నేనీన్ను బోధ। వినిపించువినువాని। య
నుటాకిద్దరికిపుడు । మునుపున్న మెరు కేది । తానే గనేనీ ।
అది మేల్కొవలి । దాన్నివ్వ జరిగినీ ॥ 12

173. తిమిరారియందు లేనిదె । తిమిరముతనుదా నెవ
చ్చి తేజోనిధియగా । తిమిరారియుసికిగనుగాని । తిమిరము
తానిలువనట్లు । తెలుసుకోరాదా । బయలెరుకాల। తెల
శియామీదా । భ్రమరూపమైనట్టి బ్రహ్మాండమెరుకాల ।
భ్రమదీశివేశీతభ్రాంతిబుట్టదుమళ్లి। తెలుసూకోరాదా।
బయలెరుకాల । తెలసీయామీదా ॥ 13

174. లేదులేదనుచుయందరు । వాదించినలేక పోను
పరిపూర్ణముదా । పోదుపోదనుచునిల్పిన। పోదనిమె
నుకోకు । మెరుక। పోనెపోచుందీ। ఘట్టిగలేది । పోనె
పోచుందీ । వాదభేదములేనివారిచెమెరుకాది । పామూ
పెకలించేటిపద్ధాతినరిగితె । పోనెపోచుండి। ఘట్టిగలేది।
పోనెపోచుందీ ॥ 14

175. మేనెరుకలరెంట్లొనొక। దానిని యెడబాసిచేయు తరవూపనులౕ । వేఽనికియరుకకుగావున। మేననయెరు కెరుకయనిన । మేనానియెరుగూ । యీరెంబ్నె । నివు నేనానియెరుగూ । యెరిగిపిట్లతొబయలు నెరిగీమేనెరుకాల। తిరిగిచూడకుచూస్తె । గురునిపాదములాన । మేనానియె రుగూ । యీరెంబ్నె । నివునేనానియెరుగూ ॥ 15

176. మరుపుసుషుప్తియుమూర్ఛయు । మరణంబు సమాధియనుచుమానవులెరుకఁ। దొరిగిననొరునిశరీరము। నెరిగెదరానరుడు । మేనునెరుగాడోయంన్నా । తననైన తా । నెరుగాడోయంన్నా । యెరుగాకుండితెయేమితిరిగి పుట్టుచునుండు । తిరిగిపుట్టుఁవాడే । గురుబోధగలిగీతె । యెఱుగడోయన్నా । తననైనతా । నెరుగాడోయన్నా॥16

177. పరిపూర్ణమెరుకలివియని। యెరుగనిబయలం దులేసియెరుకతనకుదా । నరుదెంచ్చిటగురుశిష్యుల। తెర గుగమాట్లాడిరెంట్నె । దెలశీతాజనునూ.। ఆపైమాట।

పలికెదేదిఘనుఁడా । అరమరాలేక నే నెఱిగించ్చినట్టియా । గురు
బోధసాత్త్యాల నెఱుగాక తెలిపేవు । తెలిసీతాజనుఁడా । ఆ
పైమాట । పలికెదేదిఘనుఁడా ॥ 17

178. మరుపుసుషుప్తిమరణముల్ । పరిపూర్ణంబున
కుసాటిపరచియొరుకకుం । మఱియాదిశేషుల్కపుట్టపు । సిరు
నెరగుల నెఱిగియొరుక । నగరాజిమ్మోయా । ఆపైనుండె ।
దెఱిగవెట్లోయా । గురుమంత్రమిదెసుమ్మిమనువాకయే
ప్రోద్ధు । స్మరణజేశితివేసి । తిఱిగిపుట్టవుసీషి । పైగరజిమ్మో
యా । ఆపైనుండె । దెఱిగదెట్లోయా ॥ 18

179. క్షితిలోనసరుడుపకార్యం । స్నతతినిదినికక్కమ
రలనాకునెయుతిసం । స్మృతివిడిచితిఱిగిపూనునె । వితరణ
శాలిచ్చినట్టి । విత్తామడిగినె । సత్యవాది । సత్యాముడిగి
నె । ప్రతిలేనిగురుబోధస్థితిజెందియొరుకాని । గతిసంగ్రహిం
చ్చాపు । కృతకృత్యుడిచ్చిన । విత్తామడిగినే । సత్యవాది
సత్యాముడిగినే ॥ 19

180. మరుపసత్రొలిమేనులుమూ। తెరుకననాలవశరీ రమీారెండొాక శే । పరిపూర్ణాతమవలిదీవలి। యెరుకనుగురు వాక్యచాత । యెగరాజమ్మినసూ । పోపునులేని । దెరి గదేగినసూ । యెరిగెచెలేకుండుయేమొఆవలిజాడ । నెరి గవారెవరింక్య । యింతైచాలెరుకాను । యగరాజమ్మి నసూ । పోపునులేని । దెరిగేదేగినసూ ॥ 20

181. నానావిధావయవములు । నానావిధనామరూ పనటసలుమాాయల్ । నానావిధాలపూహాలు । నేనను మొకకందెయిన్ని । నిబిడామైయ్యుండూ । బయలునుగన తా । నిలువలేకుండూ । నేనుమేసీరెండునేనెనెలేకుండ్టె। మేనూలేదిదిలేకనేనిల్చెదెట్లింన్ని । నిబిడామైయ్యాండూ । బయలునుగనతా । నిలువాలేకుండూ ॥ 21

182. జగముపలనసంకల్పము। జగమూసంకల్పమునను జనియించునువే । రగుపడదుజన్మమాదిర । మగుపడదెడ బాసినిల్వ । వారెండెన్నటికీ। బయలునుగనినీ । పిరెంక్నె

న్నటికీ । యిగదల్చబోకూమయివిబుట్టుటుళ్లక్కీ । మృగ జలమగుపడ్డమిధ్యాంచెరిగినమాడ్కీ । యారెండెన్నటికీ । బయలునుగనిసిపి । రెంట్నెన్నటికీ ॥ 22

183. పరిపూర్ణమనెటిపల్కీ । యరుకనుబల్పాతుర ములకెచ్చటగనిన౯ । తిరమైయ్యున్నదికనుగాని । మెరు కనుబల్పాతురముల । నికగట్టిపెట్టూ । యవరికిదెలియు । దిదిమూలగుట్టూ । గురుమూర్తికరుణాచెమెరిగితెల్పితినే ని । పరిపూర్ణబోధాను । పరులుజెప్పినబోధ । నికగట్టి పెట్టూ । మెవరికిదెలియు । దిదిమూలగుట్టూ ॥ 23

184. చూపించజూపరానిది । చూపించితిదాన్నివుం డజూచినవుగదా । చూపించజూచెనిదిదీ । న్నెప్రొద్దికద ల్చబోకు । మిదెగురుబోధా । నిన్నంటూడు । నితరామె బాధా । నాపాపనాకూననాచిన్నినాయన్న । నాపెన్ని ధానామనారత్నములకొండ । యిదెగురుబోధా । నిన్నం టూడు । నితరమెబాధా ॥ 24

185. నామమురూపమునటన । స్థోమముబయలందు లేమచూడుమునీవా। నామమురూపమునటన । స్తోమము మెరుకందుగలదుచూడూమినిజమూ । బయలెరుకాల । చూచిచూడకుమూ । వేమూమనేనెంత్తవినజెప్పినాగాని । యీమార్గమెతప్ప । యికలేదురెండోది । చూడూమిని జమూ । బయలెరుకాల । చూచిచూడకుమూ ॥ 25

186. గురుహుగురుబోధశిష్యుని।। కెరిగించెటివేళ్ల శిష్యు డెరిగెటివేళ్లన్ । యిరువురువై శ్వానరక । ర్పూరము । లవలెవెలిగియపల । పోడజూపరోయీ । అట్లనేసి। విక్క- డచెలియుమోయీ । పరిపూర్ణమెరుకాలనెరిగి । యీ మీదట । యెరుకానువిడచూటె । గురుబోధంచెరుగూ ము । పోడజూపరోయీ । అట్లనేసి । విక్కడదెలియు మోయీ ॥ 26

187. పతికౌంగిటతత్పతిత । తత్పతికౌంగిటసతియుజేరి పవళించికలన్ । మృతిజెందిమేలుకని। సుస్థితులై యెకరో

కరికట్టి । చేష్టా దెల్పువురా । శిగ్గడలియూ । చేష్టానిల్పు వురా । ప్రతిలేనిగురుబోధస్థితిజెంద్యట్లనసం । తతతితిరిగి లేనెరుక । గతియిట్టిదనిదానిచేష్టా దెల్పువురా । శిగ్గడలి యూ । చేష్టానిల్పువురా ॥ 27

10. బోధదృఢీకరణం॥ 5.

188 రానిదిపోనిదిబయులని । లేనిదియీయెరుకయ నుచులెస్సగదృఢమా। దాకనునీపిమాత్రము। మానకజపి యించుచుండు । మానీతిశాలి। లేనిదిలేదా। మరువకీజోలీ। లేనిదిలేదానిపూనినిశ్చయమైతె । తానొక్కటుండనుగా నియు । ట్లనవిను । మానీతిశాలి । లేనిదిలేదు । మరువా కీజోలీ ॥ 1

189. వున్నదిపరిపూర్ణముతేం । దెన్నటికీయెరుక యనుచునిదిదృఢమాదా । కెన్నుమునేబోధించిన । తిన్న నియీబోధ । శిష్యతిలకామరువకుమీ । సుజనులమోలి ల । పలుకామరువకుమీ । నిన్నుకుమతులువచ్చినీలోత

డిగి తెవారీ । కెన్ని విధములనీ । వెరిగింప్పకిదికి ప్యతిలకా మరువకుమీ । సుజనులమోౌల । పలుకా వెరువకుమీ॥

190. పరిపూర్ణముసెరుకనునే। నెరిగించితినీవ్వరెట్టి నెరిగితివిగదా। యెరుకనుగురుదక్షిణగా। మరి వేగినమిప్ప్వట్టి। మాటలేమిటికీ। యెరుకతోయింక్క। కూటమేమిటికీ। పరులునేనసయేటిభావమభావమై। నిరతాముపక రీతినిలచుంపుమిక వట్టి। మాటలేమిటికీ। యెరుకతోయింక్క కూటమేమిటికీ॥ 3

191. పరిపూర్ణ మెరుకలిపి యుని। గురువరు జెరిగించి యారుకకూటమిమాన్పం। గురుప్రకుగురు। నెవరనుటకు। మరిశిష్యునికింక్కనోట। మాటవెల్లినా। పోయినయెరుక। మల్లిమల్లినా। గురుశిష్యులనియేటిగురు తెన్న డెరుగాక। నిరతాముపక రీతినిలచున్న బయలందు। మాటవెల్లినా। పోయినయెరుక। మల్లిమల్లినా॥ 4

192. స్థిరమగుపరిపూర్ణమున। స్థిరమగుయీయెరు

క నెరుక దెలియుజగములం । యెరిగిన దెవు కేకదస । ద్గురు
కృపచేయెరుకఖ్యాతె । గురుశిష్యులేరీ । నోరెత్తాక । మరి
వినరోరీ । గురునిపాదములానగురుతులేనటువంటి । పరి
పూర్ణమొకటుండుపలుకరాదట్లుంట్టె । గురుశిష్యులేరీ ।
నోరెత్తాక । మరివినరోరీ ॥ 5

11. బోధస్థితిపురుషలక్షణం॥ 6.

193. గురుడచలచలములనుతన । కెరిగించినశిష్యుడె
రిగియెరుకై యుండుం । యెరుకనునిల్పుకుమునినను । యెరు
కనువిడనాడిశిష్యు । డెట్లుండునంట్టె । అట్లనెనేనింకెట్లుం
డునంట్టె । పురుషుడు లేనట్టిపాలతిసౌందర్యము । మరికూరి
కలిగుండి । మరిలేనట్లనియుంటె । యెట్లుండునంట్టె । అట్లనె
నేనిం । కెట్లుండునంట్టె ॥ 1

194. యెరుకనువిడనాడినయీా । పురుషుని స్థితియెట్టి
దనినపొందుగవినువిూ । సరిపడుసరిపడదనకంసరిగావర్తిం
పుచుండుసమరాసబుద్ధిం । కార్యములందు। సహజప్ర। వృ

ద్ధిఁ। పరిపరివిధములపరువులుబెట్టుఁడు । మరివైరాగ్యము చాతమానుకొనుండాడు। సమరసబుద్ధిఁ। కార్యములందు। సహజప్రవృద్ధిఁ ॥ 2

195. అనహంకారుఁడనిమిషుఁడు। గనుకనెవిశ్వంబనేటికలగానడహం। బనువాడుననిమిషుఁడుగా। ప్రనవిశ్వంబనెటిస్వ। ప్నోద్యోగాము। బూని। చేయుచుయూ। పుద్యోగాముమానీ। యనునీస్వప్నోద్యోగమునకునేకారణ। మనితాననిమిషుడెౌన్నడనుకోడిమాటను। ద్యోగాముబూనీ। చేయుచుయూవు। ద్యోగాముమానీ॥ 3

196. కలమేలుకొన్నపురుషుఁడు। కలలోపలిబాము తెరుకగలిగుండగనే। తిలకింపలేవుగురుకృప। తెలివొందిన సవానికింక। తిప్పాలున్నావే। తెల్పరకొద్దిగొప్పాలున్నావే। తలిదండ్రిదారదాతకులదైవమాప్తులు। కలబాంధవులుదేశికులనినమ్మితేయింక। తిప్పాలున్నావే। తెల్పర। కొద్దిగొప్పాలున్నావే॥ 4

197. యీరీతిస్థితిగలిగిన । నేరుపుసాలితరజనులనిం దాస్తుతులుగా । తానేగిచేయవెన్నడు । వారలుమరిచేరి రేని । వలదానియనమూ । చెవిమొగ్గి । కానతెనాసివినమూ. వారుమీవారుమా వారువీరనుకొంచు । సాకేమువీథిలో పోరాదెవారీని । వలదానియనమూ । చెవిమొగ్గి । కాన తెనాసివినమూ ॥ 5

198. ధ్వనిమొదలగుతన్మాత్రలు । గనుగొనగాలేశమైన గాంచ్సించనిచో । టునుబట్టిబయలుగాగని । ధ్వనిముఖతన్మా త్రలున్న । దాన్నెమెరుగకనూ । గనియీరెంట్లో దేన్ని మెరుగకనూ । వుసికిగలిగినయట్టిఘనునిసన్నుతించియు । జ నులాంకుశఖ్యమంచనరాదు । వినరాదు । దాన్నెమెరుగ కనూ । గనియీరెంట్లో । దేన్నిమెరుగకనూ ॥ 6

12. బోధపఠనలక్షణం॥ 14.

199. నామాటతెస్సవినుమూ । సామాన్యంబనుచు జూడజనదీబోధం । ప్రేమాతిశయమునంగని । వేమారిది

గుఱునినోట । వినవలెనుమిన్నా । నిత్యముజదువు । కొన వాలెనమిన్నా । నామామూపక్రియనటనలుగలిగిన । దేమి వస్తువుదాన్ని । యటునిల్వనివ్వాదు। వినవాలెనుమిన్నా । నిత్యముజదువు । కొనవాలెనమిన్నా ॥ 1

200 నేమొదటనిన్నుగనుగొని । యేముక్కలునీదు చెవులోయిమిడిస్తినోనీ । వాముక్కలమూడింట్టివి । యే మాత్రేమమరువకుండ! యీబోధనిస్తి । అంత్రకెయింత। గాబోధజేస్తి । ప్రేమతోజదువుమి । దేమారకెప్పాను। కామితార్థముసిచ్చుపోమీయింటికిదీవిం । చ్చిబోధ నిస్తి । అంతకెయింత । గాబోధజేస్తి ॥ 2

201. అన్నముదిన్ననుఆకలి । తిన్నగనీరంబుద్రావ తృప్తియుగోగం । బెన్నగనౌషధశేవను । జన్నక్రియం మెరుకనిల్వ । జాలదోయన్నా । యీబోధనీ। చాలాతో విన్నా । కన్నాలతోజూచికష్టముట్టజదివిన। నిన్నెన్నటికి యదుటనిలచుండికనుగొన। జాలదోయన్నా । యీబోధ నీ । చాలాతోవిన్నా ॥ 3

202. జననమరణప్రవాహము । నణచనుయీబోధ పట్టుడనిసాధువులిచ్చిన । నెల్లకుండివారలు । జననపుడా బోధమీద । జనియించి ప్రేమా । వెదకెదరట్టి । జనచేష్ట లేమా । యనితోచినీకు నెవిన జెప్పవలశె । నీవునుయీ బోధనువల్లననకు దొరుకమమల్లి॥ జనియించి ప్రేమా । వె దకెదరట్టి । జనచేష్టలేమా ॥ 4

203. మరుపుకుతన్మాత్రలుగల। వెరుకకుతన్మాత్రలున్న పిరెండౌకచే । పరిపూర్ణముసకు లేవవి । పరిపూర్ణము మెరుకగాదు। మరుపూగాదోయీ । వెతకినదీని। సరిదిలే దోయీ । పరిపూర్ణమెరుకాలపరిశోధించి గ్రంధము ; ర చించినీకిస్తిమరువకచదువెరుక । మరుపుగాదోయీ । వె తకినదీని । సరిదిలేదోయీ ॥ 5

204. అందముగానద్గ్రంధము । చందమువినిపింతు డాన్నిచదివినవినినర్ । ముందుగబయలెరుకైయే । సం దునలేనెరుకలేక । జనవలెసుమ్మీ । అదెయిది । వినిచను

వుమీానమిా। మొదూకునీకింక్క యితరశాస్త్రములజా
లంచుగుర్తుండిపోదదిగాన యీామెరుక । జనవలెసుమిా।
అదెయిది । వినిచదువుమీానమిా ॥ 6

205. చెక్కరమెక్కకలోకులు । చక్కరమాధుర్య
మెరుగ । జాలరటువలెనె । మక్కువతో వినిచదువక । చ
క్కగ్రంధార్థమెరుగ । జాలేరజనులూ । కావునసీవు ।
చాలించిపనూలూ । చోకాక్కమిాగ్రంధాము చూడూమి
కొనవెళ్ల । యిక్కడితో జన్మమెత్తావుసరి । తెలియజాలె
రజనులూ । కావునసీవు । చాలించిపనులూ ॥ 7

206. గూఢార్థమెరిగిసతతా । రూఢుండైనతడుగ్రం ।
ధరుచిగొనడుభువిని । గాఢతరజ్ఞానంబున । మూఢుండై
యున్నవాడు । మొదటికెవినడూ । సుజనులపాడ । ము
దమొప్పగనడూ । వాడువీడనరానివాడేగ్రంధమువినె ।
వాడునిశ్చయమిట్టి । వార్తలెరుగనివాడు । మొదటికెవిన
డూ । సుజనులపాడ । ముదమొప్పగనడూ ॥ 8

207. తాబేటితలపుచాతను । తాబేల్పిల్లలత్తుధాత్రి తలగుట తెలియం । తాబేటిగర్భమందున । తాబేలై పుట్టకున్న। తరమాయితరులకూ । సద్గురుబోధ।ట్లరయనితరులకూ । యేబాధ లెరుగానియీబోధగలవారి । చేబోధబడయాక చేకొనదలచీ తె। తరమాయితరులకూ। సద్గురుబోధ। ట్లరయానితరులకూ ॥ 9

208. యీతాపేక్షనుమనుజులు । నూతిదరిం జేరినిల్చి నోటనాలిగినర । యీ తేలవచ్చువారికి । చేతులతోనీళ్ల మీాద । చేరీయీాదకనూ। మునునేర్చిన। వారీదించకనూ। యీాతీరుగనె దేశి కేంద్రుడుదెల్పాక । చాతుర్యమునబోధ సాధించనయ్యాన।చేరియీాదకనూ । మునునేర్చిన। వారిదించకనూ ॥ 10

209. ప్రవిమలచిత్తుడుశిష్యుడు । సవినయమునదేసికునకుశరణాగతుడై । త్రివిధప్రసాదములగొని । భవనాశస్థితులు లేని। పద్ధాతివినిర । తిరిగిరాని । పద్ధాతిగనిర।

భువిలో వానిసాటిబోల్ప నెవ్వరు లేరు । అవిరాళభక్తిసేవా
రీతినుం జేవి। పద్ధాతివినినట । తిరిగిరాః। పద్ధాతిగనినట ॥11

210. ఉపనయనముగాని దెతా । నుపనయనముమీాది
చదువునూహానుగొనినట । విపరీతముగునుదానను । చెప
లుడు బ్రాహ్మణులుగాడు । చెచిఇంచిచూడా । శూద్రుడు
వాన్ని । యచిఇంచరేడా । వృపమూ చెబోధట్లఊహించి
నిక్కేటి। కపటాచిత్తుసాధుగణముాతో సమమాౕనె । చె
చ్చించిచూడా । శూద్రుడువాన్ని । యచిఇంచరేడా ॥ 12

211. మంత్రముచేసంత్తెట్లగు।తంత్రము లేకున్న కాదు
తంత్రముచాతట । మంత్రము లేకనువడుగిల । మంత్రము
తంత్రంబురెండు । మరిగూడుకొనీ। కార్యములన్ని । జరి
గించుపూనీ। మంత్రతంత్రములాలోమర్మాముగురుడెరుగ।
మంత్రతంత్రములాలోమనుగెరుగుగురునిచే । మరిగూడు
కొనీ । కార్యములన్ని । జరిగించుపూనీ ॥ 13

212. సంకల్పాదికగుణముల । సంకులమీయరు క । యందుసమకూడుండుం । సంకల్పాదికగుణముల।సం కులమచలమునజూడ। జాడాలేదన్నా । యీరెంటికి । యీడుగాదన్నా । కొంకాకయీరెంటిన్ని । కూర్చిగ్రంథముజేస్తి । సంకోచింపకజదువు । శంకబుట్టదు శంక । జాడలేదన్నా । యీరెంటికి। యీడుగాదన్నా॥

13. భద్రాద్ర్యంకితం॥ 8.

213. అలభద్రాచలమనినబ। యలుగాగుర్తెరుగవల యుమెరుకనువిష్ణ్వం । దులదోచిగురునికృపచే । నిలువక విష్ణ్వగిరిపోతె । నిశ్చాయమదెరా। కృష్ణదాసు । నిశ్చాయమిదెరా।యిలమీాదయవర్తైనయీాకంద్ధార్థములలోపలి గూడార్థమువెలియ। భక్తిమనుజెందరువారు । నిశ్చాయమదెరా । కృష్ణదాసు । నిశ్చాయమిదెరా ॥ 1

214. భాగవతులనారాయణ । యోగికిజానకియనేటి యువిదామణికిన్ । భాగుగపుత్రుడనైభూ । భాగమునన

కృష్ణుడనుచు । ప్రభవించినానూ । అనంతికి । ప్రభుప్రు
నైనానూ । నాగురువుకృపచాతనయమైనయాబోధ । నే
గంటికన్నంతనీకుదెల్పుటకిట్లు । ప్రభవించినానూ। అనం
తికి । ప్రభువ్రూనైనామూ ॥ 2

215. దేశాటనంబుజేశితి । వ్రాశితిగ్రంథములుకొన్ని
వరగురుశిష్యుల్ । జేశేటిచచ్చుఁవింట్టిని । రోశితిమోహా
ద్యపేతు । రూఢిగవినుమీ । నీవిట్టియా । రూఢాతగను
మీ । దేశికుదయబుట్టజేశిశిశ్యాషాప । దేశాముగోవియు
పదేశామిచ్చితిమెచ్చి । రూఢీగవినుమీ । నీవిట్టియా। రూ
ఢాతగనుమీ ॥ 3

216. హాటమునకుటిలాత్మునిజం। పుటకైభటకోటికా
జ్ఞ।భూపతియిడినీర్ష । భటులటువలెజేశేటిలో । పటకుటి
లుమబడినపాట్లు । పాటించికనునా। అట్లనెగురుని । నోట
తావినెనా । యిటువంటిబోధానుయటువంటినరుడైన ।
అటువెనుకతనచేష్టలెటువంటివోవాట్ని। పాటించికనునా।
అట్లనెగురుని । నోటతావినెనా ॥ 4

217. సకలజనులసమ్మతిగా । నొకశ్రైననునసుసువలేరు
సుర్వ్యస్థలిప్పై । మకరాంక్ష్యజననిజవకా । ద్యకళంకులలో
వ । నేసివననేమిగణనా । బోధందిత్తర । జనులేమిగణనా ।
వికలామానసుజ్ఞాన్నై వెతనొందబోవుసే । పకుటిలభక్తుష
వని తెల్పితీబోధ । సననేమిగణనా । బోధందితర । జను
లేమిగణనా ॥ 5

218. బలధనవిద్యలుదుష్టుల । కిలగల్గిననొుపులనొంత్తు
రీరీష్యమునర । బలధనవిద్యలుసిష్టుల । కిలగలిగిననొరుల
బోత్రితు । రెంత్తో మోదమునా । సీవీరెంటి । నెరిగిమోద
మునా । కలలోననైనదుష్టులచెంతజేరాకు । మొలమిశిష్టుల
చెంత్త । కలనైనవదలాకు । యెంతో మోదమునా । సీవీ
రెంట్టినెరిగీమోదమునా ॥ 6

219. అందమగుస్వాతివర్షపు । బిందావులెందొదు
బడునొ పృథివినిత త్తే । ద్బిందువులుపాధివశమున । జెందిపు
మతగునామరూప । చేష్టాదికమునూ । అట్లనేసిను । జెందె

విన్నియునూ । మంచితోజత గూడిమాట్లాడినంత్తాలో। అం
దూ కెసహ వాసమరయూనుతగు దాన్ని। చేష్టాదికమునూ।
అట్లనెనీవు । జెందెవిన్నియునూ ॥ 7

220. జారులకులోకులందరు। జారులవలెతో చపమట
సహజగుణాబా । చోరులకుసకలజనములు । చోరకులని
మదికి । దోచువునికీసహజమురా। అట్లనె। దుష్టాత్మునికీసహ
జమురా । పారాము లేనిసం । సారాబ్ధిదాటించువారినిత
మవంట్టివారీగగనుటట్టి । వునికీసహజమురా। అట్లనెదుష్టా
త్మునికిసహజమురా ॥ 8

14. గురునిలక్షణం॥ 11

221. బయ లెరుకలుశిష్యునకుఁ। దయతోగురు డెరుక
శేశితరువాతనుసం । దియమేమిలేకమెరుకం । నయమున
విడిపించుగురుడు । నయశాలిగాదా । నీమదికిది। నాశెన
లేదా । భయభక్తిగురుసార్వభౌమూని శేవ। నిశ్చయమూ

గజేశీతె । జయమందెదాగురుడు । నయశాలిగాదా । నీ
మదికిది । నాకెనలేదా ॥ 1

222. పదిరెండక్షరములుగల । పదములమంత్రార్థమె
రిగిసద్గురుకృపచే । పదియారక్షరములుగల । యదిమెట్టి
దో తెలిశెనేని । యతడెసద్గురుడూ । యివిరెండెరుగ ।
నతడేడిగురుడూ । మొదటిదిపరిపూర్ణమునుదెల్పునెరు
కాను । తదనంతరపుదిబోధనుజేయునివిదెలిశి । నతడెసద్గు
రుడూ। యివిరెండెరుగ । నతడేడిగురుడూ ॥ 2

223. ఆమాత్రయుగముదెల్పెద । నేమముతోదలపు
ముత్తదీబట్టబయల్। యేమిీలేదనిపల్కిన । యీమాత్ర
మెద్వాదశాక్ష । రింకోటివినుమిీ । యెప్పుడునోట ।
యివిమరవకనుమిీ । యీమూలంలేనిగుర్తెరిగెశరిరా
ము। యేమిలేదనియుంట్టె। యిదెషోడశాక్షరి। యింకో
టివినుమిీ । యెప్పుడునోట । యివిమరువకనుమిీ ॥ 3

224. తొలుమంత్రపథమెక్కడ । కలదోయనివెతు

క నేలకలదందటయా । వలిమంత్రపథ౯మెక్కడ । గలదో
యనిచూడ నేల । కాదాచూచేదీ । వినెదియ నెదితి నెది ।
అలతో ల్తదాన్ని సీవవలోకనముజేశి । కలకాలమెరుకాలు
గలదాన్ని విడువెరుక । గాదాచూచేదీ । వినెదియ నెది
తినెది ॥ 4

225. యిదిదప్పయేమిలేదని । మొదటిది మొరబెట్టు
చుంమదముదమునవినువూ । యిది యేమి లేదు । పొంమని ।
వదలక రెండోదిలెస్స । వదరూచుంముమురా । బయలెరు
కాల। నిదినిశ్చయమురా। అదిగానసీ రెంటినరసిసీవిప్పూషు।
విదితాముగా రెంట్ని । విడరామాత్రములిట్లు । వదురూ
చుండునురా । బయలెరుకాల । నిదినిశ్చయమురా ॥ 5

226. పరిపూణ౯మిదుగో యిదుగో। యరుకనిచూపిం
చిలేని । మెరుకనులేందం । చెరిగించినగురుడేసరి । యరు
కనునిల్పేటిగురుడు । యందూకొాయన్నా । తద్బోధ । నీ
కొందుకోయన్నా । శరణన్న వారిమస్తకమందు చెయిబెట్టి।

తిరమూగ యెరుకానుతీశి వెయ్యనివాడు। యందూకోయ
న్నా । తద్బోధనీ । కెందుకోయన్నా ॥ 6

227. పరిపూర్ణబోధ నెరిగిన। గురువరు చేబోధగొన్న
గొప్ప ఫలంబా । పరిపూర్ణబోధ నెరుగని । గురువరు చే
బోధగొన్న । గొప్పఫలమానా । అది యెట్లన్న కూడిరతి
లోనా । పురుషునిచేసంత్తు పొలతిబడయునుబడయు। తన
మానవారికె । తనువంటివారిచె। గొప్పఫలమానా। అది
యెట్లన్న । కూడిరతిలోనా ॥ 7

228. పరిపూర్ణబోధ నెరుగని । గురుశిష్యులుబోధ
కొరకుకోరపనిబసుం । గురువర్యునొకనిమరలను । హరు
వరమునబుట్టినట్టి । యాశిఖండికినీ । బాహై ృనట్టి । యబ
లతంద్రికినీ । వరులసిద్దరిని దేవతలెనీ । యల్లుడు నేను । వరి
యింత్తుమని చెప్ప । వనితసంపినయట్ల । యాశిఖండికినీ ।
బాహై ృనట్టి । యబలాతంద్రికినీ ॥ 8

229. దృష్టాంత మెరుక కేదని । మోక్షముగదిలించ

గా నెమొరులుకలనుచుం । దాష్టాంతమునుగ బోధకు । స్ప
ష్టముగా । కర్పూరము । దీపముజూపవోయీ । యీ
యుక్తిలోపముజేయకోయీతుష్టినొందెదరిట్లుతోచిచె
ప్పితివేని । శ్రీష్టామాయీబోధచేకొన్నవారు । దీపము
జూపవోయీ । యీయుక్తిలోపముజేయకోయీ ॥ 9

230. మెరుకభ్రమగల్గుశిష్యుని । పరితాపముమాన్పి
సత్పిపండితుడెతడో । గురుడతడెకానిగురువులె । గురువుల
మని । పొట్టకొరకుగొలిగెవారెల్లా । వారికీబోధ । తెలి
యూటకల్లా । పరిపూర్ణముచులేనిమెరుకానేర్పడచెల్పి ।
మెరుకానువిడిపించనెరుగాక । గురువులై । గొలిగెవారె
ల్లా । వారికీబోధ । తెలియూటకల్లా ॥ 10

231. గురుశిశ్యాపనొనచుటు । మెరిగించెదనెట్లనిన
మెప్పడవినుమా ।నరులిష్టదైవములకుం । పరిచర్యయొ
నచునట్లుభ । క్తితోడుతనూ । గురుమూర్తికి । త్యు
క్తితోడుతనూ । నిరతామరమగలేకనీవుసల్పితివేని । గురు

బోధమరుగుసద్గురునీ। చెదెలి శేవు। భక్తితోడుతనూ।
గురుమూర్తిక। త్యుక్తిశోడుతనూ॥ 11

15. శిష్యునిలక్షణా॥ 16.

232. తనుమనధనములు గురునకువినయంబునధార
బోశి వేడ్క గురునిచే। అనుభవైనబోధబడశిన। ఘనమతిమా
త్తునకుసాటి। గలదాయీభువినీ। లోకులుమొక్క।
వలదాచాలవినీ। తననితరులనెతాననకయేమాటను। వి
నకపరిపూర్ణతదనరువానికిసాటిగలదాయీభువినీ। లో
కులుమొక్క। వలదాచాలవినీ॥ 1

233. జలమునెడబాయనోల్లని। జలచరములక్రివిబూ
నిసచ్చిష్యుడుహృజ్జలజంబనుపీఠముపై। నిలిపితరమువా
ని। గురువు। నేకొల్చుసుమ్మీ। తదుక్తాల। నేతల్చునం
మ్మీ। కలకాలమీరీతిగడుపూచునే ప్రొద్దుతలిదండ్రిదార
దాతదైవమనుచుగురువు। నేకొల్చుసుంమ్మీ। తదుక్తా
లనేతల్చునంమ్మీ॥ 2

234. సతిపొరుగూరికిఁబోయిన । పతిరాకడఁ గోరినట్లు భావములోనఁ । మతిమంతుఁడు సచ్ఛిష్యుఁడు । సతతము గురురాకఁ గోరు । సత్యాము వినరా । వానితోటి । సాటెవ్వరనరా । హితుని రాకడను స్నేహితుఁడు గోరినయట్లు । అతిదరిద్రుఁడు ద్రవ్యతతి రాఁ గోరినయట్లు। సత్యాము వినరా। వారితోటి । సాటెవ్వరనరా ॥ 3

235. అతివెలరతిచతురతలా। యతివలచే వారితండ్రుల రయరనుచుత । త్పతులరయ రెరతినట్లనె । మతిమంతుఁడు గురుఁడు బోధ । మానీనగానీ। తద్బోధతా। మానాఁడుపూనీ అతిదరిద్రుఁ డనిచి విద్యార్జించినత గాఁడు । చతురుఁడై విత్తార్జనఁ జేయు పంతులు । మానీనగాని । తద్బోధతా । మానాఁడుపూనీ ॥ 4

236. పరిపూర్ణబోధ దెల్పే । పరియంత్తము శేవఁజేశి బహులునమ్మికగా। గురుమూర్తికి తరువాతను। మరికన్నుల గననివాని మార్గము ఛీ-ఛీ । తెలుచరాదా మాట ఛీ-ఛీ-ఛీ।

గురువాజ్ఞయివసీదె గురునై శిష్యునిగూర్చిన । గురుబోధ
చెల్లెటిగురువంచకునియొక్క । మార్గాలుఛీఛీ । తలు
చరాద । మాటఛీ-ఛీ-ఛీ ॥ 5

237. తనశిష్యులువినితసనతి । వినయంబునగొల్చుకొ
రకువినుతిరాయనచ్చున్నం । తనగురువునుగురుడింట్టికి । జను
దెంచిసజూచి । శిశ్యాంషనొనర్చకుండూ । లేమినిదెల్పి ।
చనుమనుచుండూ। వినుముకుచ్చితశిష్యాగ్రణిసీమవీకెల్ల ।
ఘనబోధోక్తస్థితిగనునొగురుసకు । శిశ్యాంషనొనర్చకుం
డూ । లేమినిదెల్పి । చనుమనుచుండూ ॥ 6

238. కుటిలాత్మకైనశిష్యాడు । యిటువలెతాబలుకు
చుండుయింట్టికివస్తే । యెటుబోవుచుండివస్తిరా। యిటకిక
దర్శనముమల్లి । యెప్పుడయ్యానో । యెవరికిదెలుసు ।
యెప్పుడేమానో । యెటుదోచదేమైనయిత్తామంచను
కుంటె । తుటుకూనవకరాగినుడైనలేదిప్పు । డెప్పుడ
య్యానోయెవరికిదెలుసు । నెప్పుడేమానో ॥ 7

239. జపములుతపములుసలుపుచు । విపరీతస్మరణజే
యువేదాంత్తార్థం । బపరిమితంబుగజెప్పుచు । కపటాత్ము
డుశిష్యకోటి । గనిమెచ్చుకొరకూ । మెచ్చిద్రవ్య! ము
యిచ్చుకొరకూ । అపకీర్తిజాలకదరినట్లగుపడి । ఉప
మాచె బతుగూచునుండులోకులుతనను । గనిమెచ్చుకొర
కూ । మెచ్చిద్రవ్య । మునుయిచ్చుకొరకూ ॥ 8

240. గురుమూర్తికెమరహంకృతి । దొరకొన్నను
దొంగ్గతో ర్వద్రొక్కిన చెవులం । గురునిందవినిన చేశిన। సను
నకుపరిపూర్ణబోధ । నలపిమె తెలియూ। కూడదువాంన్ని ।
తెలియూకకలియూ । గురువుదెల్పనిపుస్తకరీతిచేపూణ ।
మరసీతినినియంతోమురశీనయీబోధ । నలపిమె తెలియూ।
కూడదువాన్ని తెలియూకకలియూ ॥ 9

241. నాలుగుశిశ్యాపణములు । లోలతగావించుకొ
నుచులోకాతీతం । బాలోకించీగురునిచే । యీలోకము
జోలివిడవు । మింత్తైచాలన్నా । సీతోగూడ । యిదిముచు

వకంన్నా। కీలుదెలియనిచదువుచాలాజదివెందూకు। చా
లించినీవిట్టికీలూదెలసితివేని । యిం_త్తేచాలన్నా । నీతో
గూడ । యిదిమరువకంన్నా ॥ 10

242. దేశికునిచరణతీర్థము । కాశీగంగయనిగురునిగ
నుగొంన్ననువి । శ్వేశుడనియతడుతన । కుపదేశంబొస
రించినట్టిదే । తారకమనీమనుసంమంతా। నీతీరునగనీ। యే
సీమయందుంన్నకాసిప్రయూగ। రామేశునిపురిమై। ప్రకా
శించునాసీను । దేతారకమనీ । మనుసందుతా । నీతీరున
గనీ ॥ 11

243. గురుచరణజలముగోదా । వరియనిగురుమూ_ర్తి
రామభద్రుండనిత । త్పురమునుభద్రాచలమని। గురుమం
త్రమెతారకమని । గురిగలిగినట్టీ । తిరిగిరాని । మరుగెరిగి
నట్టీ । నరుడుంన్నచోటుసుందర శేషగిరిభద్ర । గిరిరంగ
నాయూకపురమానదగియుండు । గురిగల్గినట్టీ । తిరిగిరాని।
మరుగెరిగినట్టీ ॥ 12

244. గురుడునరడను చుదలచిన । గురుమంత్రముపుర
చియున్న గురుపుత్రులనా । దరణ రెయునచ్చుకయుండిన। గు
రువునువిడనాడికొండా । గురునీజేరిననూ । సద్గురుబోధ ।
నెరిగీదూరిననూ॥ యొరుకమహత్త్వము నెరిగీనయిటువంటి
నరునాకుదప్పదునరకాముని జమింకా । గురునీజేరిననూ॥
సద్గురుబోధ । నెరిగీదూరిననూ ॥ 13

245. జ్ఞానవైరాగ్యభక్త్యు । సమానన దీప్నాన దేవ
మంత్రపఠనత । ధ్యానముఖతంత్రములుపర । మానినిరతి
గోరుసట్టి । మనుజాసంఘముకూ । బోధను దెల్పు । మనిన
వారలకూ । తానుబోధించూటతగదుబోధించ్చితె। తాను
నేననుభ్రాంతితలగదేలాగట్టి । మనుజాసంఘముకూ॥బో
ధనుదెల్పు । మనినవారలకూ ॥ 14

246. ఇంగితమూనెరిగిసద్గురు । పుంగవు చేసరుడుభుక్తి
ముక్తిక్రియలం । సంగాసంగము లెడలిన । శృంగార భావా
ని చేష్ట । చూచెవారలకూ । వాడున్నట్లు । తోచెవారల

కూ । మంగాళసూత్రమెభంగిశృంగారాము । శృంగార
వతికి । యశృంగారవతికట్లు । చూచెవారలకూ । వాడుం
న్నట్లు । తోచెవారలకూ ॥ 15

247. జనులందరుగురుబోధను । గనిరాజనులందునేను
గలియకయున్నారా । సనుమన్నింత్తురివారని । మనసున
డలపోసైబోధ । మర్మామబ్బినా । అబ్బినవారి । ధమార్గ
మబ్బినా । జననమరణము లేనిఘనమైనత్రోవనే । గననైతి
ననిబోధగనకుంన్న యీబోధ । మర్మామబ్బినా । అబ్బిన
వారి । ధమార్గమబ్బినా ॥ 16

16. గురుశిష్యోభయులక్షణం॥ 12.

248. హృదయగ్రంధ్ధివిడుటకై । సదయతయీబోధ
తెల్పజనదాగురుడై । వదలకచిత్తములోగురు । వదయు
గళముదలుపవలదె । భక్తుడైనపుడూ । భ్రాంత్తిరహిత।
నక్తుడైనపుడూ । కుదురాదుయివిరెండుగురుశిష్యులకు లే

క । కదిలికె లేనట్టి । ఘనబోధో [stamp] । భక్తూడైనపుడూ ।
భ్రాంతిరహిత । సక్తూడైనపుడూ ॥ 1

249. గురుడానవదలకుండిన । మరిశిష్యునుద్రవ్యలో
భమన్నుండైనం । మరియూవదక్కదిరవుర । కేదిగుండు
మువీర । లతివిహీనులోయన్నా । ఘట్టిగదురభి । మానూలో
యన్నా । గురుకుశిష్యునికన్న కొడుకూగగనకున్న । గురు
సిపైశిష్యాడాగురినిల్పకుండిన । హీనులోయన్నా । ఘట్టి
గదురభి । మానులోయన్నా ॥ 2

250. గురుగురుబోధలచాతను । పరిపూర్ణముననెరిగి
యరుకబాసినయతనికీ । గురుతెరుగనొరులశిక్ష్యమో । యె
రిగినవరులిట్టిబోధ । నెరిగేరోయన్నా । వారెరుగాని । మ
రుగుండదన్నా । చిరుతపాపనిరీతిమరిపైశాచముభాతి ।
తిరుగూచునుండు వెర్కురుమాడ్కిగురుడెట్లు । యెరిగేరో
యన్నా వారెరుగాని । మరుగుండదన్నా ॥ 3

251. మలయాద్రిచెంత్త చెంచ్చుల । కిలచందన । భూ

రుహాము లెయింధనమటుమి । క్కిలిగలుగబట్టియట్లగా। చు
లుకనసుమియింట్లగలుగుసూరిభూషణుడా । బహుమా
న్యాడు । దూరస్థుడెప్రుడా । తెలియానివారికి తెలిశెదికతి
నాము । తెలిపిచెదెలశీతె తెలియజేసును బోధ । సూరిభూ
షణుడా । బహుమాన్యాడు । దూరస్థుడెప్రుడా ॥ 4

252. దూరమునసుండివిన్నను । చేరునుసజ్జనుడగు
రుని చెంత్తకుబోధం । గోరిదుర్జనుడగోరదుదూరస్థుడు
గాకగురుని । తోగూడియుండీ । యట్లనియున్న । దూరా
సనుండీ । కోరితుంమ్మెదతంమ్మిజేరి తేనియగ్రోలు । నారితి
కొరుగావుచేరికప్పలుతంమ్మి । తోగూడియుండీ । యట్లని
యున్న దూరానసుండీ ॥ 5

253. చూశిమదిదెలశిశిష్యాని । యాశయమునుతగిన
బోధనతనికిదెలియం । జేశిముదమొందజేశెటి । దేశికుడే
ముఖ్యుడనుచు । తెలుసుకోవ్వాయీ । కనయతగాణ్నే ।
కలుషుకోవ్వాయీ । చేశినదయతోనీయాశసంపూర్తిట్లా।

ప్రాశై తెవేసుకొంచూ చేవృతాంర్క్షాణా। తెలుసుకోవ్రాయిా।
కనియతగాంశ్మి । కలుసుకోవ్రాయిాం ॥ 6

254. మాంత్రవమునగురుబోధన । యాంతోవింత్రనుచు
నంమ్మితింత్రేకద । యేవింత్రలుగనరానిధా । వంతెము
నొందేటివాని । బ్రతుకెంత్రకంత్రే। చింత్రలులేని । గతి
గానడింత్రే । అంత్రకంత్రకువానికతిచాదస్త్రమెకాని । సం
త్రాకూటముతోటిసంభాషించనువాని । బ్రతుకెంత్రకం
త్రే । చింతలులేని । గతిగానడింత్రే ॥ 7

255. తనగురుబోధనుతా । జదివినవినుజనవితతిమదికి
వింత్రైయిాంబో । ధనునేర్వకున్న వ్యర్థము । జననంబనితో
చిశరణుశరణానెట్టూం । వెంటనెవాంస్లు । దరిజేరెట్టూ।
ఘనమైనయుక్తి జేసెనవాడెశిషూంసు । అనుమానమేమిందు
గనరాదువినవోయి । శరణానెట్టూ । వెంటనెవాంస్లు ।
దరిజేరెట్టూ ॥ 8

256. తనభార్యరూపురేఖలు । తనపుత్రులసద్గుణము

లుతనసంపదయుఁ । తన పెరటిమందు చెట్లులు । తనగ్రామపుసాధుజనులు। తనకూ మెప్పానా। యీాయిలలోయం। తటివానికైనా । వినలేదెసీవాహల్యనుజూచిమోహించె । ఘనవాహనుండుచక్కని భార్యగలిగుండి । తనకూ మెప్పానా । యీాయిలలోయం । తటివానికైనా ॥ 9

257. జతనముగదాచిచదువుము । రతనంములహారమిడియురశికులగళమూ । యతనముదీనికినేబహూ । యతనముదీనికినేబహూ । యతనముగావించి తెచ్చి । యిస్త్రీర నేడూ । బాధకుబందో । జస్త్రారచూడూ । రతనాలెల్లారాల్లురతనాలంచనియుంచె। రతనాలిపద్యాలేరశికులెరిగెడరివిసీ। కిస్త్రీర నేడూ । బాధకుబాదో। బస్త్రారచూడూ॥10

258. విననేర్చిచెప్పనేర్చిన । మనుజులకేదీనిలోనిమర్మముదెలుసుఁ । వినజెప్పనేరకుండిన । మనుజులుయీాబోధలోని । మర్మామెరిగేరా । దీనందుండే । ధర్మామెరిగేరా । జనులెకొబ్బరికాయతిననేప్పుఁగలవారు । తిన

నేర్పునక్రోతి । తనకాకాయబ్బీన । మర్మామెరిగేరా । నీ
నందుండే । ధర్మామెరిగేరా ॥ 11

259. నేనెంతలెన్నజదివిన । దీనిని దెలియంగగలరె దేశి
కవర్యా । పూని శేవించకుండిన । మానవులది మెట్లునం
న్న । మరివినవోయీ । నామాటుందు । మనుసుంచవ్వో
యీ । వానకాలములోనివమాటముపొకబింద । వైనమిట్టి
నునిల్వ । దదినిశ్చయమెకద । మరివినవ్వోయీ । నామా
టుందు । మనుసుంచవ్వోయీ ॥ 12

17. గురుదత్తాభయదానం॥ 11.

260. నన్నాశ్రయించినావని । యన్నాయీబోధసీకు
అతుకుటకొరకై । యెన్నోయుక్తులజెప్పితి । విన్నావాదిం
న్నినీవు । విడువకెప్పటికీ । నాయాజ్ఞాను । గడువాకెప్పటికీ ।
నన్నునివునిన్ను నేగన్నా వేళ్లైట్టిదో । నన్నునివువిడలేవునిన్ను
నవిడలేను । విడువకెప్పటికీ । నాయాజ్ఞాను । గడువాకెప్ప
టికీ ॥ 1

261. పతియైననుసతియైనను। సతిసాహసపరులుగాక యాంతర్యమునక్ । రతి వేళ్ల లజ్జపడసం। తతిగలుగదుచూడుమట్లు। తగదులజ్జించ్చా। గురుశిష్యాలు। తగులజ్జనొంచ్చా। మతినిసివిట్లుసమ్మతిజేశియేయె, సంగతిసంన్నదుగుముబోధ। స్థితిసీకుదృడపరతు। తగదూలజ్జించ్చా। గురుశిష్యాలు। తగులజ్జనొంచ్చా॥ 2

262. రతికొరకుగాదెసతిపతి, కతిహితమతి శేవజేయుసటువలెబోధ। స్థితిసీకుకుదురుటకుస। మ్మతితొగురుశేవజేయుమరా। సీతివంతా। అభిమానాము। పోనిసిదంత్రా। అతసీకిదయవస్తెఅరసిముషమునబోధ। స్థితిసికుకుదిరించుశిగ్గు। విడచికొల్వుమా। సీతివంతా। అభిమానాము। పోనిసీదంతా॥ 3

263 సీమానసమునసంశయు। మేమాత్రమునిల్పబోకుమికవాతొజే। నామాటనిశ్చయముసే। నేమాత్రముదాచలేనసితొదుపుంమ్మా। యింత్రకుమిక్కి। లికలేదు

లెంమ్మా । నామీఁదతలపుంచుసను మరువకిక నేను । నీమీఁ
దదయపుంత్తునిజమిందుకిదేవో్ట్టి । నీతోడుసుంమ్మా।యిం
త్తకుమిక్కి । లికలేదు లెంమ్మా ॥ 4

264. నీగురుబోధనునీచే। బాగుగవినినింద శేయుభ్రి
ష్టులవమాటల్ । ల్లోగోనివిశీచేవిదినీ । కేగురుడీలాటిబోధ
నెరిగించదోయీ । మెరుకలోదె । యెరిగించునోయీ ।
ఆగురుబోధలనంన్ని నెరెలశుండీ । నాగురుబోధనేనయము
గనీకిస్తి । యెరిగించదోయీ । మెరుకలోదె। యెరిగించు
నోయీ ॥ 5

265. సిక్కముగబీరపీచుల। చిక్కుసుమీవిచ్చరాదు
తీయీమెరుక ఈ మక్కువనేబోధించిన । చక్కనిబోధా
గ్నిచేత । సాధించుపోరా । విచ్ఛేదింత్త । చాలించుకో
రా । చొక్కమాయీబోధకెక్కాడయీాడౌను । తక్కిన
బోధాలదిక్కుచూడకదీన । సాధించుపోరా । విచ్ఛేదిం
తచాలించుకోరా ॥ 6

266. అడివిపురిశిరి కెయుజలనిధి। బొడమినలవణాంబటం
చుబొగడినరీతిగా పుడమినియీస్థలమందున । కడువేడుక
నీవునేను । గలమాటవినరా । నీప్రేమ । గలకెకన్నోన
రా । విడలేవునివునంన్ను । విడలేనునేనింన్ను । పొడ
జూచినీవునేనెక్కడబోక । నిలచిట్లుగలమాటవినరా । నీ
ప్రేమ । గలశెకకన్నోనరా ॥ 7

267. పెద్దలనిందయొనచ్చకు । పెద్దలశేవించుకొ
రకుపిరిదివియకుమే । పెద్దలతో వాదించకు । పెద్దలుశె
ప్పేటిసుద్ది । పెడచెవులవినకూ । పెద్దలునడిచె । నడుకనే
మనకూ । పెద్దలకంన్న నేపెద్దనంచనుకోకు । పెద్దలగను
గొంన్నప్రి । యముతో మొక్కుము । పెడచెవులవినకూ ।
పెద్దలునడిచె । నడుకానేమనకూ ॥ 8

268. పెత్తనమునయేనుంగిల। చెత్తనుదినవలసెచీము
చింన్నతనమునే । హత్తుకొనితినునుచక్కెర , యిత్తరి
యీరెంట్లోనీకు । యిష్టామెదై తె । చేకొనుమదె । స్వ

ష్టామిదై తే। పిత్తసమునచేటపెంపొందుచుండూను। చిత్తాములోదెలియు। చింన్నతనమెమేలు। యిష్టామెదై తే। చేకొనుమదె। స్పష్టామిదై తే ॥ 9

269. తనకుశెరణన్నవారల। మనుసెట్టివొతరచిచూచి। మరితెల్పదగుకా। వినువారికితగినట్టిది। యనిక్లిమహానుభావు। లతిచాతుర్యమునా। వినికనినీమను। సతిచాతుర్యమునా। ఘనమైనయీబోధకరుణిస్తిదీన్ని। చచ్చినదాక। నిదురావచ్చినదాక। మరువాకు। మతిచాతుర్యమునా। వినికనినీ। మనసతిచాతుర్యమునా ॥ 10

270. చెప్పెదగుగురుడుబోధను। చెప్పినపనిజేశెనేని శిష్యాగ్రణికి। చెప్పదగదుచెప్పినపని। తప్పనివాదించేనేని। దయదల్చిబోధా। యిద్దరికుండ। దగునిట్టిమేధా। చెప్పిముందుగబోధచెప్పండిపనులన్న। చెప్పాగూడదువాంన్నితిప్పాలబెట్టాకదయదల్చిబోధా।యిద్దరికుండదగు। నిట్టిమేధా ॥ 11

18. సుజనలక్షణం॥ 6.

271. యివివినుమనినసుజనులు। చెవియొగ్గదరివి యుస్మృష్టుజేశికృతికిబల్ । చవిబుట్టింత్తురదెట్లన । శివుడు కళానిధినిచక్క । జేశేనలేదా । నీమదిశంక । బాశేన లేదా । అవనిలో శ్రీరాముడవగుణినాహల్య । నెవకేమీ యున। కుండ।నవరించినుగుణీగ । జేశేనలేదా । నీమదిశం క । బాశేనలేదా ॥ 1

272. గురుసూచనైననసగులను। మఱిమఱివినుమనుచు జమువుమా । పద్యములక । గురుసూచనమెఱుగనియా । నరులనువినుమనుచుజదువ । నగుబాటాగదరా । అదియ ట్లున్న । యిగోనేదెల్పెదరా । పురుషాసంగతిలేనిపాలతి కొక్కకశాస్త్ర । మనసిమెమనెదాంన్ని । యతిపాత్రిసన తివాలె । నగుబాటాగదరా । అదియెట్లున్న । యిగోనె దెల్పెదరా ॥ 2

273 యెవరుంట్టియేమిభయమురా । సవరింత్తురుత

ప్పాలుంట్టైసాధులువిన్న । సవరించ్చునిప్పుమిదిపిని । య
వనీతులునిందజే స్తె । అయ్యోదేమోయీ । అంప లొమన
ది । పొయ్యేదేమోయీ । భవనాశస్థితిలేనిపద్ధాతియీబోధ ।
చౌరంగవినిపించుచాటేలవూటల । అయ్యోదేమోయీ ।
అందుల్లొమనది । పొయ్యేదేమోయీ ॥ 3

274. పుట్టింటబిడ్డబహులుగా । దిట్టైయ్యుండినమెవరు ।
దిట్టరుభువిలో । పుట్టింటివారుకోడలు । దిట్టైనను అత్తవా
రు । దిట్టైనసుమ్మీ । చేతులకొద్ది । గొట్టేనసుమ్మీ । అ
ట్టంబలెనెబహుదిట్టైనశిష్యూని । తిట్టాకుగురుమూర్తి । వట్టి
వారుజూ స్తె । తిట్టేనసుమ్మీ । చేతులకొద్ది । కొట్టేన
సుమ్మీ ॥ 4

275. అందముగఘనులుమెచ్చెద । రెందునుమెచ్చెద
రుదీంన్ని యితరజనంబుల్ । చందురుడుపుదయమందిన । సిం
ధువుచెలరేగినట్లు । చెలగూనెచెల్లూ । కోనేల్లునూ ।

తులుభావులేల్లూఁ । మందయానలపొందుమగవారెనుతి
జేతు । రెందూకునుతిజేతురిలమండ్డపురుషూలు। చెలగూ
నెచెల్లూఁ । కోనేల్లూఁనూ । తులుభావులేల్లూఁ ॥ 5

276. కాకంబులుసంపూర్ణా। తటాకస్తజలంబులెల్లు
త్రాగకతృషచే । గైకొనునోకుంభజలము । ట్లేకలయుగ
మందు । దుష్టులింపుమీరగనూ । నిర్వారుబోధ । కంపూ్ప
బారినసూ । మీకుదీనికెలంక్యామూకేలయిట్టి । చికాకు
కొక్కకమైతెగైకొందుమందూరు। యింపూ్పమీరగనూ।
నిర్వారుబోధ । కంపూ్పబారినసూ ॥ 6

19 కుజనలక్షణం॥ 4.

277. కుచ్చితమతియగుపురుషుని । చెచ్చెరవినుమను
చుజదువశిష్టులవలెతా । ముచ్చటపాటుగవినడివి । కుచ్చు
లకుళ్లాయికుక్క । కూనాకెందుకురా । పిడుదుకుదుగ్ధ ।
పానామెందుకురా । హెచ్చైనముత్యాలు పచ్చాలపత

కాము । గృచ్ఛి పేరుగ జేశి తెచ్చి వేశి తెక్రోతి । కూనా కెం
నుకురా । విడుదుకుదుగ్ధ ! పానా మొందుకురా ॥ 1

278. అక్షయబోధస్థితిగల । లక్షణావేత్తలకుమెప్పౌనై
నకృతులలో । కతుకుతప్పులుకుమతి । పరిక్షింపుచునుంపు
నెంన్నొ । రీతూలవినుమీ । తద్భావమీ। రీతిదికనుమీ।
ముక్షికమెప్పానుమానిసుగంధాను । లీక్షించుచ్రణము ।
ప్రత్యేకమెకద । యెంన్నొరీతూలవినుమీ । తద్భావ ।
మీరీతిగనుమీ ॥ 2

279. రంమ్మనిపిలువని దేవ । ద్యాంమ్ములుజమువంగవ
చ్చియతినిందించుం । సమ్మతిగాకకుమతివిని । యిమ్మహి
యదియట్లనంన్న । నిట్లానేవినుమీ । వానిబుధ్యదట్లానెక
నుమీ । బొంమ్మలాటలొదిచ్చు బొంమ్మ తానెకటిఫీ ।
పొంమ్మానియనినాహాశ్యంమ్మునచణ దెపోక । నిట్లానెవి
నుమీ । వానిబుధ్య । దట్లానెకనుమీ॥ 3

280. వటియించినచంన్ములుగల । కుటిలాలకినింద

శేయుగు త్రిపురవిరోధీ । మోటువలెతనతప్పెఱుగక । నటువ
లెగ్రంధమును మెచ్చు । డతిదుర్జనుండూ । లేనిదెతప్పు వె
తుకూచునుండూ । యిటువంటిబోధ నేనెఱిగదట్లనుకోక ।
కటువాక్యములుబల్కి ఘనులగాశిలజేయు । నతిదుర్జనుం
డూ । లేనిదెతప్పు వెతుకూచునుండూ ॥ 4

20. శిష్యవిజ్ఞాపన॥ 8.

281. గురువరమీనాసందున । మొరకను తెరగలిగి ।
యుండెయిన్నాళ్లనోలెర । కరుణారసేక్షణములర ।
తెరదీశితిరెరుకమాట । దీరెనిక్కడికీ । నాలుబోధ । దూ
రేదెక్కడికీ । పరిపూర్ణమును లేనిమొరకానుజూపించ్చి ।
మొరకలేదనియంట్రి । మొరకెలేదాయెను । తీరెనిక్క
డికీ । చాలుబోధ । దూరేదెక్కడికీ ॥ 1

282. ధారుణికొంత్తజెరించిచి । చారించ్చితిగానియీ
విచారముసేసి । వార్లరలుజెప్పగవినలే । దారయమీనోట
వింన్న । దయ్యాగురుమూర్తీ । నాతరమానుతి । జెయ్యా

మీకీర్తి । సారాసనయనపురారినీరజబ్భృం । ద్వారాకము
ఖులై నేరానుమిము దెలియ । నయ్యాగురుమూర్తి । నా
తరమానుతి । జెయ్యామీకీర్తి ॥ 2

283. ఘటమొకటబెట్టిచూపిన। యొటువలెబయలుంచ
జూపియతిమాయలచే । నటియింపుచున్న యెరుకను ।
తృట్టిలోవిడిపిస్తిరిపుసు । దీరెమచ్ఛంకా। యికబుట్టాదు।
యెరీతిశంకా । యెటుదోచకిలువెళ్లియిటమిమ్ముజూచి
న । వ్పటినుంచిదయజేశివ్పటిదాకబోధిస్తె । తిరెమచ్ఛం
కా । యికబుట్టాదుయేరీతిశంకా ॥ 3

284. వొరులునేననకనిండిన। దెరిగింపుమదే మొబయు
లుయేనొరులనుచుం । యెరుగునీవెవరుయీా । లే నెరుకను
వుంన్నావువుంటె । యిదిలేనంచనుకో । నేనొనినునీ । మ
దినిలేననుకో । యెరిగియీా లేనెరుకయిట్లా లేకుండితె । పరి
పూణమో । దాంన్నిపగిదీగుర్తెరిగేము । యిదిలేనంచ
నుకో । నేనునినునీ । మదినిలేననుకో ॥ 4

285. నాబుద్ధికిసరిపడ్డది । నీబుద్ధేకాతియంన్ని నేప్పుఁ
లగనిర్ణం । ఛీబద్ధులమీయాబుద్ధులు । నాబుద్ధికిమెప్పురావు
నాతండ్రివినరా । శాబాసునిం । న్నేతండ్రిగనరా । యీ
బుద్ధినికమూనకేబుద్ధిబూనాకు । యేబుద్ధిబూనీనసీ । బుద్ధి
చెడిపోవు । నాతండ్రివినరాశాబాసునిం న్నే । తండ్రి
గనరా ॥ 5

286. కొట్టితిట్టితిశ్రమల । బెట్టితిసీమునివి చెవునబెట్టక
పెడచా । బెట్టితి మొట్టితి వెడలఁ । గొట్టితినీమనుసు దెలి
యు । కోపాము లేకా । సరె తెలిశెని । ప్రాపిక పోకా । ప
ట్టిమిచ్చెదయుంక్కనట్టిమియనిదయ । బుట్టియిచ్చితిబోధ।
ఘట్టివాడప్పురోరి । కోపాములేకా । సరెతెలిశెనీ । ప్రా
పిక పోకా ॥ 6

287. నీవెంత్రకొట్టితిట్టిన । నేవిడిచేవాడగాను నీచర
ణాంబుల్ । చాలైనపెండ్లిమైనను । నీవిడువసటంట్టివట్టి ।
నిజభక్తుడవెరా । నేగనుగొంట్టి । నీనిష్టనారా । కావున

నీకిట్టిఘనమైనయీబోధ । నేవేగదయజే । స్తినీవిదివిడు
వాకు । నిజభక్తుడవెరా । నేగనుగొంట్టి। నీనిష్టనారా॥ 7

288. నానోటిమాటవెంబడి । తానెప్పుడుసంచరించె
తగనీచిత్తం । బేనదిగనియీబోధ । నిధానమునీకి స్తి। దీం
న్ని।దాచూకొనుంమిస్మా। నిత్యమునీవు। చూచుకొనంమిస్మా।
యేనరుడైననింన్నిబోధనడిగీతె। వానిమనుసరయాక వానికి
జూపేవు । దాచుకొనుమిస్మా । నిత్యమునీవు । చూచుకొ
నంమిస్మా ॥ 8

21. గ్రంథపూర్తి॥ 3.

289. కూడిగురుశిష్యులిద్దరు । వేడుకతోబయలువుం
న్నవిధమెరిగెరుకకా । వీడిదిదిలేనిదని । మాటాడుటకికయే
మిదోచ । దదయేమొకానీ । వింటిరెమీర । లిదియిందు
లోని । జూడమీకెరుకాని వేడిలిదివినుమంచు । యీడికిసరి
ము । చ్చటాడూటకికదోచ । దదియేమొకానీ । వింటిరె
మీర । లిదియిందులోనీ ॥ 1

290. శరశాస్త్రస్వరహిమకర 1765 పరిమితమైనట్టి శాలివాహనశకమం । దరయగశోభకృదనువ । త్సర మార్గశిరంబుకృష్ణ।చవితినాటికినీ। పద్యాల్పదిదక్కువ। మున్నూటికినీ । మురయూచుజేస్తి నెవ్వరువిన్న చదివిన । పరిపూర్ణమెరుకై । లెనెరుక లేకుండూనె । చవితీ నాటికినీ । పద్యాల్పదిదక్కువ । మున్నూటికినీ ॥ 2

291. యేపురుషుడుగురువర్యుని। శ్రీపాదముబట్టలేదా శేలుగనాతం । డీపుస్తకమునుజూచిన । యేపట్టుననిలువ కేగునిది । నిజమయ్యా। నరులారవిూ।మదిదెలియరయ్యా। యీపరమగోప్యము యవకెరుగరోయయ్యా । నాపల్కు మదిలోననాటీనవారికె యిదినిజమయ్యా । నరులార। విూ మదిదెలియరయ్యా ॥ 3

22. గ్రంథసమాప్తి॥ 1.

292. యెరుకనెరుంగనిబయలులో। గురుమునుశిష్యుం డువారిగోడవయునేమీ । కెరిగించినవంన్నియు । విూకె

రిగినవంన్ని యునువిూర । లేనునుళ్లక్కీ । ఫుళ్లక్కీతా। నె
ప్ప్పుపుళ్లక్కీమరియింక్కమాటాడమాౙలే । దాయా
నుసరిపాయసరిపోతె సరిపాయసరివిూర । లేనుళ్లక్కీ ।
ఉళ్లక్కీతా । నెప్పుడుళ్లక్కీ ॥ 1

కందార్థములు సంపూర్ణము.

శ్రీసీతారామాయనమః

శు.రాశు.రోషాధిద్వయ దోషరహిత

పరమతత్త్వకందములు.

1. యీకలకందములను విను । ఛీకలనరులారమీకు
వొప్పిదమైనన్ । నేకలగనుకరదించితి । యీకలమోశు.
మునుఃజందనగునివివినిన్ ॥

2. మాటలేనట్టిబయలున । మాటగలిగెననుటవినుట
మాయగదయ్యా । మాటమాయైతెమానెను । మాటను
మాట్లాడిమనము మానుదమువలన్ ॥

3. యేకందముకాకందమె । మాకందఫలరసరుచిని
మరిపించురుచిన్ । మీకందములైనను విను । ఛీకందము
లన్నిస । త్వవీంద్రుల్లారా ॥

4. నేఛందముజదివెరుగను । నాచందంబిదియుగురుని సంస్మిరచిస్తిం। యీచందపుపద్యములను। చూచందరునగ కదిద్దజోరుడీషుకవుల్ ॥

5. కథగాదుజననమరణ । వ్యథమానుటకైరచిస్తి పరికవులారా । మథియించిచూచిదిద్దుడి । పథమెమాత్రంబుదప్పి । పారకయుండర్ ॥

6. తక్కువపాండిత్యముచే । నిక్కేపండితులు మెచ్చ నేరరువీటిక్ । యెక్కువపాండిత్యముగల । చక్కనిపండితులుమెచ్చి సరెనంన్నట్లక్ ॥

7. సూరిజనులె యీగ్రంథపు । సారముగనువారుగాని । సంసారమహా । ఘోరవారాసిజేరిన । వారలువిని దీన్ని జూచివదియింపుదురే ॥

8. గోప్యప్రతిష్టకుమిక్కిలి । తిప్పలబడున్రతతికెపుడు । దీరదువినని । యొప్పులకుప్పగుబోధను । తప్పకనామాట నంమ్మ । దగుతప్పనకర్ ॥

9. మెప్పైనబోధగలమా । యప్పలు తప్పంటైదిద్దు । డదినాకిష్టం । బిప్పగిదికందములనే । జెప్పితియీకవితజూచి । శిడిముడిపడకన్ ॥

10. వొకసారిద్యైనవినకన్ । వికవికనవ్వేటికుకవివేత్తల్లారా । ప్రకటించకమీశౌర్యం । బికదాచుట మీకు మాకు । హితవైయొప్పన్ ॥

11. స్వచ్ఛాన్వయగుచ్ఛములని । పృచ్ఛయొనచ్ఛందరుకవులు పృథుయశులారా । యిచ్ఛజనించినజనువుడి । యచ్ఛపద్యంబులివ్వియాసాంత్తముగాన్ ॥

12. తక్కినబోధలవలెనిది । చిక్కులుగలబోధగాదు చేపట్టదగున్ । మక్కువతోమీమునుపటి । చిక్కులబోధలనుచూన్నన్ । జెక్కముదమునన్ ॥

13. సకలకార్యప్రయత్న । జనకమగువస్తువనుబట్టి నలచివైచుదీం । నొకసారివినినచదివిన । నికనింత్తకు మొక్కవైన । వేబోధలయా ॥

14. కేరుచుమిముమినుమనినే । సారెకుమీచుట్టుదిరిగి సన్నుతుజేశె। తారపుబోధకుమూలం । బైరెవ్వరావాక్షి దలచివరుసనుతింతుర్ ॥

15. యీక్షితిశివరామాహ్వయ । దీక్షితులకుబోధ జేశిదిద్దినసావక్యా । దత్తునిశ్రీధరమూర్తిని । నిక్షేపముగా దలంచినే వినుతింతుర్ ॥

16. దక్షిణామూర్తియనదగు। నీక్షితిశివరామనామ దీక్షితులనుచర్ । వీక్షింతురార్యులతనిక । పేకుసుదండ్డ ములుబెట్టి ప్రేమనుతింతుర్ ॥

17. ఆదీక్షితులకృపకుదా । పాదైయ్యప్పయ్య మం త్రపఠియించెనుయీ । మేదినితద్బోధనతని । పాదములకు సత్సులొనచ్చిన్ప్రాధింత్తుమదిన్ ॥

18. నతిజేశెదనప్పయ్యన్ । గతికైకొల్చితడు బోధ గనెనోనేనా । ప్రతిలేనిపరశురాము । క్షితిసురవంశమణి యైన సీతాపతికిన్ ॥

19. బుచ్చివెంకమ్మతల్లిని। చెచ్చెరపెండ్లాడి కాశి
శేతువదాక౯ । విచ్చలవిడియగజల్లెను । సచ్చరితులకచల
బోధ సాకల్యముగా౯ ॥

20. ఆసీతాపతికతివి। శ్వాసమునం గొల్చికొంటిసర్వే
శ్వరుడం । చీసదోృభను తేటగ । జేసితినిపిసకలజనులు చెవి
యొగ్గివిన౯ ॥

21. భాగవతవంశభవుడను । భాగవతోత్తములపాద
పద్మంబులకు౯ । సాగిలిమ్రొక్కేవాడను । బాగుగనను
జనులుకృష్ణ భట్టాదురిల౯ ॥

22. ధామంణ్యాత్ర్యానసూయలు । వికేయునిజనులుబా
గడవెలశినవారల్ । నారాయణజాణకియను । వారిరుప్ర
రుగన్నయట్టి వాడనుసుమ్మా ॥

23. ఆనేనునచ్చి౯నాడను । యీనిజకంద్ధముల గ్రంధ
మెప్పుడుదీని౯ । వీనులవిని కంన్నులగని । కేవట్టిజనంబు
బల్కునేనే । ననుచు౯ ॥

24. చిల్లరబోధలనన్నిటి । నొల్లరునిజబోధదెలిసియొ ప్పెటిపెద్దల్ । ప్రొల్లనియందుకె నేనవి । వల్లకయీబోధ యందెవర్తిస్తిజుమీ ॥

25. గురుశిష్యులమాటలవలె । పరిపూర్ణపుబోధ కంద్ధపద్యశతిచే।విరచిస్తివినుడిముందర । జరిగె । ముచ్చ ట్లుమీకు సహ్యంబైనన్ ॥

26. సకలనిగమాగమాది । ప్రకరమహానారికేళ ఫల సారముదీ । శ్లోకగ్రంథముజేసితితా । కికజనులోకవేళగొం న్నకీపుదొలంగున్ ॥

27. తనకుదావొచ్చినబోధను దెల్పునటంచు మొక్కు- తనశిష్యునకున్ । వినజెప్పదొణగెనొకగురు । డను మానించకను వానికతిదయతోడన్ ॥

28. పరమపురుషుడునులేనిది । యొరుకయుగలదరశి లేని యొరుకనువిడుము । చెరిగించినశిష్యునుగురు । వరునడి గెను మొక్కిక్కిరెట్టివర్తనలపురుషున్ ॥

29. పరమపురుషుడన నెవ్వఁడొ । యెరుకెట్టిదొ తెల్పి యుపల యెరుకనువిడిచే। తెరువెట్టిదొయిన్నియునా। కొరుగించుమటంచుబల్కె నిట్లనెగురుడుల్ ॥

30. నేపెద్దలచేవిన్నది। నీపైదయబుట్టి చెప్ప నేబూనితిని। కాపద్ధతినంత్తయువిని। యేపద్ధతికాశపడకు మిందివినువకుమిా ॥

31. కదలడటపరమపురుషుఁడు। కదిలికమాయయట్టి యిట్టికదిలిక కేదో। మొదలన పెద్దలుబల్కిరి। కదలనిదే కలదులేదు కదిలికయనుచున్ ॥

32. పురుగుకుస్తంభంబును। కొరికినదనవీతిహరి। తృగొనిమిగ్గి గిచెదల్। ధరననినమాయాసతి। హరిని చికాకుగయొనర్చె నన వినదగునే ॥

33. హరియందుదోచువిశ్వము। నరస్వప్నమువంట్టి దనిరినానాజనముల్। సురస్వప్నమువంట్టిదియనె। స్థిరమతి శివరామనామదీక్షితులుధరన్ ॥

34. సురలందుదోఁచుస్వప్నము । హారియందునదోఁచు
విశ్వమాసురలహరిఁ । యొరిగినకలవిశ్వముతా । మరుగనె
తమలేమి నెరిగి యతిభిడియమునఁ ॥

35. కదలనిదికదలదెన్నడు । కదిలికగలదనిన దాని
కగుపడదు మొదల్ । కదిలిక లేదదిగావున । యిదిపరముగ
హాస్య మెవ్వరెరుగగుదినిఁ ॥

36. కదలనిదికదిలెనన్నను । ముదమునవినదగదు వారి
ముచ్చటనెప్రుషుఁ । కదిలినకదలనిదెట్లగు । నదిగావునకదల
దనుచు నమ్మదగుజుమీ ॥

37. నినుమేనుప్రకృతిద్వయ । మనినినునీమేనువ్మృ
షసిమానిరి నీజోలిసిపిద్దలు నీవెరుగక । నినునీవాకళ్లాండ
నటె నిజమామాటా ॥

38. పేరచలమనుచుబయలని । పేరెప్పుడు లేనిమనము
బెట్టుటచాలఁ । పేరాయబయలుకిప్పుడు । పోరానివు
నేనువృషనిపో తేజాలుఁ ॥

39. పరమపురుషుఁడీబయలని । గురుఁడెరిగించినను జూచి గొప్పగురుచత్తై । యెరిగెటినినుసేమృపసని । యెరిగయుగము నీ వెమాాయవికబుట్టవిల్లఁ ॥

40. అయమాత్మయనిసరీతిగ । నయముగయీాబట్టబ యలు నదుగోయనుటల్ । అయమియమనియనుట్లు ।క్రి యయినననవలశె నీదుకీసునుగుటక్కై ॥

41. లేనిసేనీవులేని। స్థానంబును కారణంబు సర్వమున కధ । స్థానంబు సాక్షి సత్య । జ్ఞానానందంబులనిస సత్యము లగునే ॥

42. అట్టిదియిట్టిదియనరా । నట్టిదిబయలనుచుదెలశి యామీాదటనీ । వట్టిదియిట్టిదియనరా । నట్టిదిబయలనిన దాని నరయకుమెపుర్షఁ ॥

43. అదియిదియంచనియనరానిది । బయలని తెలశి నీవు యిదియదియనరా । నిదిబయలని తెలిశిననిను । వది లుంపుము లేనటంచు వరగుణవంత్రా ॥

44. కలసీకుజగముకం త్రిట। గలబయలుకుగలిగి। యు న్న ఘనమగుతిప్పల్ కలయుగనిమేలుకనిమా।కలవలెమేలు కనుజూచి కదులుముళక్కీ ॥

45. కలనేగ్గసింహ్వాముసు కం । న్నులగనమ్మృతిజెంది సట్లు యుళ్లక్యగుసీ । వలగురుకృపచే బయలుం । దెలశూ రికెయుంటివేనితీరునుమాటా ॥

46. యెప్పటికియొక్క రీతిగ । తప్పకనిలచుంన్న దాం న్ని దయతోగురుడుం । చెప్పినగనియుగణితముగు । తిప్ప లుగలనింన్న సీవుదిశితెసరిరా ॥

47. సీవుంన్నచోటనుంకును । సీవివిధవిచిత్రజగము సీతోగూడక । సీవులేసట్టిచోటను । సీవివిధవిచిత్రజగము నిలువదిమకుర్రా ॥

48. నానావికారములుగల । నానావిధనామరూప నటనలుగలయా । సీనాడశదిశలనుగల। దీనం దేలేకమనము తిరుగుటమ్వా ॥

49. అబ్బీయీూబయలుంన్నది। దబ్బునగురుడెరుక జేయు
దబ్బరననుచుం। దెబ్బకుమాయముగాకను। కబ్బము జె
ప్పు। టకుసిల్వగలవేనివ్రుణ ॥

50. మూలములేకనెవచ్చిన। నీలీలలుజూచుకోనినీవె
మురుతువీ। బైయలుంన్నదనుచుదోచితె। నీలేమినినీవె
రింగినిలువవ్రుకుర్రా ॥

51. జ్ఞానకర్మస్వరూపము।గానిబయలౌనదుగోచూచి
కలకాలముయీూ। జ్ఞానకర్మస్వరూపం। వానినునీవెరిగి
మృపనిపనివినవోయీూ ॥

52. యీూనిర్మలమౌబయలున। నానాగమనిగమకల్ప
నాయనటంట్టే। యేనరులుసంమ్మరిందుకు। నానీయందున
నటంట్టెనంమ్మినమాడ్కిణ ॥

53. నేనీవననిమహాత్మ్ముని। కీనిగమాగమవిచారమిస్త
తియానా। నేనీవనియీూపల్కే। నానీకెఝుష్టతౌరనానా
యంన్నా ॥

54. కలవేళ్లనుయీమేల్కను । గలయీబయలుండ్ర
జూచికలమేల్కలలోగలలేనినిన్ను నీమే । నులలేవనినీవు
దెలశియుండుముచాలుగ ॥

55. మేనుజడమజడమనినను । నేనునుమీరెండుగలశి
నేననబడు స్వప్నానందమెమదవస్థగు । నేనేనసుమృషని
తెలియనేమృషనాదుం ॥

56. నేనెతానై తెనావలె । యీనేలేనట్టిబ్రహ్మనేన
నకుంన్న । నేనందునేనులేనిదె । మేనుజగత్తులయితోచి
మృషనాకొంచుగ ॥

57. కానరావారుమతములు । నానాగమనిగమసమితి
నామముహూపం । బేనులేనవుడునాకై । నేనరుదెంచినను
వెంటనేయవివచ్చుగ ॥

58. నామీదిప్రేమచాతను । యీమనుజులునిలుప
దలచి యంన్నోయుక్తుల్ । తామొనరించిననిల్తునె । నే
మృషమృషనిల్వగలదె నిశ్చయమువలెగ ॥

59. సీతంద్రితాతలవలెనె । సీతయులునీవుజనుటనిశ్చ
యమెకదా । మీతోటిరాదుగద బయు । లీతెరగెరిగినపుడు
శూన్యమేదోకనరా ॥

60. బయలెపుడుపుట్టిగిట్టదు । బయలెప్పుడుముట్టు
కోదు బ్రహ్మాండంబుల్ । బయలెపుడునంన్నదుంగదు ।
బయలెప్పుడు జేయబోదు పనులెవ్వైనన్ ॥

61. బయలనినిత్యవస్తువు । బయలనకరీతినుండు
బ్రహ్మాండములో । బయలనినకండ్లబడనిది । బయలన
బ్రహ్మాండమవలబరగెడిదిసుమీ ॥

62. బయలనిననేనులేనిది । బయలనినుపాధిగానబడ
నిదియపుడున్ । బయలనినపలుకులేనిది । బయలిట్టిదియ
నుచుదెలియబడదెవ్వరికిన్ ॥

63. చెప్పిచూపించరానిది । యప్పాయల్లదునొచూడు
మనినేసికున్ । చెప్పిచూపిస్తినురువకు । యెప్పటికిదినంమ్ని
లేనియురుకనువిడరా ॥

64. ఘన్నదిగదనే జెప్పిన । దంన్నా ధాంన్నుండజూచి
తలగుముమ్మృషయూ । నింన్నంటియుంన్న సంపద । లంన్ని
యుగానినీవ్రువచ్చినట్లుమ్మృషగుచుర్ ॥

65. పంచకోశములసంచును । మించినదీ యెరుకయు
నుటమేలాబయు । లంచెంచ్చినదగునాముచ్చట । సంచిత
సద్భక్తియుక్తఅమితాసక్తా ॥

66. లేని సేననుశరీరము । లోనబయిటుగలిగినట్టి లోక
సమితికిం । లోనబయిటగలబయలిది । దీనందే లేకమనము
తిరుగుటమనఘా ॥

67. ముడిబడికర్మముజ్ఞానము । విడువక నా రెండు వెల
శైవిశ్వమనన దే । కడు వేడ్కబయలుగ నెనా। ఘుడియైనను
నిల్వ లేకకలైపోవుర్ ॥

68. సకలంబు లేనిబయలున । సకలము లేనిదిటకొచ్చి
చనెనా లేనం । చుకనితా లేదిపోయిన । నికనిలిచేబయలు
నెరుగనేదుండునురా ॥

69. వుంన్న లేనే మొయనకర్। వున్నదిబయలనుచు। యే మొవుంటివి లేనం । చెంన్ను లేనట్టినింన్ను నుపంన్నుగ గని లేనినీవు పరుగిడవోయీ ॥

70. రెండువస్తువులనడుమన । ఖండంబిదె కానుపించు గడదీనినినీ । వుండికనుగొనిచనందగు । మండితసత్కీర్తి సాంద్రమానవచంద్రా ॥

71. వుంన్నదానందునిజముగ । నెన్నడు లేనట్టిమనము యే తెంచిటయీ । తింన్ననిముచ్చటలాడితి । మింన్ని యిక మనముబోతే యేదిరమాటా ॥

72. వ్రూపాపరూపబయు । లేపరమాత్మనుచునంస్మి లేనట్టినిన్ । ఆపోజ్యోతిననుచుదెల । శీనట్లనె లేన్నటంచు చేరుముళక్కిర్ ॥

73. యిచ్ఛారాహిత్యంబునె । స్వచ్ఛంబగుబోధయనుచు పజ్జనులనియీ । యిచ్ఛనెకూడనిదనిరా । స్వచ్ఛందులదూటలంన్ని సత్యమువినరా ॥

74. యేయూపేక్షజనించిన । నాయూపేక్షెల్లనూయ
యని తెలియదగుఁ । ఆయూనవమానుదానను । ఛీయని
యవివిషువదగును శేమముకొరకై ॥

75. లేనినీకలిమివంధ్యా। సూనునివలెపుష్కరప్రసూ
నమువలెన్వ । ప్నాసందమువలె గంధ । ర్వానీకస్థానము
వలెనని తెలియదగుఁ ॥

76. నీతంద్రిజనినవిూదట । నీతనయుఁడురాకమునుపు
నీవున్నపుడుఁ । యేతత్వాముం త్రటనుగల । దాతత్వముఁన
రశిమ్మృషనితలపుముమింమ్నుఁ ॥

77. నీవెసుమీజీవశివుల్ । నీవెసుమీమేనుజగమునీవే
సుంవిూ్న। జీవశివైక్యముబయలున । నీవుగలుగలేదులేదు
నిమొదలెచటఁ ॥

78. కదిలీనామెదిలీనా । కదలనియీబయలునిన్ను
గనలేదుగదా । మొదలెక్కడగనరాదిక । కదులుమునీకలి
ముశక్కిగాదల్చిసుతా ॥

79. మేననినను దెలశినగతి । నేననని దిబయలుగాను సి
వెరుగోయీ । నేననని ది నేనన దని । నేనను నేనరయమ్మృష
ని నేమ్మృషనాదుర ॥

80. మేనొక్కటి నేనొక్కట! నేనీమాటలను విడచినిను
సీతనువుర । నే నేననియచలముగని । నేననునీ వేగ వ్రాయి
నేమ్మృషననుచుర ॥

81. దేహమునకొంత్తనిజమని । మోహంబుననిల్పు
కొనుకొ మోసంబుగురు । ద్రోహమగుగానవిడువుము ।
మోహంబునుమేల్కని కలముఃశిగినరీతిర ॥

82. చలనమననీవుసుంమిస్నా । చలనరహితమనినబయ
లుచలనమెకలయీూ । చలనముచలనరహితము । గలవని
కనితొలగమేలు కనునోయప్పా ॥

83. యీాగుక్తిరిగేమానును । బాగుగవిడచుంసుమిందు
బట్టకు దేనిర । ఆగడమహాదానను విని । త్యాగమునీకుంక్టు
మంచ్చిదారావ్రారీ ॥

84. చెలియించని దాకాశము । చలనంబే వాయువను
చు సాటింపదగుఁ । చెలనమె విశ్వము నేనన । చెలనమెతను
వెరుకలనిన జగమనినసుతా ॥

85. వలదెక్కువముచ్చట్టిక । చలనము లేనట్టిబయలు
చందముగనియీా । చలనమగునీకునీవే । తలిదండ్రులటం
చుదెలశి తలగుముచాలుఁ ॥

86. బ్రంహ్మాండము లేకకలిగిన । బ్రంహ్మను నేన నెటిమా
యప్రబలెజగంబై । బ్రంహ్మనుగని తానేగుట । బ్రంహ్మ
ననేమాయకుపని బ్రంహ్మాండుజువిా ॥

87. నిరుపాధికమగుబయలున । మరిలేక నెకలిగినట్టి
మాగుతమునకే । పరియాయనామములగు । కరువలియు
నవొరుకయనినకడుమాయయనఁ ॥

88. మానసము దేహాజీవుం। డానందముసత్తుచిత్తులహా
ముజగదధి । స్థానంబుసాక్షిసత్య । జ్ఞానముద్రిష్టనినసీవె
సత్యముసుజ్ఞా ॥

89. జ్ఞానాజ్ఞానంబులుయీ । జ్ఞానంబులెకాని వేరుగా
నెంన్నటికీ । జ్ఞానాజ్ఞానానికిపని । జ్ఞానాతీతమునుగాంచిచ।
నుటయెసుమ్మీ ॥

90 జలమందుమొదలు లేకనె । జలచరములుబుట్టి
పెరిగినమసినరీతిఁ । అలపరిప్రాణములోని । విలసజ్జ
నంబుస్థితియువిలయముగారా ॥

91. అచలమున మొదలు లేకనె సచరాచరజంతునిచ।
యజననమగుయ । ప్రచయమున లేనిజలచర । నిచయము
జన్మించినట్లు నిశ్చయముసుమీ ॥

92. నీరంబుచాపలేకనె। నీరునజన్మించిమించినట్లిసరీతిం।
ఘోరముగబుట్టబైటను । వారికగుతైరుగుమేనువ । చుక్కం
బోవుక ॥

93. జలధిజలచరములోపల । గలదాజలరాసిలోని
జలచరమువలెఁ । జలధినిత్యంబనిత్యము । జలచరమట్లు
చలచలముసరణులుగనుమీ ॥

94. జలరాసికిబుట్టవుగద । జలచరములువాటికవ్వ జనియించుగదా । కలకాలమిట్లుబయలెరు । కలగాంచిన సంశయంబుకడకేనుజమిా ॥

95. పుట్టుగిట్టుదువాకరిని । పుట్టించదుచంపబోదు భూమియెరుకదా । పుట్టునుగిట్టునువాకరిని । పుట్టించును సమయజేయుభూమకీతరమై ॥

96. కలలోపలయేనుగపై । గలదారమేల్కనినిల్వ గలదాగురుసుం। తెలిపిబయలునివ్వలేవిక। దలపకుమనసీకు నిల్వాదరమాతలపక ॥

97. యందరులేదన్ననుతా । నెందుకులేకుండుబయ లునేనీవనక । యందరుకలదనియున్న । యెందుకుకలి గుండుయెరుకనేనీవనుచుం ॥

98. నీకచ్చిరానియూరున । నీకేగృహమచ్చనట్లునీవా షునకం। నీకచ్చిరాదునివ్వునిను। చేకొనుటముసూనవయ్య శ్రీయసాక్మా ॥

99. అష్టాంగయోగములనతి । కష్టించే ప్రజలవలెనె కష్టించకయీ । స్పష్టమగుబోధవినుసీ । కష్టములన్ని యునుదొలగి కడకేగుసుమీ ॥

100. యిదిగాదుబోధనేదె । త్యాగంబున్ననిసీకువేరె పేరిడియవలన్ । ముదమునన్ బ్రహ్మనను ము । వదురుమనిన వాడెమాయవసుమతిలోనన్ ॥

101. మాంత్రయంత్రములుముద్రలు। తాంత్రంబులుసీకు దెల్పి ధనమడిగెటియీ । మంత్రజ్ఞలమంత్రములకు । యంత్రములకుతంత్రములకు సీగకుకూనా ॥

102. దీపముగతికంన్నులలో । పాపవలెన్ మెలగు నింన్ను పరమాత్ముడవం । చీప్రజలుదలతురెటుగక । సీపాలైరిగుండిసేనునినునంమ్మూదునే ॥

103. తజ్జనులవలనజూపును । నజ్జనవన్నగతిసిల మనిశిష్యులకున్ । దౌజ్జన్యగురుడసీపువి । సజ్జనంపుమ సత్యమనుచు సజ్జనతిలకా ॥

104. పురుషోత్తముడని పూజలు। నరులొనరింపఁబోదురు భువిని నానాచోట్లన్ । ధర మొదలగు భూతములను। చిరుత శిశువులాడుకొనెటి చేష్టరరీతిన్ ॥

105. రసమనదగని విషస్థున । బసవన్నక వెట్టు తెరుక ప్రభువుకు దెలుసున్ । రసమైత్తెవిసమునగుణము। నసిగాదాముప్పటుంత్త చెప్పులవినుటకై ॥

106. నీరాంశమున్మృగ్వోదన । సారము రేతస్సురెంట్టి సంమ్మిశ్రంబ్జే । ధారుణితనువై నిలుచును । నారీనరసంగమమునన యుగుణరత్నా ॥

107. మనుసంన్న పుసూక్ష్మాంశము । వినుజలసూక్ష్మాంశవలన వెలశెను ప్రాణం । బును రెండుగల శిపిండంబన బ్రహ్మాండంబనంగ బరగునువత్సా ॥

108. రెండురీతులగనంబడు । చుండేయీ మేనిచాత చూచి బయలును । దండ్డతదీనినుళికన్యాని । యుండుముదీ సందుఃవాంఛనుంచక శిష్యా ॥

109. ద్వైతాద్వైతవిశిష్టా । ద్వైతులమనికీములా
డుదయ్యేములవలెఁ । ద్వైతాద్వైతవిశిష్టా । ద్వైతుల
తోఁకీచులాడదగునేసికుఁ ॥

110. అనుభవవేదాంత్తులమని । తెసరానిపదార్థఁ
మెల్లతెనుమజనులఁ । కనబోకుముతద్బోధను । వినబోకు
ముయంన్నటికివివేకవిచారా ॥

111. జింహ్వోపస్థవిషయము । లెవ్విగలవో వాటివి
డువలేనిగురువులం । య్యెవ్వరుజేరికొలుతురో । యివ్వసు
ధనువారుజడుదు రిదినిజముసువిరా ॥

112. పాషండమతమువారల। వేషంబులుజూచిశిష్య
వితతిభ్రమించుఁ । ఈషత్త్రిబోధెరుగక । దూషింత్తురు
వింన్నకంన్నదుర్భాషణాలఁ ॥

113. రొందరుదూషించిరేయే । మందరుమనవారె
కానియన్యులెనీవా । యందరితో వాదించక । నందంబా
నిట్టిబోధ నరయరతంద్రీ ॥

114. కోపమెపాపంబనబడు । కోపమెఘోరంకారము
నుచుకొనియాడబడున్ । కోపమెతాపంబనబడు । కోప
మెమృత్యువనబడును కుటిలవిరహితా ॥

115. నిజగురుబోధనెఱుంగక । గుజగుజశిష్యులకు
జెప్పెగురువులబోధల్ । భుజగవిషోపమముగుసుమి । సుజ
నౌఘముమెచ్చదట్టిసుద్దినిపట్టీ ॥

116. తనువునువిడిబ్రంహ్మనునేననుము సుపటిసివిచా
రమటుబెట్టిపుడుం । నినునితనువునువేరని । యనకనుపరి
పూర్ణమరశియువివిడువదగున్ ॥

117. కొందరువైరాగ్యంబున । కొందరుతీర్థాటనము
నకొందరు కర్మం । బాదునవ్రతజపతపముల । మరికొంద
రునటియింత్తురిట్టికోర్కెలమనుజుల్ ॥

118. కొందరుభక్తిత్రయమున । కొందరుయోగము
లయందు కొందరుజ్ఞానం । బందురమింత్తురువారల । కంద
రికీబోధయిష్టతొనానాయనా ॥

119. భక్తిమరహితసహితజనులకు । సుమనసులనునరు
లసమముజూచినవిశ్వం । బమరి లేకుండునుండును । క్రమ
మునకలవంట్టిదగు మకడునిజముజుమిా ॥

120. కలతనను లేసుకలసని । తలపో శైటివారిమాట
తమ కేనిజమా । కల లేని వారుకలవా । రలుపీర లెవ్వొకరి
నొకరరయరిరుపురుఁ ॥

121. మొసగుటజ్ఞానముదానమ । జరిగేపనికమఁ
మనుచుజనులెన్నిరియా । మొసకయుకమఁము లేసిదె ।
పరిపూర్ణముపిటిసిప్రబట్టకుమెప్రహుఁ ॥

122. కలవారికిమేలుకలో । గలవారికిజాగ్రతందుకల
వాముగలదా । కలహించిరేనివారలు । కలవారలెమేల్కొ-
వారు గారెంసటికిఁ ॥

123. సురలందుదోచుకలవలె । సదుదెంచునుబ్రహ్మా
యాండ నఖిలజగంబుల్ । యరుదెంచియుజనిగ్గాని । విర
బిరతామేగునిల్వభిషియాంబగుచుఁ ॥

124. మనమీబయలున లేనిదె । మనకుమనమెవచ్చి నిల్చి మనమేగినమే । మనకమనజోలిగానక్క । తనకైత్రా నిండియున్నదదుగోకనరా ॥

125. జ్ఞానంబుసత్వగుణమను। దానికిజెంన్మించెనను చు దామోదరుడా । మేనత్తకొడుకుతోనని । జ్ఞానమునకు జంన్మమొకటిగలిగెగదోయీ ॥

126. పుట్టిందిగిట్టుజ్ఞానము। పుట్టెననుచుకృష్ణమూర్తి పురుషోత్తముడా। నట్టితనుముద్దుమరిదికి । ఘట్టిగవినజెప్పె నిందుకలతేమోయీ ॥

127. జ్ఞానమగునీవుజ్ఞేయం । బైనబములుగాంచిజ్ఞాన మగునినునీవే । లేనంచుదెలియుమనితా । నానగునకు వాసుదేవుడానతియిచ్చెక్ ॥

128. మనమచలమనదగదుతగ । దనుటమునమనుచ లమునకుతగవేరనిరెం । దనిలేవుమనమచలమని। వినుమతా ముళ్లక్కి తెలియువిడుమనముమనక్ ॥

129. జ్ఞానము సేసన నొక్కటె । జ్ఞానము నే వేరటంచు
గనబోకుసుమీ । జ్ఞానమువచ్చునుబోవును। జ్ఞానాతీతము
నుతానుగాంచినదాకన్ ॥

130. నీకలనువొచ్చిపోయిన । లోకులలోకములవలె
నె । లోనినుగనుమీ । నీకలనునీవుమేల్కని । యీకల
నటువలెనెచూస్తైమొటునిల్వప్పురా ॥

131. అందరికలనీకలేకద । అందరునీకలనువచ్చిఅగు
పడిపోవన్ । కందువుగదనిన్నట్లనె । మందమతీకనగదో
యిమరిలేననుచున్ ।

132. ఆకాశమనినశూన్యం । బాకాశంబనినసగుణ
మాకాశమనన్ । కాకేవలెనల్లరూపుది। ఆకాశముమితము
లోననణగుండుజుమీ ॥

133. ఆకాశమనినకాలం । బాకాశంబనవిలంబమా
కాశమనన్ । లోకమునచెంచలంబగు । నాకాశముశబ్ద
రూపమగువినవోయీ ॥

134. ఆహా మెతనుపీవిశ్వం। బహా మెటీ వేశ్వరులననహా మెతద్వైక్యం । బహా మెయుహాముకుమూలం । బహామణగి నననణగునింన్ని యనఘుచరిత్రా ॥

135. భ్రిమయనినపుట్టుగనినను । భ్రిమ కెనామంబు లిట్టిభ్రిమ నేనీవుర్ । భ్రిమెయీ మేనుజగత్తులు । భ్రిమె యెరుకయునురుపు రెండుభ్రిమెభ్రిమవినరా ॥

136. యెరుకసుమీ బ్రంహ్మా నినను। యెరుకసుమీ మాయయనిన యెరు కేజీవుం । డెరుకసుమీ ఈశ్వరుడన । యె రుకసుమీ నేనువిశ్వమిదిసత్యమురా ॥

137. మాటసుమీ సేననినను । మాటసుమీ మాయ యనినమరిజీవశివుల్ । మాటసుమీ బ్రంహ్మా నినను । మా టసుమీ మేనుజగము మాటేసుంమీ ॥

138. ప్రకటముగుబింబమందున । ముకురముముకుర స్థబింబములు లేవెప్రుడుం । ముకురంబువలనబుట్టును । ము కురస్థముదానివలన ముకురముదోచుర్ ॥

139. తేనినీరాక జేస్వ । ప్నానందమునీకుగురుడుపరి
పూర్ణాంబుగ । పూని తెలిపి మేల్కొల్పిన । నేననకనునీవు
బోవనీమేల్కొదిరా ॥

140. తనకుదానొరులుజణకిన । ధ్వనిబుట్టనిచోట
బ్రంహ్మతనుదానొరులుగ । చనకినధ్వనిగలచోటదివినుమా
యయులేని మాయవిషు లేననినగ ॥

141. మనుసుకువాఃక్కుకుచెలియని । ఘనవస్తువు
బయులటంచుగనియారెంటిగ । నినుననువిశ్వముగాగని ।
వినుమూలము లేనివివిటివిడరాశిష్యా ॥

142. కలలోవానికి మేలుక । గలదనిగుర్తెరుగవశమె
కలమేల్కనినగ । కలవాడుగలడెతెలియనః । తలపోయు
మునింన్ను నీవుతగనీరీతిగ ॥

143. కలవాదువానిచదువులు । గలవాతామేఃలుకనిన
గనుగొనుమటులగ । కలనింన్ను నీడుచదువును । ఫలషు
మిక చాలు పెక్కు పలుకులతంద్రి ॥

144. కలరాజుసకలసంప । త్కలితుండై తానుమేలు కనలేడెచటన్ । కలనిన్ను వానివిధమున । దలపుముతల చితివెచాలుధంస్యచరిత్రా ॥

145. యేనిన్నుణయమును జేయుడు। నేననవిమహాత్ము డెవుడు నేనను వాడే । నానావిధాలవదురును । నేననుతన వంట్టివారి నెప్పుడుగనినన్ ॥

146. మలుకలు లేవీత్రోవను । చులుకనగాదెలియ వచ్చుసుజనుల కెల్లన్ । తలుపదగుదీని నెప్పుడు । మలకల త్రోవలకుబోకమాన్యచరిత్రా ॥

147. నామాటనమ్మవేమో । నీమానసమెరుగకంటి నేనీమాటన్ । నామాటపథ్యమైనను । యేమారకుదీన్ని నీవి కెప్పటికప్పా ॥

148. సిద్ధాంత్తోక్తులుయివిని । బుద్ధికిదెలకుండిచదువ బోకుముపీటిన్ । బద్ధులవినుమనివారలు । యుద్ధమునకు కాలుద్రవ్వుచుందురు పిలుచన్ ॥

149. ముద్దుగయీగ్రంథంబును । పెద్దలమీదరవ చింపుపిరిడివియకుమీ । దిద్దెదరుతప్పులున్నను । వద్దనక నుదిద్ధనిప్పువరకీర్తినిధీ ॥

150. నేనుగలమ్మేను లేదని । మేనుననీవుండియుఁ్గ్గుమిఁపు కుటమేలా । మేనునువిడిచనువినిమెదు । మానుగనివసక యుంన్న మాయవెసుమీ ॥

151. కట్టెలుపిడుకలు లేకను । యొట్టుంబలెనిప్పునిల్వ కేఁగునొపుడమీ । అట్టుంబలెనేనీవును । యిట్టిశరీరంబు లేకనెందుండువురా ॥

152. తనువునేగానసంటే । ఘనసుఖదుఃఖములు । రెండుగనుపడెనీనై । గనుకతనువునీవొక్క-టె। వినరానా మాటనిట్టివెఱ్ఱినబడకా ॥

153. మెరుకలేనట్టిబయలున । బిరబిరనరుదెంచ్చియ వరుబిలువనిచెలా । సరశిపరిపూర్ణమున్నది । మెరుకే గిలెచాలు లేనిదెరుకని లేకా ॥

154. తనువు నేగానంటివి। విను సుఖదుఃఖములు మోవ రివిరనాతోడగ్ । విన జెప్పము నేవిని మొద । తనయాత్మప్పి తి వెసింన్ను దండింత్తు జమీ ॥

155. అందరి మాటలకురికే। నెందుకు నామాట నమ్మ్మ మి దెచాలుసుయీ । యందరు లేనిబయలుగని । యంమన నీ లేమి నెరిగి యరిగి తెసరిరా ॥

156. నాబోతురు దికిరుచినిడు । నీబోధన పేటు చాత నేర్చిన వారికి । యే బాధలు బాధింపవు। బాబూ యిది నీవు నేచి పతియింపగదే ॥

157. తాముతమ తప్పు నెరుగక । నామాటలు తప్పుల నుచున వ్వేజనముల్ । సామాన్యులనుచు దెలియుము । నీ మానసమందు లెన్ననిరుపము సుగుణా ॥

158. దప్పు ప్పునజనినట్లుగ । నిప్పునచలి బాసినట్లు నిజ మొగిరముం । వొప్పుగదింన్న ప్పు డెపుధ। దప్పినగతి బోధ వింన్న దప్పును బాధా ॥

159. సాధనలుజెప్పిశిష్యుల । బాధలబెట్టెటిగురుని
భాటవదిలియే । బాధలులేనిబోధను । సాధుల శేవించి
వినుముసద్గుణశాలీ ॥

160. బోధలకెల్లనుగురువగు। బోధనుమీదింన్నిసిరు
బోధిస్తినియీ । బోధనువదలకుమెప్పుడు। సాధుజనస్తుతి
వివేకసతతాశోకా ॥

161. యీవిశాశించుగురుడును । నావాద్దాకకాసు
లేదు సంన్నదుగకుపో । పోవయ్యాయనెటిశిష్యుడు। కేవల
హీనాత్ములనుచుకీర్తింపదగుణ్ ॥

162. దేవుడుతేతెంమనునా । జీవుడులేదనుచుమదిని
శిడిముడిపడునా । భావమునదెలశియిద్దరు । నావిధమున
నడువవలయునందరుమెచ్చన్ ॥

163. కోటివిధంబులజెప్పిన। చేటాదవేటితస దుష్పూర్వ
చేష్టలువిడకన్। చాటునసేటునద్వివిధము । గాటనమొన
రించుసతనికతుకుసెబోధా ॥

164. బంగారువంటియీబో । ధాంగీకరుణులను జేరి యుదివిని వారికి । భంగపరచదలచేటి యూ । వెంగళులకు జెప్పకుమని వేడెదనిన్ను ॥

165. సదమలగురు వెవరనినను। యిదుగో బయులిదుగో లేని యీగురు తెరిగే। టిదగుశరీరము। దీనినివదులుమనుచు నీకు జెప్పవచ్చినవారే ॥

166. రోగపుచేష్టలు బోయిన । రోగముగలదనినమాడ్కి రోయకనిన్నుం । నీగుత్తిరుగుటమణగిన । నేగలన వనీదుమాటనిశ్చయమటరా ॥

167. దిచ్చుతనవుశిష్యునిమది । నొచ్చినధనమివ్వడనుచునూహించిమదిని । యిచ్చకములాడబోకను । చెచ్చెర ఝూషించువాన్ని సద్గురుడైతే ॥

168. గురుడుతననెంతమెచ్చిన । వరశిష్యుడులోగితిరు గవలయునుమదిలో । ముదశిభయుభక్తి లేకను । తిరిగినచే టొదవునిజము తెలియగదోయీ ॥

169 గురుశిష్యులలక్షణములు । గురుశిష్యులబోధరీ
తిగురుగీతార్థం । బెరిగిననరులకెఱుప్పగు । నెరుగనిమూ
మూఢనరులకిష్టతియూనే ॥

170. స్థిరముగనిత్యైద్వైతే । పరుగత్త్రకథాశ్రాంతినిల్వబ
డదాభువిలోనరులువిమర్శించినతా । నురుకులమదియం
దుకోనమూహానుకనరా ॥

171. తననంత్తత్తిప్రిగలదయ। తనశిష్యునిమీదనుంచ
దగుగురుతెపురుషు। తనధనముమనసుతనువులు । తనగురు
నినటుంచుదల్చెదగుశిష్యవరుం ॥

172. శూరత్వమాత్మపనిక్తె । వైరాగ్యముగురుని
గొల్చువర్తనకెపురుషు । యీరీతివృత్తిగల్గిన । నారీనరు
లేగివారలెనరకములోనక్ ॥

173. మనసునన్నోకటిపల్కునా । కన్నననొకటిబలుకు
చుండునటిలుముదిత్తా। తెనువునొక్కటిజేయును। విను
వానికిబోధచెల్పవిహితమటోయీ ॥

174. మనసునవాక్కునతనువున । పనియొక్కటెజరు
పునట్టిభక్తునికిదయం । విసిపించుమువినుమనియీ । ఘన
బోధనువానికతుకగలదుమగకుమీ ॥

175. మేలైనబోధవినుటకు। చాలావిఘ్నములువచ్చి
సమకూడినయే । లీలగావిమసచ్చిష్యుడు । వాలాయము
బోధయుండెవర్తించుజుమీ ॥

176. గురుడుతనయాజ్ఞలోపల । చేరియుంప్పగనోరు
సట్టిశిష్యునకెప్పుడుం । దురితంబువృద్ధిమైతా । నరకముసం
గూలకున్నెనరనుతచరితా ॥

177. గురుకనుసాజ్ఞనుగనుగొని । పరిచర్యనొనరించు
చుండుభక్తుడుభక్తిన్ । పరిపూర్ణబోధజెందును । పర
మోదారప్రచండబాగరుకొండా ॥

178. ప్రాకటముగనిద్దురయిక। యేకథలనువినిరామ
యీబోధందప్ప । రాకుండదేమిచిత్రము । ప్రాకృతనర
మూకకెలపావనచరితా ॥

179. కొత్తదంపతులకూటమి। నొత్తెరగున లేమలంత
నిదురిలుబోకక। మొత్తముగైకనునటువలె। బత్తిలదిరి
గేటిచిన్ని బాలలకగునే ॥

180. మనుపరయక ప్రజలనువిను। మనిచదువకుబోధ
బాధయనియుండ్లల్లో। పనులన్నియాదిజేసుక। చనియుద
రాసమయమందసహ్యామునసుతా ॥

181. వీనులవినడీబోధను। నేనే బ్రంహ్మానినిక్కసిగ్గె
టివాపుక: మానికముగానవచ్చిన। దానినిరాయనుచు
దలచుతార్కుకునిగతిక ॥

182. వాకరుపినిమెచ్చువలెనని। సకలపురాణములు
వేదశాస్త్రిశాస్త్రిత। ప్రకరమునునేర్చువిద్వాం। స్నికరంబి
బోధమెచ్చనేచుణనేసుమతీ ॥

183. సాధారణముగదెల్పకు। మీధరమానవులబిల్చి
యీబోధనుబల్। మేధానిధియాచించిన। బోధించుము
వద్దులోభబుద్ధిసుబుద్ధీ ॥

184. యేబోధశిష్యులకుగల। యాబాధలనణచివేసు
నడెసద్బోధా । ఆబోధయేదియనినను । యీబోధెసుమ్మి
దీన్ని యికవిడువకుమీ ॥

185. హెచ్చైనబోధదెల్పే । సచ్చరితులకియ్యలేవు
జనులుధనంబుల్ । గచ్చులుగొట్టేదిచ్చుల । కిచ్చినక్రియ
నిట్టిస్మృతినేమసనోయీ ॥

186. నీమదికీనిజబోధం । ప్రేమతో నాటించదలచి
పెక్కువిధముల౯। నేమొదలుబెట్టిచెప్పి। తిదేమాత్రము
రాత్రింబగలుయేమారకుమీ ॥

187. కమలంబులుంన్నకొలనుకు । భ్రమరములే తెం
చినట్లుబాగుగబోధ౯ । తమమదిగోరిగురునిపద । కమల
ములనుగొల్చుసుజనగణమే తెంచు౯ ॥

188. సురవరుడహల్యకోసము । మరులొందినరీతినె
ప్రజమనుజుమరజ్ఞుల్। పొరుగూరిసాధులకుతమ। పురమున
గలసాధులందుబుద్ధినిలువక౯ ॥

189. నేనీకు జెప్పఁబూనిన । యీనిజసద్బోధమును
కిమిడిన వెనక౯ । నీనాపని దీరును రా । వ్రానాముద్దులకుమా
రవాఁనగధీరా ॥

190. త్ర్యాత్ముని నిందించినయూ । దత్మునిగని ప్రాణమిడిన
త్ర్యషుపతివలె౯ । యీాత్మీశితనదేశికునిను । పేక్షించిన
జనులతాను పేక్షించవల౯ ॥

191. గురుసికపరాధియగునా । నరనాథునిదృపగు
నొంచునరునివిధమునం । ధరసచ్ఛిష్యవరుఁడుతన । గురుశ
త్రునిచాతనై తెక్రొవ్వణవదగు౯ ॥

192. కాకులనలెకూకలిడే । లోకులకీకలకుబెదరిలో
గుందకటు౯ । మూకత్వమూనుచాలు । వివేకుఁడవై యుప్పాం
టివేనివిని నామాటా ॥

193. పెద్దలనెవరినిజూచిన । ముద్దుగమాటాడిపాను
ముదమునజెప్పే । సుద్దులకిడ్డముజెప్పక । నొద్దికతోమ్రొ
క్కి వినుమవోవృణ్ణాలతమా ॥

194. తనహితవెఱుగనిమనుజుఁడు । వినఁడాప్తజనోక్తి దుష్టవృత్తిగలసుయో । ధనుఁడుదశాననుఁడువిహిత । జనవాక్యమువినక కాదెసమశిరిరువురుఁ ॥

195. యున్నోన్నగ్రంధజలధులను । తిన్నగమథియించిచూస్తితేలెనుసారం । బున్నబయలుగనిమృషయగు । నిన్నుంసిమేనుమ్మ్రమసినిలువకుమనుచుఁ ॥

196. కనకసుమగంధవాసన । తనకొనగాదలచిపట్టు దముగొనదటులఁ । వినములేనహామెబ్రాహ్మం । చనిపక్కృ-నృతితినిల్వాననియీబోధఁ ॥

197. హద్దుసుమీగురువాజ్ఞన । ముద్దుసుమీగురునిశేవముదమునజేయం । వద్దుసుమీయిల్లింపుట । వద్దుసుమీయువరినితోటివాదించుటయుఁ ॥

198. జంఘాలపోతుగొరున । సంభవనాశములబాపుచక్కనిబోధఁ । కుంభినిమంధునకుందునె । రంభాసంభోగవాంఛరంభనుగనినఁ ॥

199. పతిభక్తి గలయునతివలె । సతతముగుమభక్తి గలిగినచ్ఛిష్యుడిలన్ । స్థితిగుమరసేవ జేయును । ప్రతిరహితాద్భుతచరిత్రపరమపవిత్రా ॥

200. జఠరజనితుమైననుబహు । కఠినముసన్నులకుఘోరకలుషాత్ములకున్ । శఠులకుజడమతులకివకు । పఠనాసక్తులకుబోధపట్టుమటంచున్ ॥

201. కప్పురమునిప్పుగలసే । చొప్పున వెలిగవలకంప్లజూస్తుంపగనే । తప్పునగనరావట్లనె । యిప్పుడునినునన్నుబోధనెరుగుముబుద్ధిన్ ॥

202. వీవించియిస్తినేనీ । సేవించినసేవమెచ్చిచిత్తములోనన్ । కావించుమెప్పునుగానము । భావించిదిముఖ్యమనుచుపావనసీలా ॥

203. అనిగురుడుబోధజేసిన । వినిశిష్యుడుహర్షణమందివేడుకతోడన్ । తనగురునితోటివిజ్ఞా । పనమీరీతిగనొనర్చెనటువాక్ప్రౌఢిన్ ॥

204. నాకొరకుకష్టపడితిరి । మీకై మీరిటకువచ్చి
మిముబాగడుటకా । శాకోదలేశుడోషం । జాకార్యము
నాతరంబెయచలమనస్కా ॥

205. తల్లివిదండ్రివిదాతవు । వల్లభుడవుబాంధవుడవు
వసుధేశుడవుర। తెల్లమిగదేవుడవుసి। వల్లగదాయిట్టిబోధ
వర్తనవినుటల్ ॥

206. అనిశిష్యుడంన్న మాటకు। మనమునహాషించి
గురుమురియిట్లనియర । వినవోయిశిష్యరాయా । విని
నాకోరికెనుదీర్చ వేడుకనైయెనర ॥

207. నేజెప్పినట్లజెప్పర । నేజెప్పినబోధతెస్సనికతికుం
డు । నేజూతునిచమత్కృతి । రాజీతసుగునైకసారరంమ్య
విచారా ॥

208. అనిగురుడుతననుబల్కిన । వినిశిష్యుడులేచి
మొక్కివినుతించిముదం । బునజెప్పదొణగెమునుతా ।
వినినట్లుగగురునిమదికివేడుకదోవర ॥

209. నేమొదలులేనిమేనును । నామచ్చటస్వప్నము
నుచునంమదగుసుమీ । నేమొలుకొన్న లేనని । నాముచ్చ
టనేనునిల్వానరఘుడిమైనన్ ॥

210. లేనినేలేకవచ్చిన । నేనేగినసూడుబయలునేని
రుగనుయూ । నేనుండిదాన్నిగనుగొని । నేనేగితెమరల
బుట్టినికనెంన్నటికిన్ ॥

211. లేనినారాకపోకలు । దేనందునదోచబడెనదె
బయలుసుమీ । దానినిగునుకృపచేగని । నేనేగినరాను
పోనునిజమెన్నటికిన్ ॥

212. తనువునునాకునువేరని। యనగూడదజ్ఞులనిన
వనవరతంబున్ । పనులంనితనువునేలే । కను జేయుగవశము
గాదుగాపునసామీ ॥

213. వనువంమనిపొంమనితా। ననదునుమీ బట్టబయ
లునాకై నేనే । తనువునుజగమునుగైకొని। చనుదెంచుట
చనుటనాకుసహజముతండ్రీ ॥

214. ప్రకటముగుబట్టబయలున । సకలముతో లేక
వచ్చిచనుదరఘుడియర్ । వాకకోటిమాట్లనేరా । నొక
వేళ్లనులేనటంచునూహాబాడమిన్ ॥

215. లేనినేనెరుగకుండిన । మేనుండదునేనునిల్వామే
నుండకయీ । మేనగునాజాలొల్లని । దానినిగుర్తెఁగినేను
తలగితెచాలుర్ ॥

216. మనముమనపెద్దలందరు । చనుదేరకమునుపు
వారుచనిర్ గలయీ । ఘనమునుగనిమనమేగిన । చనదు
గదామననుబోలిసారవిచారా ॥

217. మేనుమజ్జనని నేనే । మేనికిజనకుడను నేను మేను
లోకట్రిమై । దేసందునంచరింత్తుమొ । దానినిపరిపూర్ణా
మనుచుదలచెదనయ్యా ॥

218. మేనున్నదినేలేకను । నేనెఱుగను మేను లేక నేనిల్వ
నుయీ । మేనుకు నేనుకుమూలము । గాననుముముక్షమె
సృజనగావింత్తుమయా ॥

219. నేనిల్వజగము లేకను । నేనేగినజగము లేదునిజ
మీజగముల్ । నేనును లేనప్పుడుగల । దానినిషష్ఫ్రాణ
మనుమదలపోయుదగున్ ॥

220. లేని నేమాయమైనను। మానవులదిమనువృమూ
ఢమరణంబునగా । ఘానిద్రయునిన్ద్రస । నేనిషేని
మృషనినంను నే ద్రష్ట నేవాటిన్ ॥

221. వినుభావ్యములను త్రాళ్లను । జనములుననుగట్టి
యుంచజనకనిలుతునా । చనుదాప్తునాకు నెన్నై । కనుక న
ననుసంమరెపుడు ఘనులగువారిల్ ॥

222. నానాభాషలచాతను । నానావిధశాస్త్రితతుల
ననునమ్మనట్లకై । నేనేరచించిపెట్టితి । నానాదేశముల
యుండునరదూపమునన్ ॥

223. వొకచోటనప్పునువే । నొకచోటనమినుకు
చుండునొకచోటనునే । ప్రకటమునుదు లేకుండుదును । నొక
చోటనుయిట్టిచేష్టలుంచునునాకున్ ॥

224. కావేటికాలువలవలె। నావల్లనెకల్పనానునానా విద్యల్ । యీవిశ్వముందువిశ్వము । నా వెంటనెవ్రెచ్చుపోవు నావలెనుసుమీ ॥

225. నేనాదిబానవౌదును । నేనేముగవాడనౌదు నేనే నన్నుగ । నేనీవటంచుగూడుదు । నేనేనను జెరుపమనుప నేగుదుసుంమీ ॥

226. నేనులహీనులకుప్పను। నేనుబయల్నన్నెరుగను నేచనుదొత్తుగ । మైనైసిముషములోసిది । మానుగనా వృత్తినేనెమాయనుసుంమీ ॥

227. నేనుగాకొకటిశుద్ధ । జ్ఞానముగిలదనుచుబల్కు జ్ఞానులమాటల్ వ్రాసివినదగునుశుద్ధ । జ్ఞానంబను నేనె నేను లేనిదియూనె ।

228. నేమాత్రముంటునని యెను । నామాయలకూ తలన్నియుశేశిననుత్రిగ । యేమాయమరణామునున్న । నేమాయనుగురినిమాట నేమాయనయా ॥

229. నేనన్న నహమహంబన । నేనుసుమీయహము టంచు నేనెపుడంటి। నేనప్పుడుబుట్టుటదిజన। నేనుగతించట మటంచునీవెరుగయ్యా ॥

230. నేననవాలవదేహము । మేననవాలోనిమూఁడు మేనులుసుమ్మీ । నేనుమేననసవొక్కటె । కానిదితెన మూలమరయగనరాదుసుమీ ॥

231. అంగములింగముగలసుటే। లింగశరీరంబటంచు లెక్కకువచ్చెన్ । లింగంబంగము నెడశిస । లింగముశక్యా నునేనెలింగంబనినన్ ॥

232. లింగమువిశేషంబన । సంగంబావరణమనినసగు నీరెండే । లింగశరీరముదీనికి । భంగముతనమూలమరయ బడినప్పుడగున్ ॥

233. యెరుకనమరుపనరానిది । పరిపూర్ణంబీశ్వరు డనబడు నెరుకెరుకన్ । మరచినజీవుండనబడు । నెరుకచల ము నెరుగనరుగు నెరుక మరుపులున్ ॥

234. మెఱకనసత్వగుణంబని। మఱపనతామసమటం
చుమఱియీరెంటన్ । సరియైనరాజసంబని । నరులెన్నిరి
మూటివిడువనహాఁముసుమిన్నా ॥

235. నన్నెఱుగనట్టిబయిటన్ । యున్కిడులేనట్టినేను
యీవిశ్వమునై । వున్నట్టులుండినేలేం । దున్నదిగనినేను
బోతెఱుంగఁదగుసుమీ ॥

236. యీయచలమొకట్రిబ్రంహ్మని। మాయామయ
మైనవిశ్వమంతయునేసన్ । చాయమెఱుంగకననునరు। లీ
యద్రిబ్రంహ్మంబటంచులెక్కిడనగుమన్ ॥

237. భూమనుభద్రాచలమని। రాములనుచులేనినన్న
రక్షణముననే । మీమాటనెఱిగుశక్యని । నామాటనుమ
రచియుసికినయమునితోచెన్ ॥

238. నాగురుఁడునాకుదెల్పిన । యీగురుబోధంత
మీకునిప్పుడునేనుం । బాగుగవినజెప్పితిసువిా । యో
గురువర్యయనిశిష్యమారకయున్నఁడం ॥

239. వినిశిష్యునివచనోక్తులు । మనమునహర్షించి
గురుడుమస్తకమునఁజై । య్యునిచిత్తోడమిడచే । ర్చుక
తనశిష్యునిమేనునిమిరితానిట్లనియెఁ ॥

240. నీవంటిపుట్టువాడిక । భూవలయమునందాముందు
బుట్టడువెనకఁ । నేవిన లేదున్నాడం । ప్పీవేష్టునిన్నె
చూస్తినిటభళిశిష్యా ॥

241. చందురునినిమ్ముద్దా । డిందనినట్టిపుమనీపుయిూ
సద్బోధఁ । జెందితివినీకుసరిజగ । మందెవ్వరులేరునిన్ను
మదిమెచ్చితిరా ॥

242. అనిమెచ్చియేమియిచ్చెద । వనిగురుడడుగ గానటుం
చునతడడిగినసం । స్థనిపత్కి శిష్యరత్నము । వినియిడియి
కముట్టిబోకవిహరించుమనఁ ॥

243. వినిశిష్యుడుగురుమూర్తిని । గనుగొనిచిత్తమున
ప్రతిమగానిలుపన్నఁ । తనశిష్యునిహస్తములఁ । గొని
దగ్గరదీసుకొనికొడుకాయనుమఁ ॥

244. చెప్పదొంగనుమునుతా । చెప్పనిముచ్చట్లుకొన్ని శేమముకొరకై । యొప్పులకుప్పా ప్రేమా । యప్పా యనిమువ్వకొనుచునతిదయతోడన్ ॥

245. వొప్పకుమీపరబోధల । తప్పకుమీబోధనెప్పుడుసల మతమునదిలో। రొప్పకుమీసచ్ఛిష్యుల । చెప్పకుమీదుష్టచనటుల కెపుడుం ॥

246. కూడకుమీదుర్జనులను । వీడకుమీసాధుసుజనవితతిస్నేహం । బోడకుమీగురుశేవకు । పాడకుమీపనులనిందపాటలరీతిన్ ॥

247. మీరకుమీగురువాజ్ఞను । చేరకుమీదుష్టులంత చేసినచోటన్ । దూరకుమీబోధనువిని । యూరకుమీసాధుజనులయందునతప్పుల్ ॥

248. జనులవలెజరుపుపనులను । ననునినుజనవితతిదిట్టనదువనుమెపుడుం । నినునివుబొగడుకోకుము । నినుబోలరటంచ్పుజనులనిందించకుమీ ॥

249. శ్రద్ధబోధంబునిలిపి। శ్రద్ధనునీ నేర్పుచాతమ్ముడిం
చితివా। బద్ధత్వమంత బాయును । బుద్ధికిసరిపడి తేదీన్ని బూ
నగదోయీ ॥

250. సంశయమెజన్మహేతువు । సంశయమేగురువు
మాటచవిగొననియదీ । సంశయమెకీడునొదవును । సంశ
యమెడబాస్తివేనిచాలునువత్సా ॥

251. నరులంతమెచ్చనమనను। హరిహరవిధిశతమఖా
మరాదులకైనన్ । తరముగాదనగమనకిక। తరమౌననవశ
మొమూఢాత్రినిపుత్రా ॥

252. అందరినిశోధించుకుచుందురు । కొందరుదుర్మార్గ
వృత్తికుటిలజనంబుల్ యుం। దరినొగిచ్చికరుచుచు। మందల
పలికోట్లుండుమూర్ఖనిశ్చరా ॥

253. యీ చెప్పినగురుబోధను । తా చెవినిడిబయులు
గాంచితన లేమినిజం । బైచనియొశిష్యుడప్పుడు । లేచెను
గురుడవలమాట లేదావిూదన్ ॥

254\. శరధికరితురగసితకర (1784) పరిమితమైనట్టి శా
లివాహనశకమం। దనరచి స్త్రీమాఘపౌర్ణిమ। వరకవిదుం
ద్దుభియటి నేవత్సరమపుడున్ ॥

255\. పదియిరునైయైదులుయీ। నదమలకందములు
వీట్ని (250) నదయామతునై । ముదమున మీరు వినెద
రని। మదిలోపలదలచిచే స్త్రీమానవులారా ॥

256\. యవరీపద్యములన్నియు। వివరింత్తురో వారికెల్ల
విద్యావిద్యల్ । దవిలి బాధింపవెన్నడు। భవనాశస్థితులు
లేకప్రబలుదురెపుడున్ ॥

257\. అర్థము దెలియక గ్రంథము। వ్యర్థంబని నింద్ద
సేయు వ్యర్థులమాటల్ । వ్యర్థములని యీగ్రంథం। బ
ర్థమున సద్గురునివలన బాగుగ వినుడీ ॥

258\. పాటసుమీ భక్తులకిది। ఘాటసుమీ బోధజెంద
ఛ్రీమరాకుండం। కోటసుమీ కందములను। తోటసుమీ
దీన్ని తోలగద్రోయక వినుడీ ॥

259. పరమహంసాశ్రమధరుని । పరిపూర్ణజ్ఞప్రబోధ
వాసినములు సమమెవా । ర్కరిగెరుగక నుతియించదలు! గరపిన
తత్త్వాలమ్ము ప్రజలకు గని నిజము జూమీ ॥

260. ప్రతిదినము జదివియనకీ । ప్రతిన చ్ఛేదన జేతురక్షి
ప్రజలకు బోధ । క్షితికి సమానకలుగును కృప । కతి పాత్రులు
వారు వారికి క్షేమము గలదే ॥

261. ఇతర మెరుంగనసతము । దత్తమ్మునమై కాను
పింపుమ స్త్రీనుతము యీ । కృతినుపరిష్యాలు వారల । ఇత
రేతర వాగ్విలాసము విన్నపములు సుమీ ॥

కందపద్యములు సంపూర్ణము.

మంగళహారతి.

గురునకుమంగళమనరంమ్మా। ను। గ్గురుమూర్తి
నిగనుగొనరంమ్మా ॥ తమ్ములారయీతనికి భక్తితోమురి
యుచు ముక్తిసమ్మోహము చేకురు ॥ గు ॥ 1 ॥ క్షరపురు
షుండనరాదంమ్మా । అ । క్షరపురుషుండనగాదంమ్మా ।
క్షరపురుషాక్షరపురుషులకావలి । పురుషోత్తముడనబరగి
నవాఁయీ ॥ గు ॥ 2॥ క్షేత్రజ్ఞుడనరాదంమ్మా । యీ ।
క్షేత్రమతండనగాదంమ్మా । క్షేత్రజ్ఞునిక్షేత్రంబునుయే ।
మాత్రముదగులకపాత్రుడైనయీ॥ గు ॥ 3॥ స్మరణరూపు
డనరాదంమ్మా । వి । స్మరణరూపుడనగాదంమా । స్మర
ణలేకవిస్మరణగాకత । త్స్మరణవిస్మరణలెరుకలేనియీ ॥
గు ॥ 4 ॥ దేహియనుటకనరాదంమ్మా । యీ । దేహమ
తండనగాదంమ్మా అహంభావనకంట్లుపొంట్లులగు । దేహి
దేహములతెరువుబోనియీ ॥ గు ॥ 5। పిండరూపుడనర
దంమ్మా । బ్రం । హ్మాండరూపుడనగాదంమ్మా । పిం

ము బ్రహ్మాండభాండముల। నిండియుండియుని రెండగానియా॥ గు ॥ 6॥ జ్ఞానియనుటకనరాదంమా । అ। జ్ఞానియనుట కదిలేదంమ్మా । జ్ఞానాజ్ఞానములోననొక్కటియు । తాను గాకశూన్యానికిమీరిన ॥ గు ॥ 7॥ యోగియనుటకనరా దంమ్మా । మరి । భోగియనుటకనగాదంమా । యోగిభోగి ప్రయోగములంట్టని । భాగవతాన్వయభవకృష్ణుండనే॥ గు॥ 8॥ మేలుకీడులనరాదంమ్మా। యే। మేలుకీడులదిగాదంమా॥ కాలకూటమునకంన్న మిక్కిలగు । జాలహూంబవేతతంగ ములోబాపిన ॥ గు ॥ 9॥